

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rapport

BOTANISK SERIE 1985-1

Regionale studier og vern av myr i

Sogn og Fjordane

Stein Singaas

Asbjørn Moen

UNIVERSITETET I TRONDHEIM
MUSEET
ARKEOLOGISK AVDELING

Universitetet i Trondheim

"Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet. Rapport. Botanisk Serie" inneholder stoff fra det fagområdet og det geografiske anvarsområdet som Botanisk avdeling Museet representer. Serien bringer stoff som av ulike grunner bør gjøres kjent så fort som mulig. I mange tilfeller kan det være foreløpige rapporter, og materialet kan seinere bli bearbeidet for videre publisering. Det vil også bli tatt inn foredrag, utredninger o.l. som angår avdelingens arbeidsfelt. Serien er ikke periodisk, og antall nummer per år varierer. Serien starta i 1974, og det fins parallelle arkeologiske og zoologiske serier.

Til forfatterne:

Manuskriptet kan være maskinskrevet eller handskrevet med tekst på den ene sida av arket. Ord som skal settes i kursiv, skal understrekes. Som språk blir norsk brukt, unntatt i abstract (se nedenfor). Med manuskriptet skal følge:

1. Eget ark med artikkelens tittel og forfatterens/forfatterenes navn. Tittelen bør være kort og inneholde viktige henvisningsord.
2. Et referat (synonym: abstract) på maksimum 200 ord. Referatet innledes med bibliografisk referanse og avsluttes med forfatterens navn og adresse.
3. Et abstract på engelsk med samme innhold som referatet.

Artikkelen bør forøvrig inneholde:

1. Et forord som ikke overstiger to trykksider. Forordet kan gi bakgrunn for artikkelen med relevante opplysninger om eventuell oppdrags-giver og prosjekttilknytning, økonomisk og annen støtte fra fond, institusjoner og enkeltpersoner med takk til dem som bør takkes.
2. En innledning som gjør rede for den vitenskapelige problemstilling og arbeidsgangen i undersøkelsen.

3. En innholdsfortegnelse som svarer til disposisjonen av stoffet. slik at inndeling av kapitler og underkapitler er nøyaktig som i sjølve artikkelen.
4. Et sammendrag av innholdet. Det bør vanligvis ikke overstige 3% av det originale manuskriptet. I spesielle tilfelle kan det i tillegg også tas med et "Summary" på engelsk.

Litteraturhenvisninger i teksten gis som Rønning (1972), Moen & Selnes (1979), eller dersom det er flere enn to forfattere som Sæther et al. (1980). Om det blir vist til flere arbeid, angis det som "Flere forfattere (Rønning 1972, Moen & Selnes 1979, Sæther et al. 1980) rapporterer", i kronologisk orden uten komma mellom navn og årstall. Litteraturlista skal være unummerert og i alfabetisk rekkefølge. Flere arbeid av samme forfatter i samme år gis ved a,b,c osv. (Elven 1978a). Tidsskriftnavn forkortes i samsvar med siste utgave av World List of Scientific Periodicals eller gjengis i tvilstilfelle fullt ut.

Eksempler:

- Tidsskrift: Moen, A. & M. Selnes, 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1979 4: 1-96.
- Kapittel: Gjærevoll, O., 1980. Fjellplantene. - s. 316-347 i P. Voksø (red.): Norges fjellverden. Forlaget Det Beste, Oslo.
- Bok: Rønning, O.I., 1972. Vegetasjonslære. - Universitetsforlaget, Oslo/Bergen/Tromsø. 101 s.

Forøvrig vises til Høeg, O.A., 1971. Vitenskapelig forfatterskap, 2. utg. - Universitetsforlaget, Oslo. 131 s.

Eventuelle tabeller, plansjer og tegninger leveres på egne ark med angivelse av hvor i teksten de ønskes plassert.

Utgiver:

Universitetet i Trondheim,
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,
Botanisk avdeling,
7000 Trondheim.

Referat

Singsaas, S. & A. Moen 1985. Regionale studier og vern av myr i Sogn og Fjordane. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1985-1: 1-74.*

Rapporten omhandler 26 nye myrlokaliteter i Sogn og Fjordane som er oppsøkt i felt. Her er myrenes hydromorfologi, vegetasjon og flora beskrevet. Høgmyr finnes under ca. 300 m unntatt i ytre kyststrøk. Terrengdekkende myr finnes i de mest humide deler av fylket, de største ytterst på kysten i NV, ca. 250-500 m o.h. Eroderte ombrotrofe myrer er vanlig. Bakkemyr er vanligst i midtre og indre strøk fra ca. 250 m og opp mot skoggrensa. Fattig fastmatte og ombrotrof tue er de vanligste vegetasjonsenheter. Grima (lok. 73) og myr Ø for Sløvåg (lok. 70) er de fineste lokalitetene i lavlandet på kysten. Movatna (lok. 74) har fine terrengdekkende myrer. Til sammen kan ca. 40 lokaliteter være aktuelle verneobjekter i fylket.

Noen arter er kartlagt på grunnlag av de oppsøkte lokaliteter. På kysten finnes *Hypnum cupressiforme*, *Leucobryum glaucum* og *Rhytidiadelphus loreus* i tue. *Sphagnum imbricatum* er vanlig i lavlandet i V. *Racomitrium lanuginosum* er vanlig i det meste av fylket.

Asbjørn Moen & Stein Singsaas. Universitetet i Trondheim, Museet,
Botanisk avdeling, 7000 TRONDHEIM.

Abstract

Singsaas, S. & A. Moen 1985. Regional studies and mire preservation in Sogn og Fjordane, Western Norway. *K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1985-1: 1-74.*

32 additional mire localities in Sogn og Fjordane have been investigated. The main regional mire aspects are described, viz. hydromorphology, vegetation and flora. Raised bogs are located in the lowlands, below 300 m, except for the outer coast zone. Blanked bogs are found in the most humid areas, the largest objects are situated on the extreme coast in the northern part about 250-500 m. Erosion is a common phenomenon on bogs. Sloping fens are most common in the middle and inner districts from about 250 m upwards until the forest limit. Poor lawn vegetation and ombrotrophic hummock vegetation are the most common vegetational units.

Some mire species are mapped on the basis of the investigated localities. Along the coastline *Hypnum cupressiforme*, *Leucobryum glaucum* and *Rhytidiadelphus loreus* are found in hummock vegetation. *Sphagnum imbricatum* has a somewhat wider distribution in the lowlands in the West. *Racomitrium lanuginosum* is common almost throughout the county.

Asbjørn Moen & Stein Singsaas. University of Trondheim, the Museum,
Botanical department, N-7000 TRONDHEIM.

Oppdragsgiver: Fylkesmannen i Sogn og Fjordane
Rapporten er trykt i 500 eksemplar
Trondheim, juni 1985

UNIVERSITETET I TRONDHEIM
MUSEET
ARKEOLOGISK AVDELING

ISBN 82-7126-400-1
ISSN 0332-8090

Forord

Denne rapporten utgjør et supplement til rapporter som tidligere er utgitt (Flatberg 1976 og Moen & Olsen 1983). Den inngår som en del av den norske landsplan for myrreservat.

Fylkesmannen i Sogn og Fjordane er oppdragsgiver og har også finansiert feltarbeidet og utarbeiding av rapport fra undersøkelsene (Singsaas & Moen 1984). Bearbeidingen av materialet som er innsamlet gjennom 15 år for myrreservatplanen fortsetter ved Botanisk avdeling. I 1985 har Økoforsk støttet dette arbeidet ved å stille engasjementsmidler til disposisjon. Stein Singsaas er engasjert på prosjektet, og dette har gjort det mulig med en mer inngående behandling av materialet fra Sogn og Fjordane. Dette gjelder spesielt arbeidet med å klargjøre regionale trekk i myrtyper, flora og vegetasjon. I kap. II er dette behandlet, og spesielt er det tatt med flere utbredelseskart som viser arter og myrtypers forekomst innen alle de lokalitetene som er oppsøkt i forbindelse med myrreservatplanen. Dette materialet vil senere bli brukt i arbeidet med å definere de ulike myrregioner i landet.

Utenom kap. II er foreliggende rapport i hovedsak lik rapporten som ble levert Fylkesmannen i Sogn og Fjordane høsten 1984 (Singsaas & Moen 1984), og den erstatter denne. Stein Singsaas har hatt hovedarbeidet med rapporten.

Kapittel I gir en kort beskrivelse av metoder, fagtermer, klassifiserings-system o.l., og kapitlet er brukt som innledning til flere myrrapporter i Sør-Norge. Andre fylkesrapporter har et langt mer fyldig innledende kapittel som det henvises til (jfr. f.eks. Moen og medarb. 1983).

Forarbeidet til feltundersøkelsene foregikk våren 1984, og naturverninspektør Eli Heiberg har bidratt med en god del materiale som er benyttet i rapporten. Feltarbeidet ble gjort av Asbjørn Moen og Stein Singsaas med verdifull hjelp av feltassistent Tor Øystein Olsen, Professor Arnfin Skogen og Eli Heiberg har også vært med på deler av feltarbeidet. Norges geografiske oppmåling lånte ut flybilder til undersøkelsene.

Kontorassistent Synnøve Vanvik har utført tekstbehandlingen til rapporten. Figurene er rentegnet av sivilarbeider Stein Johansen og tegner Kari Sivertsen. Alle medvirkende takkes.

Trondheim, juni 1985

Asbjørn Moen

Stein Singsaas

Referat
Abstract
Forord

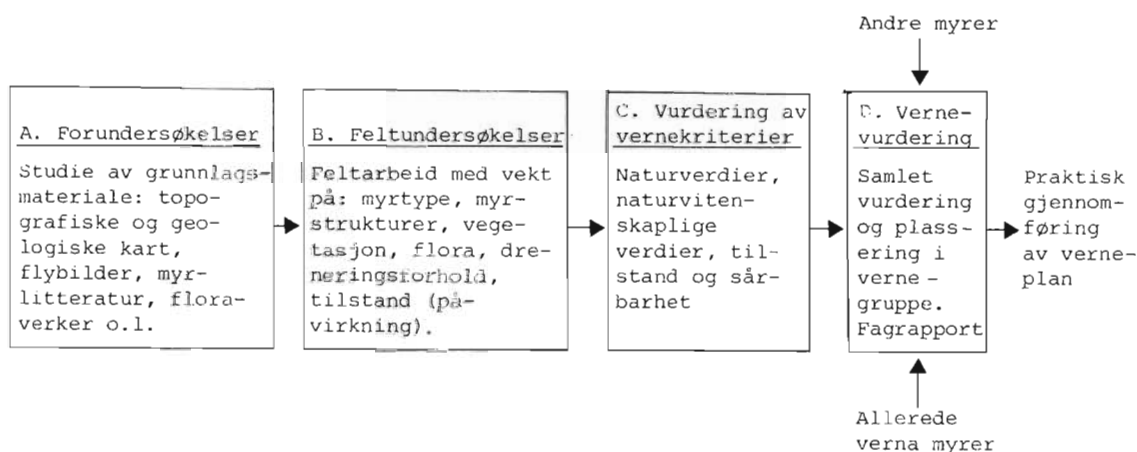
I. METODER I VERNEPLANARBEIDET	7
A. ARBEIDET MED VERNEPLAN	7
B. VERNEKRITERIER	7
C. KLASSIFISERING AV MYR	8
1. Inndeling etter dannelse	8
2. Hydrologisk inndeling	8
3. Geografisk inndeling	9
4. Inndeling i myrkompleks	9
5. Inndeling i myrtyper	12
6. Inndeling etter vegetasjon	12
7. Floristisk informasjon	12
II. REGIONALE TREKK VED MYRER I SOGN OG FJORDANE	13
A. INNLEDNING	13
B. MYRTYPER	13
C. FLORA	17
Figur 12. Opptreden av 16 myrarter i Sogn og Fjordane	22
III. SUPPERENDE MYRUNDERSØKELSER I SOGN OG FJORDANE 1984	38
A. UTFØRT ARBEID OG MATERIALE	38
B. VURDERING AV LOKALITETENE	38
IV. BESKRIVELSE AV LOKALITETER	43
Lok. 10. Flora. Eikvolltjønmyra	43
" 19. Leikanger. Myr ved Volavatn	43
" 29. Selje. Dekkene	43
" 53. Jølster. Gjesdalsdalen	45
" 54. Høyanger. Myr SV for Sørestrandvatnet	45
" 55. Høyanger. Åsen N for Sørestrandvatnet	46
" 56. Fjaler. Myrane	46
" 57. Fjaler. Torvmyrane	48
" 58. Flora/Naustdal. Tuvemyra	48
" 59. Flora. Stavøya, Stølsmyra og Vardemyra ...	49
" 60. Flora. Stavøya, NØ for Andalsvatnet	49
" 61. Gloppen. SØ for Lonene	51
" 62. Gloppen. Ø for Øyravatnet	51
" 63. Eid. Myr ved Hjalma	52
" 64. Stryn. Myr ved Stølselva	52
" 65. Stryn. Myr ved Prestestøylen	53
" 66. Stryn. S for Holhøgsætra	53
" 67. Jølster. Myklebustdalen	55
" 68. Stryn. Leitamyra	55
" 69. Gulen. Verklandshøgda	57
" 70. Gulen. Ø for Sløvåg	57
" 71. Gulen. Bjørknesøy. Ø for Olsvåg	58
" 72. Gulen. Bjørknesøy. S for Måvatnet	58
" 73. Gulen. Grima	58
" 74. Vågsøy. Myrer ved Movatna	60
" 75. Vågsøy. Myrer ved Heia, Måsegga og Kjerringa	61
" 76. Gulen. Bringelandsdalen	61
" 77. Førde. S for Digernesvatnet	63
" 78. Stryn. Klebersdalen	63
E. Luster. Yndesdalen	65
F. Sogndal. Myr S for Anestølsvatnet	65
G. Sogndal. Myr N for Dalavatnet	65
H. Askvoll. Ø for Markavatn	65
I. Førde. Haukedalen	66
J. Høyanger. Stølsheimen, Solrenningane	66
K. Askvoll. Melvær i S	67
L. Askvoll. Bulandet. V for Olsund	67
M. Askvoll. Bulandet. Bronkja	67
N. Flora. Kinn. Myr på Nærøya	67
Tabell 5. Registrerte arter på 13 lokaliteter i Sogn og Fjordane .	68
V. LITTERATUR	74

1. METODER I VERNEPLANARBEIDET

Dette kapittel gir en summarisk oversikt over arbeidet med myrreservatplanen, kriterier for vern, klassifiseringssystem o.l. Flere andre myrrapporter som er utarbeidet de siste årene (f.eks. Moen & Pedersen 1981, Moen & medarb-1983, Moen 1983) gir fyldigere omtale av metodene. Foreliggende kapittel er det samme som ble brukt som innledning til myrrapporten for Sogn og Fjordane (Moen & Olsen 1983).

A. ARBEIDET MED VERNEPLAN

Undersøkelsene i Sør-Norge omfatter ca. 900 lokaliteter, og de fleste av disse består av flere myrer, slik at flere tusen myrlokaliteter er oppsøkt. Beskrivelse og vernevurdering foreligger i fylkes- eller landsdelsrapporter. Gangen i arbeidet med myrplanen er vist i figur 1.

Figur 1. Skjematisk framstilling av arbeidet med verneplan for myr. Vårt arbeid omfatter punktene A-D.

B. VERNEKRITERIER

Det kan settes opp en rekke kriterier som det bør legges vekt på. Tabell 1 viser en oversikt over kriterier for vern av myr som er aktuelle for verneplanen. Det skilles mellom verdier i naturen selv (naturverdier), verdier (brukerinteresser) for naturvitenskapen og kriterier for vurdering av tilstand og sårbarhet. Kriteriene for naturverdi og verdi for naturvitenskap (1-13 i tab. 1) har generell betydning for å opprette naturreservat. Bruk av vernekriteriene for prioritering mellom lokaliteter er avhengig av det materialet som er tilgjengelig, og dette setter klare begrensninger. Vektleggingen av kriteriene har og betydning for innsamlingen av data.

Inventeringsarbeidet og klassifiseringssystemet må alltid tilpasses formålet med en undersøkelse. Hovedformålet med de refererte myrundersøkelsene har vært å komme fram til en best mulig verneplan for myr. Her må en legge særlig vekt på myras egenart. Myra er enestående som naturtype ved at den produserer og avsetter sitt eget substrat. Innen et klimaområde er terrengforholdene avgjørende for utformingen av myrtypene. Dannelse av velutvikla typer krever ofte store areal med jevn topografi og bestemte typer av løsavleiringer. På slike "gunstige" lokaliteter vil myrene få anledning til å utvikle seg fritt. Torvavsetningene endrer etter hvert terrengforholdene, og store myrer er ofte lite influert av terrengforholdene i forhold til mindre myrer. Det er klimaet som er utslagsgivende for utformingen og den videre utviklingen av slike myrer. I verneplanarbeidet er forekomst av slike velutvikla myrer tillagt stor verdi.

Disse forhold gjelder kriteriet "klarhet", og for å bruke dette uhyre viktige kriterium i vernearbeidet har vi måttet utarbeide klassifiseringssystem

Tabell 1. Oversikt over kriterier (1-16) for vern av myr. Kriterier som er tillagt vekt ved vurdering av verneverdi mellom lokaliteter i landsplanen er merket med + (flere + større vekt).

NATURVERDIER

1.	Historisk dokument	
2.	Prosesser i nåtid	(+)
3.	Produksjon	
4.	Sjeldenhet	+++
5.	Typisk område	++
6.	Klarhet, størrelse	+++
7.	Diversitet (mangfold)	++
8.	Del av større sammenheng	

NATURVITENSKAPELIGE VERDIER (Brukerinteresser)

9.	Klassisk område
10.	Nøkkelområde
11.	Forskningsverdi
12.	Pedagogisk verdi
13.	Referanseverdi

VURDERING AV TILSTAND OG SÅRBARHET

14.	Tilstand, grad av uberørthet	+++
15.	Sårbarhet	
16.	Egnethet for vern	+

SAMLET VURDERING

- * Typeområde
- * Spesialområde

(myrtypesystemet) og finne fram til de aktuelle objektene. For andre viktige kriterier har det foreligget et mye bedre materiale, f.eks. ved vurdering av planteartenes sjeldenhet, der floraatlas, materiale ved herbariene o.s.v. har vært viktig.

C. KLASSIFISERING AV MYR

1. Inndeling etter dannelse

Inndelingen av myrene i gjenvokningsmyr, primærmyr og forsumpningsmyr er ofte vanskelig og arbeidskrevende, og inndelingen gir lite relevant informasjon i verneplanarbeidet.

2. Hydrologisk inndeling

Myr som bare får tilførsel av vann gjennom nedbøren (ombrogent vann, av ombros: regn, genesis: opprinnelse, dannelse) er *ombrogen myr* (= nedbørsmyr). Myr som i tillegg også får tilførsel av vann som har vært i kontakt med mineraljorda (minerogent vann), *minerogen myr* (= jordvannmyr), deles videre etter den måten myra får sitt grunnvann på.

Topogen myr har omtrent vannrett grunnvannspeil og myroverflate er også så godt som flat. Disse myrene er vanligvis dannet ved gjenvoksing av tjern o.l.

Soligen myr har tydelig hellende overflate av grunnvannet, og dette er myr i skrånende terreng (f.eks. bakkemyr).

Limnogen myr får tilført overflatevann fra bekker, elver, oversvømmende sjøer o.l.

Den hydrologiske inndeling nyttes ikke i myrplanarbeidet, men de refererte begrep er viktig for den videre inndelingen.

3. Geografisk inndeling

Alle de hydrologisk definerte typer av myr nevnt ovenfor kan finnes innenfor ett og samme *myrkompleks* (geografisk begrep) som tilsvarer det vi vanligvis mener med ei myr. Ved undersøkelser av myrkompleksene er det da naturlig å studere mindre deler for seg. Myrdeler der de hydrologiske forhold er noenlunde enhetlige, kalles *myrelement*. Karakteristiske, viktige kombinasjoner av myrelement kan gjenta seg i naturen, f.eks. høgmyr med elementene lagg, kantskog og myrflate (se tab. 2 og fig. 2). *Myrelementsamlingen* (synelement, ny term) utgjør den del av myra som det er mest naturlig å bruke når en skal klassifisere myrene etter utforming (se avsnitt 5). Et myrkompleks kan bestå av en myrelementsamling (f.eks. flatmyr) som igjen kan bestå av et myrelement. Men ofte danner flere element en elementsamling og flere elementsamlinger ett myrkompleks.

Myrelementene kan bestå av en struktur som dekker et større areal, eller ofte av to eller flere strukturer, der strukturene er noenlunde likt fordelt over hele overflata. Det kan være store forskjeller bl.a. mellom tørre og våte parti, og elementene består av strukturer som f.eks. *høljer* (bløte parti på ombrotrofe myrer, *flarker* (avgrensede, våte og flate parti på minerotrofe myrer), *tuer* (små forhøyninger på ombrotrofe og minerotrofe myrer) og *strenger* (lange, smale forhøyninger som virker demmende på et myrelement - vekslende med høljer eller flarker). *Gjøl* (svensk term, der høl kan nyttes som norsk term) brukes for sekundære vannansamlinger på myr.

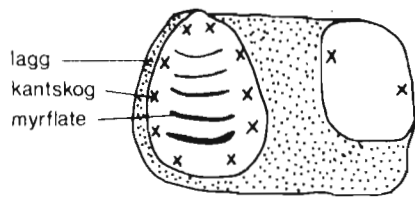
Parallelt til den hydrologiske inndeling i ombrogen og minerogen myr, benyttes som geografiske og biologiske betegnelser: *ombrotrof* og *minerotrof* (trophe: næring).

Tabell 2. Geografiske begrep brukt i arbeidet med landsplan for myrreservat. Myrkompleksene er bygd opp av myrelementsamlinger som er bygd opp av myrelement som igjen er bygd opp av myrstrukturer. Eksempler på typer av strukturer, element og hovedtyper av elementsamlinger er gitt. Myrkompleksene deles i fire typer ut fra areal av minerotrofe og ombrotrofe parti.

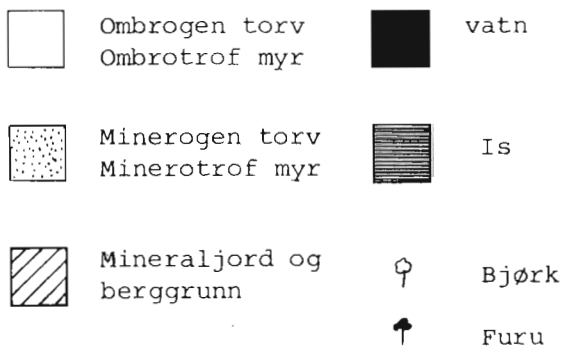
Myrstruktur	Myrelement	Myrelementsamling (synelement)	Myrkompleks
Tue	Lagg	A. Ekte høgmyr	Ombrotroft
Hølje	Kantskog	B. Atlantisk høgmyr	Ombro-minerotroft
Flark	Myrflate	C. Planmyr	Minero-ombrotroft
Streng	Dråg	D. Terrengdekkende myr	Minerotroft
Gjøl (høl)		E. Blandingsmyr	
Pals		F. Minerotrof myr	
		G. Kildemyr	

4. Inndeling i myrkompleks

Myrkompleksene kan danne grunnlag for klassifisering. Det er vanlig å skille mellom *ombrotrofe myrkompleks* som er dominert av ombrotrofe element (bare mindre deler er minerotrofe) og *minerotrofe myrkompleks* som er dominert av minerotrofe element. Ofte er det blanding av de to typene, og en kan da bruke betegnelsene ombro-minerotrofe og minero-ombrotrofe myrkompleks. I arbeidet med myrreservatplanen klassifiseres myrkompleksene på denne måten:

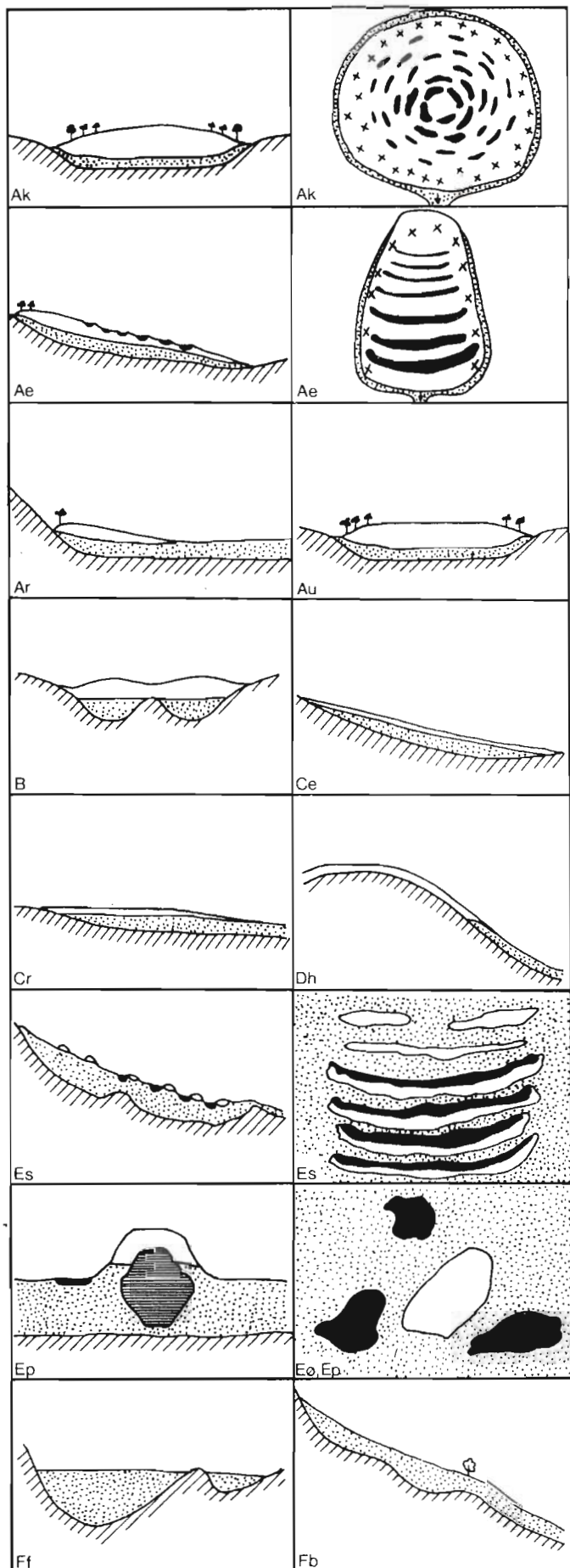

Ombro-minerotroft myrkompleks som består av tre myrelementsamlinger. Til venstre eksentrisk høgmyr, til høgre planmyr og i midten flatmyr. På høgmyra er det oppgitt tre myr-element. Myrflata består av myr-structurene hølje og tue

A-D: Ombrotrofe myrelementsamlinger
 E : Blandingsmyr
 F : Minerotrofe myrelementsamlinger

- Ak (profil og overfl.)
Konsentrisk høgmyr
 - Ae (profil og overfl.)
Eksentrisk høgmyr
 - Ar (profil) *Kanthøgmyr*
 - Au (profil) *Platåhøgmyr*
 - B (profil) *Atlantisk høgmyr*
 - Ce (profil) *Eksentrisk planmyr*
 - Cr (profil) *Kantplanmyr*
 - Dh (profil) *Terrengdekkende myr s.str*
 - Es (profil) og overfl.)
Strengblandingsmyr
 - Eb (profil og overfl.) *Palsmyr*
 - Eø (overfl. som Ep) *Øyblandingsmyr*
 - Ff (profil) *Flatmyr*
 - Fb (profil) *Bakkemyr*
- (Fs *Strengmyr* tilsvarer Es, men med minerotrofe strenger)

Figur 2. Skjematisk framstilling av viktige myrtyper i Norge. Høgdeskalaen er sterkt overdrevet. Øverst til venstre vises skjematisk framstilling av et myrkompleks med tre elementsamlinger. Fra Moen & medarbe. (1983).

Tabell 3. Myrtyper benyttet ved utarbeiding av rapporter for Agder, Rogaland, Hedmark, Sogn og Fjordane og Midt-Norge. Videre inndeling er konsekvent gjort for myrtyper med regelmessige strukturer der H-S betegner hølje- streng, og F-S betegner flark- streng. Kodetype D er nyttet (se tab. 4). For bakkemyr er oppgitt hellingsforhold, b > 8^g, B > 15^g.

	Betegnelse i myrrapp.	Betegnelse på datakort	Videre innnd.
A. Ekte høgmyr			
Konsentrisk høgmyr	Ak	A1	H-S
Eksentrisk høgmyr	Ae	A3	H-S
Platåhøgmyr	Au		
med uregelmessige strukturer		A4	
uten markerte strukturer		A5	
Kanthøgmyr	Ar	A6	
B. Atlantisk høgmyr			
Eksentrisk atlantisk høgmyr	Be	B3	H-S
Asentrisk atlantisk høgmyr	Bu		
med uregelmessige strukturer		B4	
uten markerte strukturer		B5	
C. Planmyr (ombrotrof)			
Eksentrisk planmyr	Ce	C3	H-S
Kantplanmyr	Cr	C6	
Annen planmyr	Cu		
med uregelmessige strukturer		C4	
uten markerte strukturer		C5	
D. Terrengdekkende myr			
Haugmyr	Dh	D1	
Hellende teppemyr	Dt	D2	
E. Blandingsmyr			
Strengblandingsmyr	Es	E1	F-S
Øyblandingsmyr	Eø	E2/E4	
Palsmyr	Ep	E3	
F. Minerotrof myr			
Flatmyr	Ff	F1 (F5)	
Bakkemyr	Fb		
s.str.		F2	b,B
heimyr		F4	b,B t,T
tuebakkemyr		F7	b,B t,T
Strengmyr	Fs	F3	F-S
G. Kilde			
	G	F6	

	Ombrotrof	Fattig	Intermediær	Rik	Ekstremrik
Skog/krattbevakst	E	K	P	T	X
Tue	A	F	-	-	-
Fastmatte	B	G	L	Q	V
Mykmatte	C	H	M	R	W
Løsbunn	D	I		S	
Høgstarrsump		Ø		Å	
Kilde		Y	Z	Æ	

A. Åpen nedbørsmyr, tue	P. Skog/krattbevakst intermediærmyr
B. Åpen nedbørsmyr, fastmatte	Q. Åpen rikmyr, fastmatte
C. Åpen nedbørsmyr, mykmatte	R. Åpen rikmyr, mykmatte
D. Åpen nedbørsmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	S. Åpen rikmyr, løsbunn (inkl. gjøl)
E. Skogbevakst nedbørsmyr	T. Skog/krattbevakst rikmyr
F. Åpen fattigmyr, tue	V. Åpen ekstremrikmyr, fastmatte
G. Åpen fattigmyr, fastmatte	W. Åpen ekstremrikmyr, mykmatte/løsbunn
H. Åpen fattigmyr, mykmatte	X. Skog/krattbevakst ekstremrikmyr
I. Åpen fattigmyr, løsbunn (inkl. gjøl)	Y. Fattigkilde
K. Skog/krattbevakst fattigmyr	Z. Intermediærkilde
L. Åpen intermediærmyr, fastmatte	Æ. Rikkilde (inkl. ekstremrik)
M. Åpen intermediærmyr, mykmatte/løsbunn	Ø. Fattig høgstarrsump
	Å. Rik høgstarrsump

Figur 3. Oversikt over vegetasjonseenhetene for myr, høgstarrsump og kilde brukt ved arbeid med myrreservatplanen. Øverst er enhetene skjematisk plassert langs gradientene fattig-rik og tørr-fuktig.

- O: Ombrotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 80% eller mer.
M: Minerotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 80% eller mer.
OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks, når ombrotrofe element dekker 50-80%.
MO: Minero-ombrotrofe myrkompleks, når minerotrofe element dekker 50-80%.

5. Inndeling i myrtyper (myrformtyper, hydromorfologiske typer)

Inndelingen i myrtyper bygger på myrenes ytre form (morfologi) og markfuktighet (hydrologi). Myrtypene gjelder for *myrelementsamlinger* (synelement, dvs. karakteristisk viktige kombinasjoner av myrelement).

Begrepet myrtype er det naturlig å knytte til enheter som bygger på myrenes utforming (alternativt begrep: myrformtype). Myrtypene er utskilt på grunnlag av flybildestudier og undersøkelser i marka.

Flybilder vurdert i stereo viser særlig godt myrenes form og strukturer, hellingforhold, dreneringsretning o.l. I marka undersøkes i tillegg hvilke partier som er ombrotrofe (ut fra mineralvannindikatorer i plantedekket), hvor stor helling de ulike myrdeler har (målt med klinometer i nygrader, g) høyde og bredde på strukturene o.l. På grunnlag av dette er myrene karakterisert til type. Det skilles mellom 7 hovedtyper (se tab. 3) og innen disse opptrer definerte myrtyper.

Formålet har vært å legge et klassifiseringssystem der alle myrreal kan karakteriseres. Noen av typene er godt definert og element akseptert (f.eks. konsentrisk høgmyr). Andre typer er nye, men klart definert (f.eks. kanthøgmyr). Dessuten fins "typer" som omfatter en samlesekk av utforminger som nok senere kan splittes opp i flere typer (f.eks. annen planmyr).

Høgmyr brukes i streng oppfatning og omfatter bare tydelig hvelva ombrotrofe myrelementsamlinger. Høgmyrene har allsidig hvelving (kuppelform) med helling ned mot minerotrofe myrparti eller fastmark. (I myrvitenskapen ellers brukes ofte "Hochmoor" synonymt med ombrotrof myr).

Tabell 3 viser myrtyper benyttet ved utarbeiding av myrrapporter de siste årene, jfr. bl.a. Moen & Pedersen (1981), Moen og medarb. (1983).

6. Inndeling etter vegetasjon

Vegetasjonen på myrene er klassifisert i enheter definert ut fra de tre hovedgradienter i myrvegetasjonen. 1. Ombrotrof- rik vegetasjon. 2. Tue-løsbunnvegetasjon. 3. Myrflate- myrkantvegetasjon, ved kartlegging skilt som henholdsvis åpen myr og skog/krattbevokst myr. Enhetene defineres ut fra indikatorarter, jfr. tabell 4,5,6 hos Moen og medarb. (1983) som viser fordelingen av viktige myrarter langs hovedgradientene.

Figur 3 gir oversikt over de 25 vegetasjonseenhetene og viser skjematisk plassering av enhetene langs fattig- rik og fuktig- tørr-gradientene. Ved vegetasjonskartlegging i stor målestokk ved Universitetet i Trondheim (jfr. Moen 1981) nyttes 10 myrenheter og en rekke underenheter der de samme prinsipper for inndeling er lagt til grunn. Systemene er derfor svært like, men symbolsettingen er forskjellig. Systemet som er brukt ved myrreservatplanen gjør det mulig å karakterisere de 25 enhetene med ett symbol (bokstaver), noe som forenkler tabelloversikter, databehandling o.l.

7. Floristisk informasjon

Ved regionale studier over plantelivet på myrene har opptreden av enkeltarter stor interesse. Mange arter har strengt begrensa utbredelse (f.eks. vestlige arter, østlige arter, sørlige arter). Mange arter har og spesiell forekomst på myr, (f.eks. fins arter som *Hypnum cupressiforme* og *Rhytidiadelphus loreus* i ombrotrof tuevegetasjon bare et smalt belte langs kysten, mens artene i andre vegetasjonstyper fins i et mye større område). Tilsvarende er det mange rene myrarter som oppviser ulik økologi innen ulike deler av landet, f.eks. fins *Dactylorhiza maculata* og *Narthecium* ombrotroft i vest, men bare minerotroft lengre inn i landet.

I arbeidet med myrreservatplanen er det blitt lagt stor vekt på de floristiske registreringene. Dette er gjort ved å fange opp artsinnholdet på lokalitetene, klargjøre artenes utbredelse og viktige arters økologiske forhold. Ved myrplanarbeidet er det utarbeidet ca. 900 krysslister for myr, og det er samlet ca. 10 000 kollektar av planter, der karplantene (ca. 5000 kollektar) allerede er innlemmet i herbariet i Trondheim.

II. REGIONALE TREKK VED MYRER I SOGN OG FJORDANE

A. INNLEDNING

Sogn og Fjordane har klimatisk sett gode forutsetninger for myrdannelse. Den totale årsnedbør er høy, men enda viktigere er at antall nedbørsdøgn på årsbasis er høgt. Store deler av fylket har over 200 nedbørsdøgn (Fægri 1960). Dette fremmer myrdannelse ved forsumpning. Likevel er ikke myrarealet i fylket spesielt høgt. Myrene utgjør ca. 10 % av arealet under barskoggrensa, et tall som er lavere enn tilsvarende i flere andre fylker. En grunn kan være at topografien i fylket er svært brutt.

For å studere myrtyper og myrarters regionale fordeling kan det være nyttig å operere med to gradienter, en kyst-innland gradient og en høgdegradient. For å få nærmere definert den førstnevnte var det naturlig å velge seg en "null-linje" langs kysten.

Grunnlinjen som følger de ytterste skjær, var ikke helt egnet til dette fordi den er for rettlinjet og ikke tar hensyn til oseaniteten ved større havstykker innaskjærs. Derfor ble en ny linje trukket, mest mulig rett, langs de ytterste fastlandspunkter, men slik at en del øyer med trange sund innafor ble liggende øst for den nye linja (se fig. 4). Denne linjen er brukt som et utgangspunkt for plotting av myrtyper etc. i et diagram som viser kystavstand og høyde. Lokalitetenes avstand er målt til det nærmeste punktet på linja. En noe lignende metode som viser arters fordeling på kystavstand og høyde er vist hos Holten (1980).

Både en høgdegradient og en øst-vest-gradient avspeiler klimatiske faktorer som nedbør, snøforhold og temperatur. Ettersom topografien varierer så mye i fylket vil utbredelsen av forskjellige myrregioner bli noe oppsplittet.

Materialet som er utgangspunktet for dette kapittelet bygger foruten på undersøkelser i 1984 også på Flatberg (1976) og Moen & Olsen (1983). Alle beskrevne lokaliteter er vist på fig. 4 og framstilt i et høgde-kystavstandsdiagram, se fig. 5. De fleste lokalitetene fordeler seg langs en diagonal med økende avstand fra kysten og tilsvarende økende høgde. Ellers er det forholdsvis mange undersøkte lavtliggende lokaliteter helt ute ved kysten. En del høgereliggende lokaliteter ved kysten skiller seg også ut, på Stadlandet, Vågsøy og Bremangerlandet.

Fra de oppsøkte områdene er noen myrtypers areal framstilt i fig. 6. Arealtallene innen de forskjellige myrtypene og forholdet mellom dem må ikke betraktes som eksakt, men mer som en indikasjon. Det viser at høgmyr og planmyr er vanligst i låglandet, mens bakkemyr er vanligst i subalpine strøk. Bakkemyr synes også å være den myrtypen som utgjør størst areal.

B. MYRTYPER

Høgmyr (AB)

Høgmyrer i streng forstand med skikkelig utviklet kantskog og lagg er ikke påvist i fylket. Dette kan skyldes at klimaet er for humid. Heller ikke atlantisk høgmyr i god utforming er påvist. De hvelva ombrotrofe myrene som finnes har trekk fra begge de tidligere nevnte typene og er klassifisert som en mellomting (AB), jfr. Moen & Olsen (1983). Overgang mot planmyr kan av og til være glidende. Høgmyr er funnet på 7 lokaliteter, se fig. 7. 5 av disse lokalitetene ligger i kommunene Flora og Gloppen, de 2 andre i Bremanger. Karakteristisk er at disse myrene er lavlandsmyrer. Alle ligger under 300 m se fig. 8.

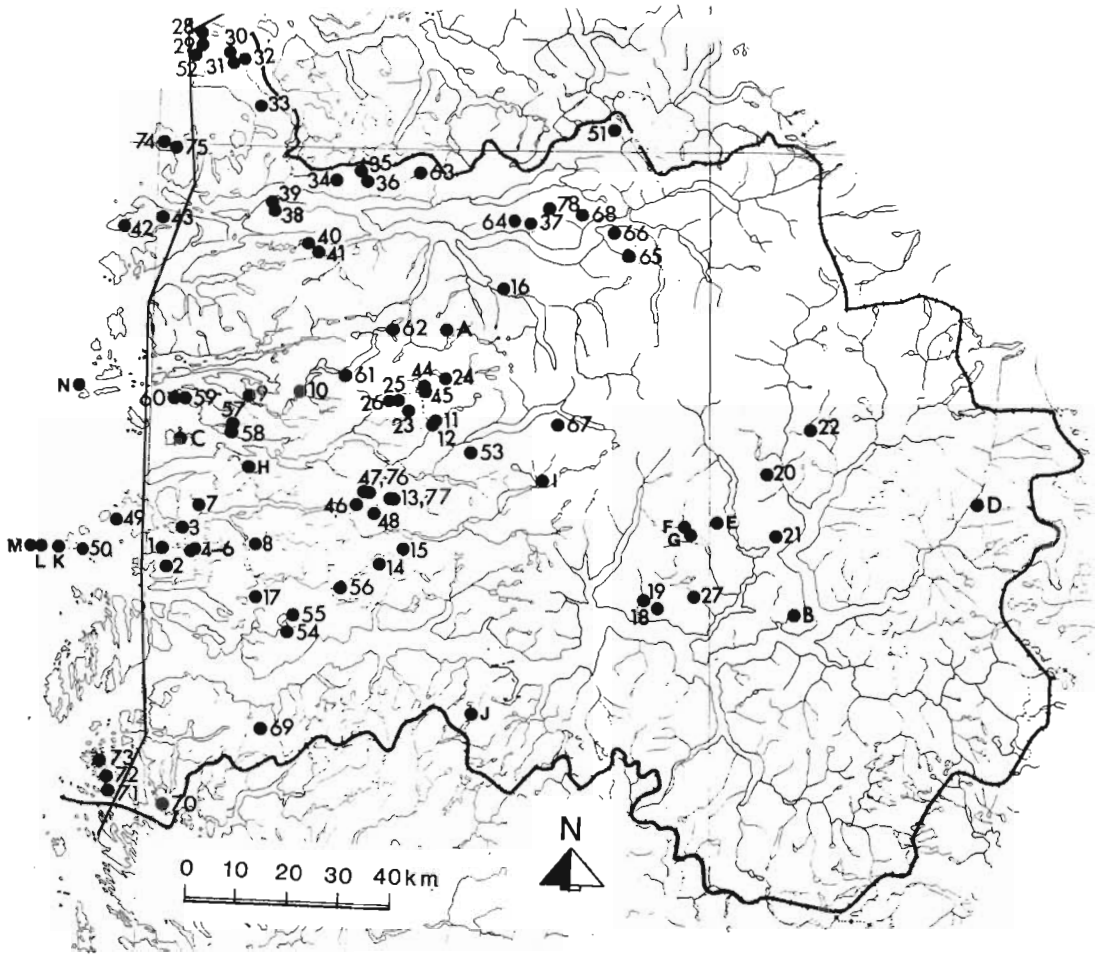
Strukturelt er de preget av at høljer er små og dårlig utformet selv om det finnes både fastmatte og mjukmattevegetasjon. Myrene er tuedominert, noe som avspeiler at grunnvannstanden vanligvis ligger forholdsvis lavt. Ofte finnes velutvikla erosjonsfurer. Disse er bortimot vegetasjonsløse og kan være ganske dype.

Kanthøgmyr (Ar)

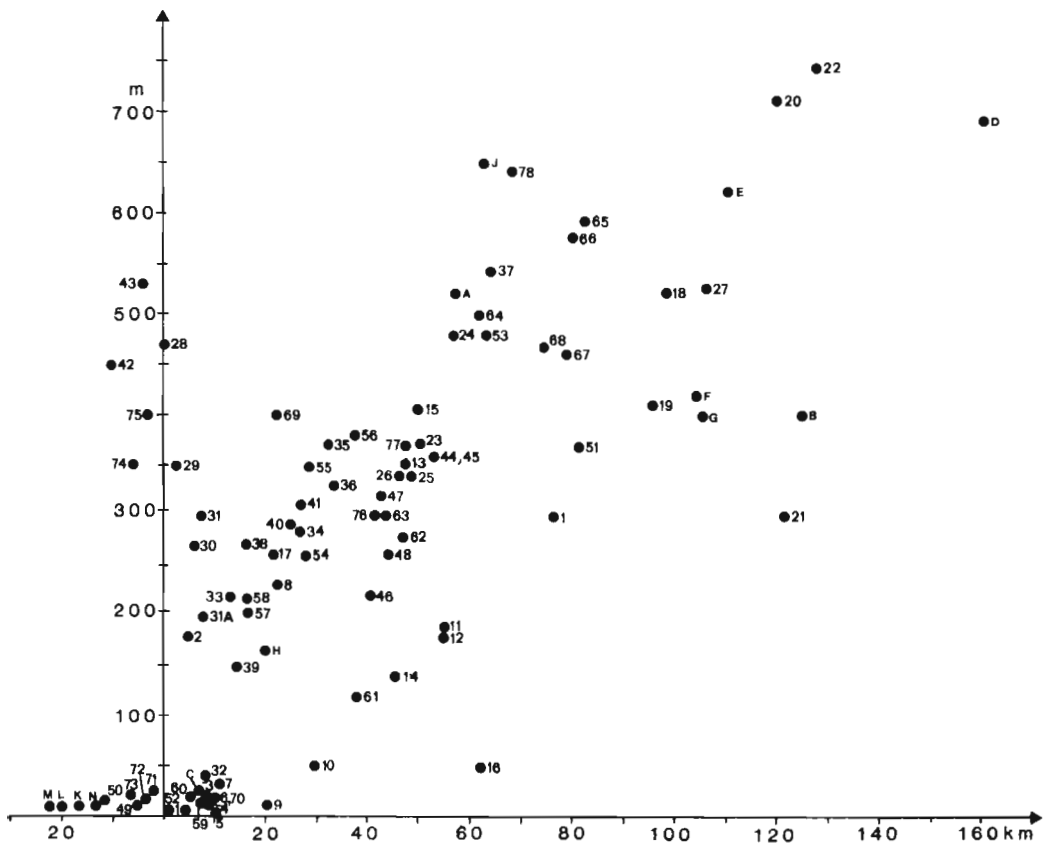
Kanthøgmyrer er små, sterkt hvelva elementsamlinger som vanligvis ligger i kanten av større myrer. Særskilt fine utforminger finnes bl.a. i Gjesdalsdalen, lokalitet 53 og Myklebustdalen, lokalitet 67 i Jølster. Kanthøgmyrene er funnet fra ca. 300 m til ca. 600 m. De går altså ikke ned i lavlandet. Vanligst forekommer de i bakkemyrregionen. Forekomstene er angitt på fig. 7.

Planmyr (C)

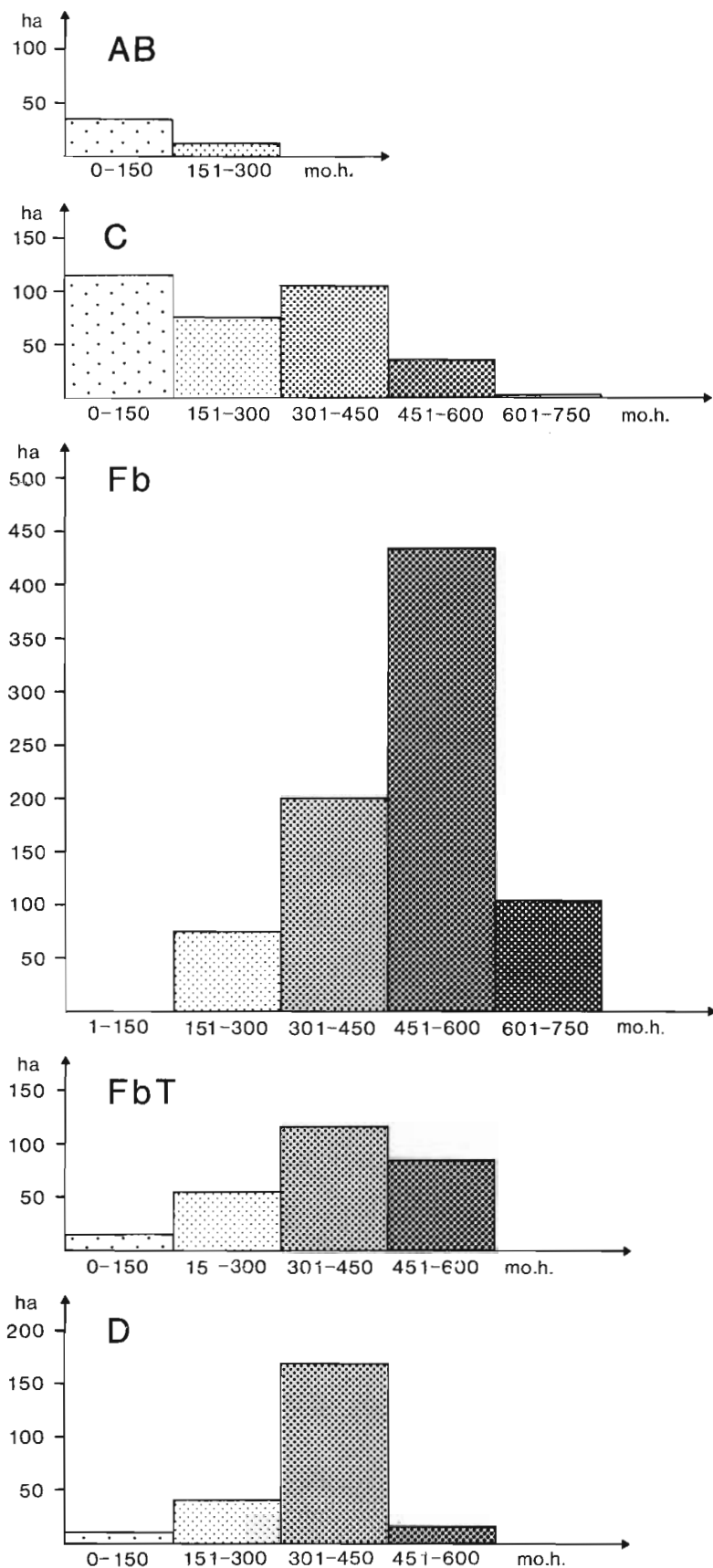
Planmyr er den vanligste typen av ombrotrof myr se fig. 6. Dette er en svært heterogen type hvor mesteparten av de ombrotrofe elementsamlingene som ikke er hvelva havner. Det kan være ombrotroft dominerte myrkompleks i lavlandet eller velavgrensa ombrotrofe partier i et bakkemyr- eller flatmyrkompleks.

Figur 4. Kart over myrlokalitetene i Sogn og Fjordane. Linja som er nullpunkt for å beregne kystavstand er inntegnet.

Figur 5. Myrlokalitetene i Sogn og Fjordane fordelt etter avstand fra kystlinja og høyde.

Figur 6. Areal av noen viktige myrtyper fordelt på høyderegioner. Innen hver enkelt myrlokali- tet er en myrtypes arealandel av hele myr- kompleksene vurdert fra flybilde. Myrkom- pleksene er arealberegnet etter prikkmetoden. Figuren omfatter bare de oppsøkte lokalitet- ene, som kan utgjøre omlag 5 % av det to- tale myrarealet under skoggrensa. Arealet over 600 m er underrepresentert på figuren. AB = hogmyr, C = planmyr, Fb = bakkemyr, FbT = tuebakkemyr og D = terrengdekkende myr.

De store planmyrkompleksene synes å forekomme vanligst under anslagsvis 400 m, men ellers innen de samme områdene som høgmyr. Forøvrig finnes mindre planmyrpartier fra havnivå og oppover hele høgdespektret, men med avtagende arealandel desto høgere en kommer, se fig. 6 og 7. Typen forekommer både i kystnære områder og lengre inn, men er hyppigst i V.

Strukturelt er denne, liksom høgmyr, tuedominert. Svært ofte forekommer erosjon, ofte med en markert høgdeforskjell mellom tue og erosjonsturer. Erosjonen kan i noen tilfeller være initiert av tidligere torvtekt. Ofte kan de eroderte partiene ha innslag av minerotrofi og slik utgjøre en overgang mot øyblendingsmyr.

Terrengdekkende myr (D)

Ulike utforminger av terrengdekkende myr finnes i de mest humide delene av fylket. De største og fineste lokalitetene finnes ytterst på kysten i den nordlige delen av fylket. Dekkene i Selje (lok. 29), Movatna (lok. 74) og Heia, Måsegga og Kjerringa i Vågsøy (lok. 75), se fig. 10. Disse ligger i høgdeområdet ca. 250-500 m i den skogløse kystheiregionen. Det synes å være karakteristisk at de store terrengdekkende myrene ligger på et forholdsvis høgt nivå hvor humiditeten er høgere enn ved havnivå, se også fig. 6 og 8. Lenger sør finnes også mindre terrengdekkende myrer ved havnivå. Som Kaland (1979) beskriver, kan avskoging og lyngbrenning i de ytre kyststrøkene flere steder ha ført til forsumpning, og de terrengdekkende myrene her kan ihvertfall delvis skyldes disse kulturinngrepene. Mindre terrengdekkende elementsamlinger finnes også lengre inn. Disse lokalitetene ligger også forholdsvis høgt f.eks. S for Holhøgstara i Stryn (lok. 66) på 575 m. Karakteristisk synes det også å være at alle disse litt mer indre lokalitetene ligger nær Nordfjorden og Sognefjorden hvor oseaniteten til en viss grad trekkes innover.

Tuebakkemyr som har minerotrof vegetasjon vil i mange tilfeller gli over i, og kanskje i noen tilfeller utvikle seg til, terrengdekkende myr med ombrotrofi.

Blandingsmyr (E)

Den spesielle typen øyblendingsmyr med ombrotrofe tuer og eroderte forsenkninger med spredte minerotrofiindikatorer er vanligst. Erodert øyblendingsmyr og erodert planmyr går naturlig nok ofte over i hverandre.

Minerotrof myr (F)

Flatmyrer er lite klimaavhengig. Disse opptrer ofte på lokaliteter hvor det er en stabil grunnvannsstand i forsenkninger. Flatmyrene finnes derfor i alle klimaregioner, altså asonalt, jfr. Overbeck (1975).

Bakkemyr, fastmattedominert, finnes i midtre og indre deler av fylket, men er ikke vanlig i kystheiregionen, jfr. fig. 9 og 11. Fremstilt i et høgdediagram går det fram at bakkemyrer begynner å bli vanlig fra ca. 250 m og øker i betydning, arealmessig, til et maksimum ca. 450-600 m. Bakkemyrarealet over 600 m vil nok også være forholdsvis høgt, men det er forholdsvis få lokaliteter som er oppsøkt over dette nivået. Derfor vil figuren her gi et litt skjevt bilde. Bakkemyrene vil finnes hvor humiditeten er stor og fordampningen er liten slik at en får høg grunnvannsstand med stor avrenning. Det er flere lokaliteter hvor elementer er bratter enn 15^g. Flere steder utgjør bakkemyrene store myrkomplekser, f.eks. Tvinnaområdet, Stryn (lok. 37).

Tuebakkemyr utgjør en egen undergruppe og finnes parallelt med terrengdekkende myr i de samme områdene som disse.

Strengmyrer er så å si ikke funnet i fylket. Ett unntak er imidlertid ei lita strengmyr S for Holhøgsætra, Stryn (lok. 66). Denne myrtypen krever oftest en topografi med svak helling, samt et mindre humid klima.

Kildemyr (G)

Dette finnes ofte i tilknytning til bakkemyr.

Som en oppsummering når det gjelder sonal fordeling av myrtypene, kan en forsøksvis skissere noen regioner på grunnlag av kystgradienten og høgdegradienten, men på grunn av at regionene går over i hverandre, vil det være vanskelig å trekke eksakte grenser på et kart.

Helt i vest fra Selje til Gulen vil en ha en sone av varierende bredde som en "atlantisk" region hvor terrengdekkende myr er godt utviklet i nordlige deler av fylket på 250-400 m, og i sør små terrengdekkende elementer i tillegg til store planmyrområder i et mer småkuppert relieff hvor berg oftere stikker opp. Atlantisk høgmyr i god utforming er ikke påvist her, men vil klart høre hjemme i en slik region. Her vil det om vinteren være lite frost og så å si snøfritt.

Noe lengre inn, men på et lavt nivå, under 300 m vil en finne overgangstypen høgmyr-atlantisk myr og også en del store planmyrkomplekser. Disse fore-

kommer fra ytre til midtre fjordstrøk i lavlandet. På grunn av at disse ligger i de områdene som er mest utsatt for inngrep, kan en regne med at en del myrer her er gått tapt. Disse områdene vil være mindre humid og med høyere sommer-temperaturer.

Til en tredje region kan en regne de store bakkemyrkompleksene i midtre og indre strøk som strekker seg fra 250-300 m og oppover til alpine strøk. Forholdene her er humide og en vil ha snødekke om vinteren. Innenfor dette området vil en også av og til finne små terrengdekkende elementer.

C. FLORA

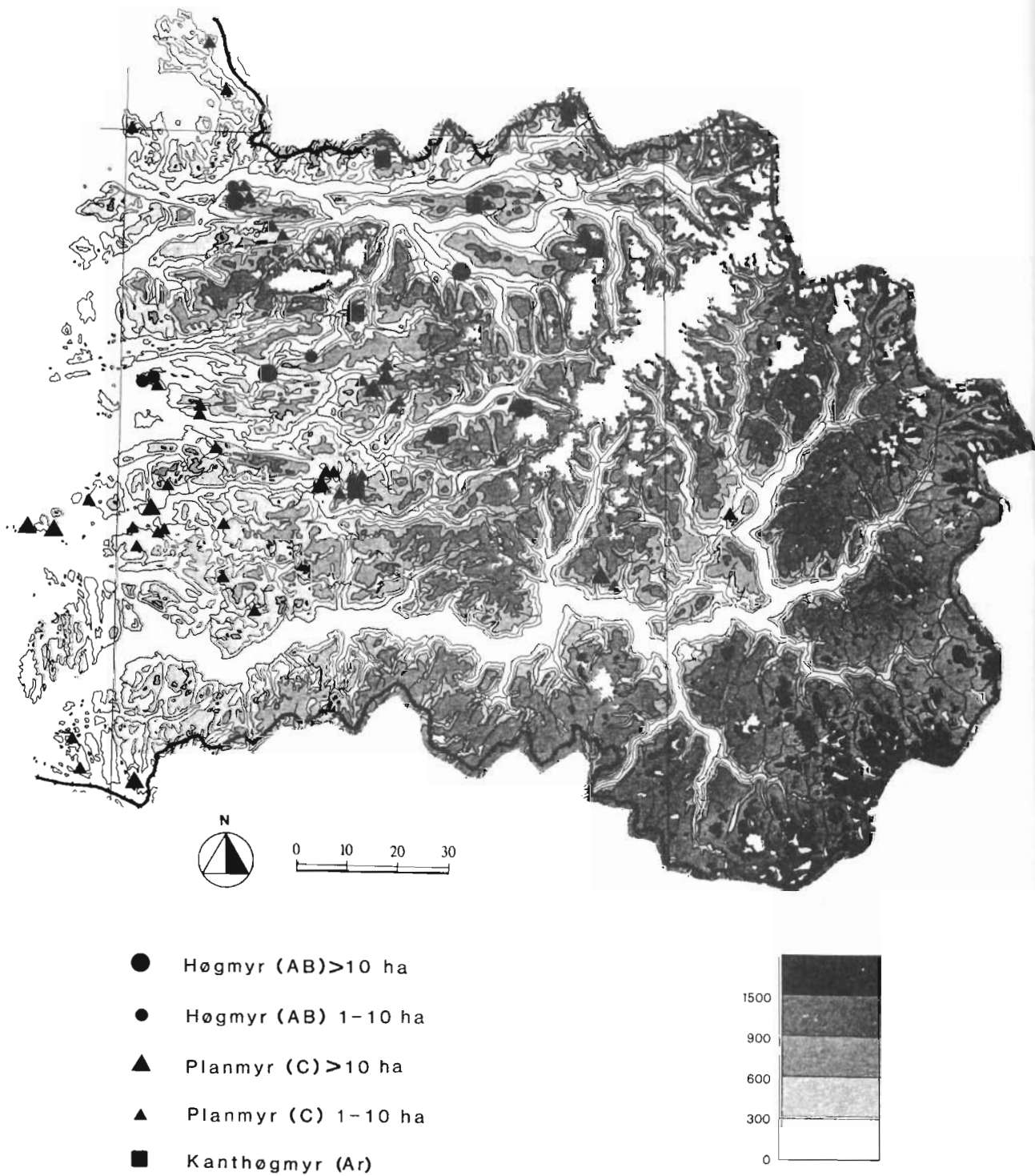
En generell beskrivelse av flora og vegetasjon på myrene i Sogn og Fjordane er tidligere gitt av Flatberg (1976). I dette kapittelet vil det bli lagt vekt på forekomst av enkeltarter. Det er laget utbredelseskart for en del indikative arter, delvis med kvantitative angivelser av forekomstene. Forekomstene er angitt på grunnlag av de lokalitetene som er beskrevet i myrrapportene. Utbredelseskartene tar derfor ikke sikte på å gi noe fullstendig bilde av artenes utbredelse i fylket. Sammen med utbredelseskartene er også her forekomstene framstilt i et kystavstand-høgdediagram. Dette tillegget gir en bedre indikasjon på utbredelsesmønster og klimakrav.

Bare et fåtall karplanter med typisk kystutbredelse (hyperoseaniske og euoseaniske) er bundet til myrvegetasjon. De finnes mer i kantsamfunn, lynghei og fukteng. De er derfor ikke tatt med her. Flere kryptogamer som har kystutbredelse forekommer på myr. En del av disse forekommer også i andre vegetasjonstyper f.eks. skog, men går i de ytre kyststrøkene i ombrotrof/fattig tuevegetasjon. Dette fjelder f.eks. *Hypnum cupressiforme* se fig. 12 nr. 1 og 2. I tue finnes denne stort sett i kystheiregionen i en sone 20-30 km bred. Den er sikkert mer vanlig enn kartet angir. Den er påvist fra havnivå og opp til ca. 350 m. En noe lignende utbredelse har også *Leucobryum glaucum* i tuevegetasjon, fig. 12 nr. 3 og 4. Også denne kan være mer vanlig på myr enn kartet angir. Det samme gjelder *Rhytidiadelphus loreus* i tue, fig. 12 nr. 5 og 6, men denne arten synes å gå lengre inn og høyere enn de foregående. *Sphagnum imbricatum* i ombrotrof/fattig tue utgjør et eget taxon. *S. imbricatum* ssp. *austinii* jfr. Flatberg (1984). Den har avgjort tyngdepunktet i V, fig. 12 nr. 7 og 8, men kan gå midtveis inn i fylket i nærheten av fjordene, den er bl.a. funnet i Leikanger, myr ved Volavatn (lok. 19), 440 m o.h. Også på Stadlandet og Bremangerlandet finnes den forholdsvis høgt. Kvantitativt er den mest vanlig nær kysten. *Sphagnum strictum* synes i myrvegetasjon å være ganske oseanisk bundet mens den i heivegetasjon kan gå både langt inn og høgt, f.eks. 740 m o.h. i Vigdalen, Luster (lok. 22), se fig. 12 nr. 9 og 10. *Sphagnum molle* er svært lik *S. strictum* i utbredelse, men synes å være mer vanlig i egentlig myrvegetasjon. Også *S. molle* er funnet fra havnivå og opp til 500 m o.h., Tvinna, Stryn (lok. 37) og N-Sandvatn, Hyllestad (lok. 18) fig. 12 nr. 11 og 12. Både *S. molle* og *S. strictum* kan finnes i ombrotrof/fattig tue, men synes å være mer vanlig i fattig fastmatte når de går på myr. *Racomitrium lanuginosum* er den mest karakteristiske mosen i tuevegetasjon. Den finnes mer eller mindre vanlig på de fleste lokalitetene se fig. 12 nr. 13 og 14, unntatt på de østligste lokalitetene i Leikanger og Luster.

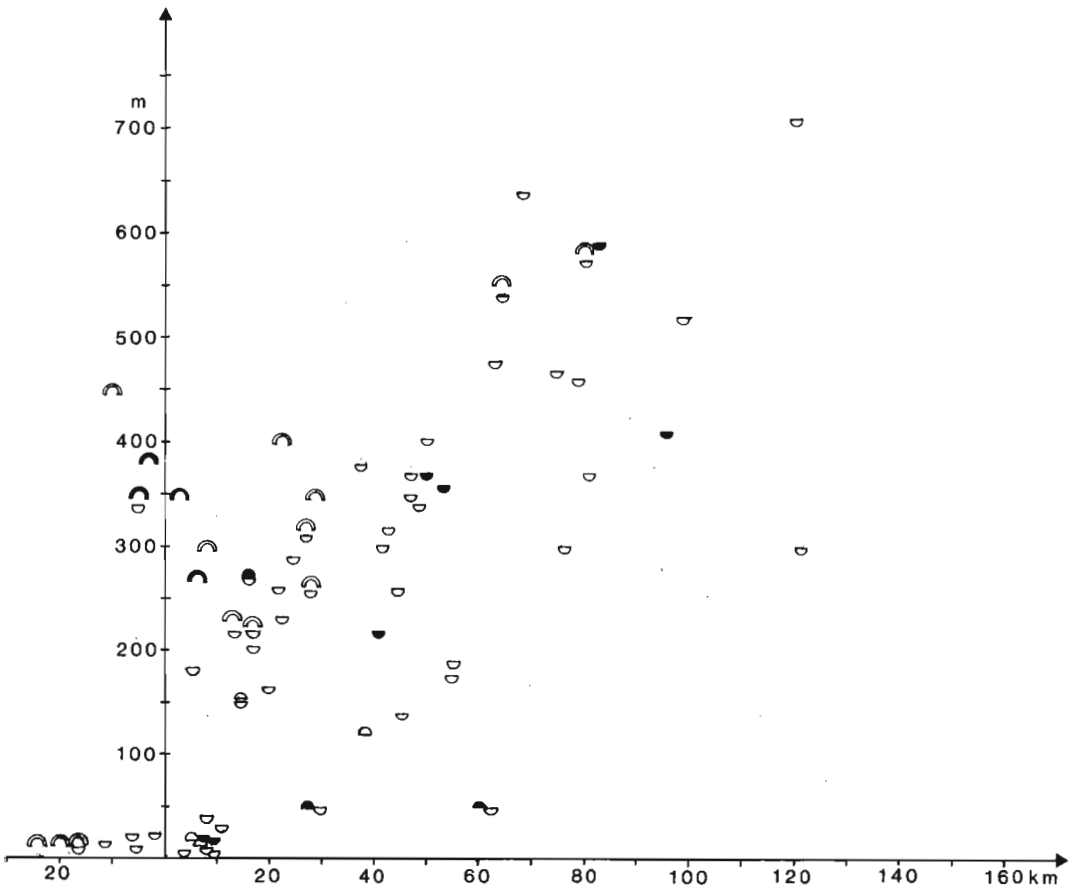
En suboseanisk art er *Myrica gale* se fig. 12 nr. 15 og 16. Den opptrer på mange av de kystnære lokalitetene under 50 m, mens lengre inn forekommer den mer på spredte lokaliteter nær fjordene, men kan gå opp til ca. 300 m. Typisk nok mangler den på Stadlandet, Bremangerlandet og Vågsøy. *Rhynchospora alba* fig. 12 nr. 17 og 18 er ikke så oseanisk bundet og går inn langs Sognefjorden. Den er funnet opp til 410 m, Volavatn, Leikanger (lok. 19). *Rhynchospora fusca* fig. 12 nr. 19 og 20 viser samme tendens, men opptrer mer tilfeldig.

En tredje gruppe arter har mer nord-østlig kontinental tendens. *Scheuchzeria palustris* finnes i mjukmatte og løsbunn i de indre og midtre deler av fylket. Den går også ganske langt mot V, men unngår kystheiregionen. Den synes vanligst i de høyere regioner, men kan i enkelte tilfeller gå ned til havnivå fig. 12 nr. 21 og 22. *Betula nana* har noe av samme tendens, men synes bare sjelden å gå lavere enn ca. 250 m. Til gjengjeld finnes den ytterst på Vågsøy og Stadt fig. 12 nr. 23 og 24, *Sphagnum fuscum* har sitt tyngdepunkt i de mer kontinentale deler av fylket hvor den opptrer som vanlig eller dominerende, se fig. 12 nr. 25 og 26. Vanligst er den over ca. 150 m. Den kan også gå ned mot havnivå, men da som regel ikke så langt V. Her erstattes den av *Sphagnum imbricatum*. *S. lindbergii* har et lignende utbredelsesmønster. Også den er funnet ned til havnivå ved Lona, Fjaler (lok. 5) og ved Grima, Gulen (lok. 73), fig. 12 nr. 27 og 28. *S. riparum* er også forholdsvis kontinental med et par unntak, fig. 12 nr. 29 og 30. *Cladonia stellaris* er en sjelden tueart på de lokalitetene den er funnet, og den er også bare funnet på et fåtall lokaliteter fig. 12 nr. 31 og 32.

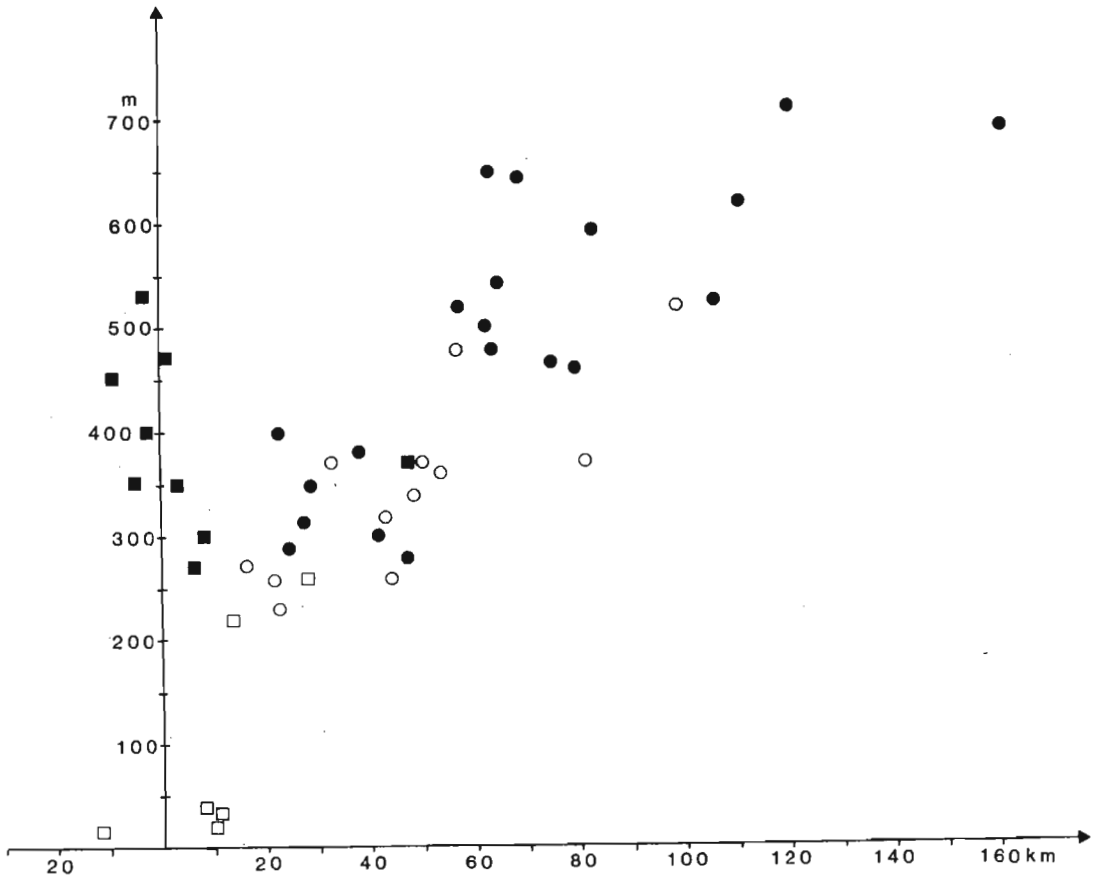
I tabell 5 bakerst står en oversikt over floraen innen 13 lokaliteter, samt også det som tidligere er registrert hos Flatberg (1976) og Moen & Olsen (1983).

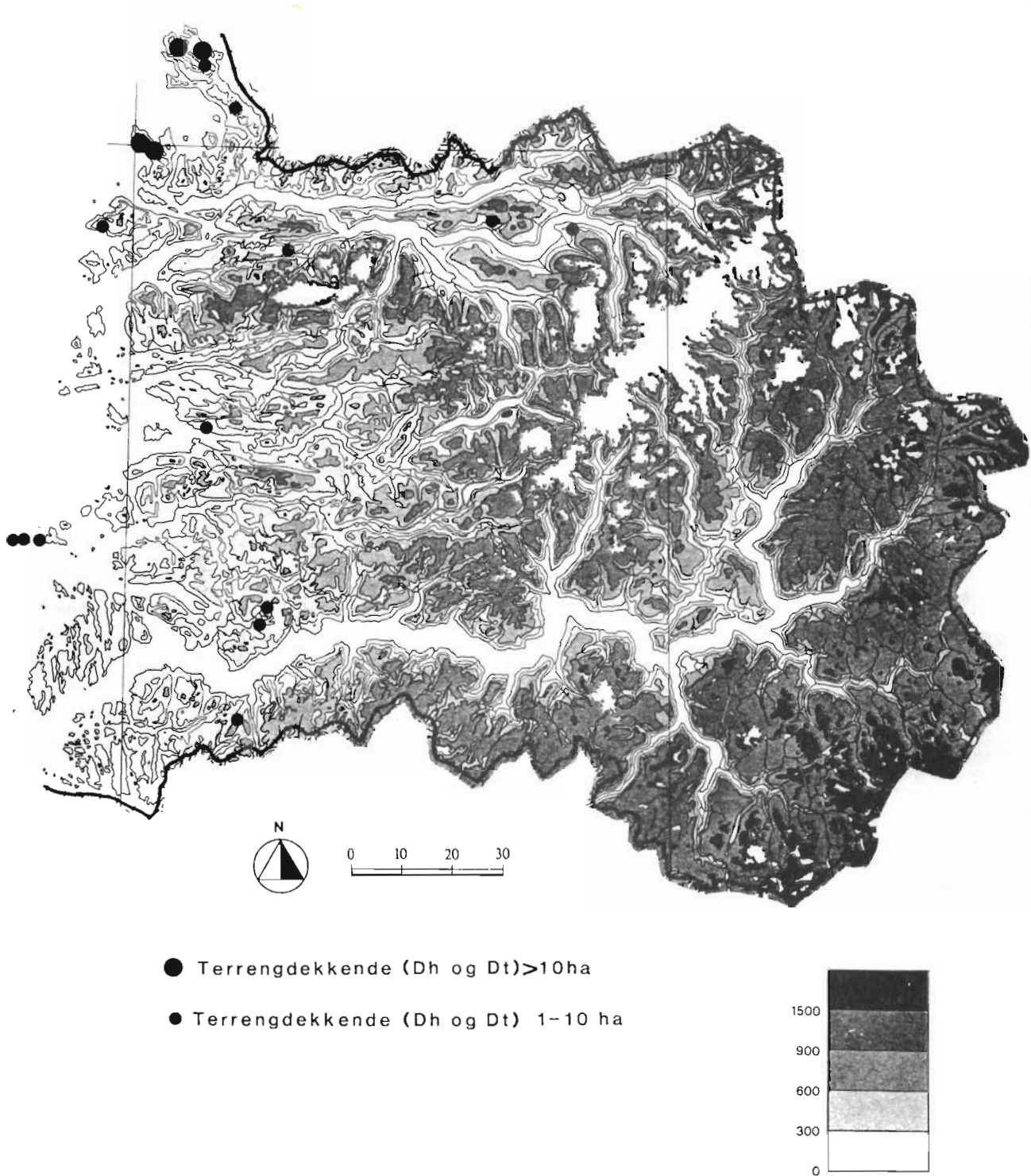
Figur 7. Forekomst av høgmyr, planmyr og kanthøgmyr.

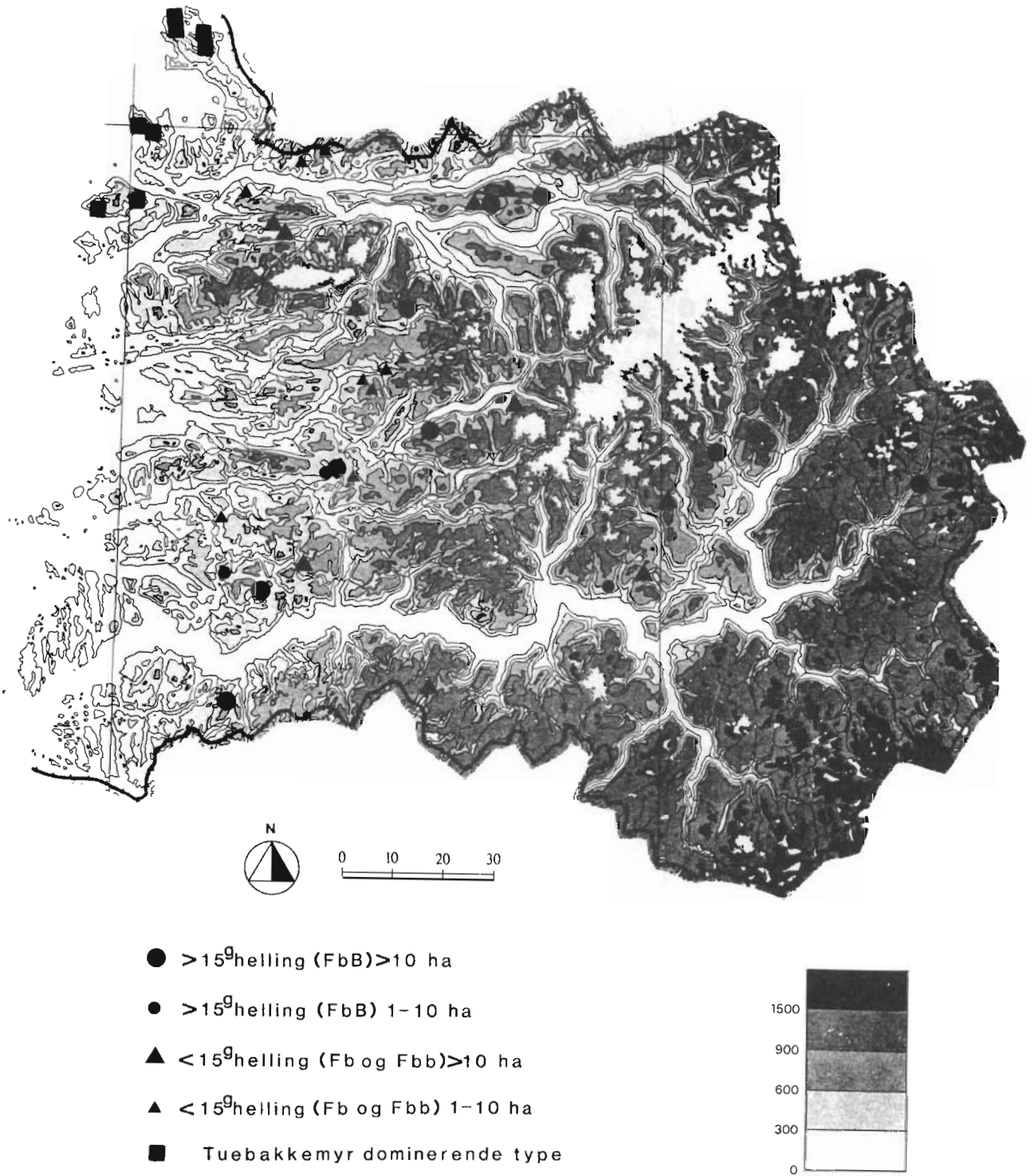
Figur 8. Høgmyr, planmyr og terrengdekkende myr fordelt etter kystavstand og høyde. \blacktriangle Høgmyr > 10 ha, \triangle høgmyr 1-10 ha, \bullet planmyr > 10 ha, \circ planmyr 1-10 ha, \smile terrengdekkende myr > 10 ha, \oslash terrengdekkende myr 1-10 ha,

Figur 9. Bakkemyr fordelt etter kystavstand og høyde. \bullet Bakkemyr > 10 ha, \circ bakkemyr 1-10 ha, \blacksquare tuebakkemyr > 10 ha, \square tuebakkemyr 1-10 ha,

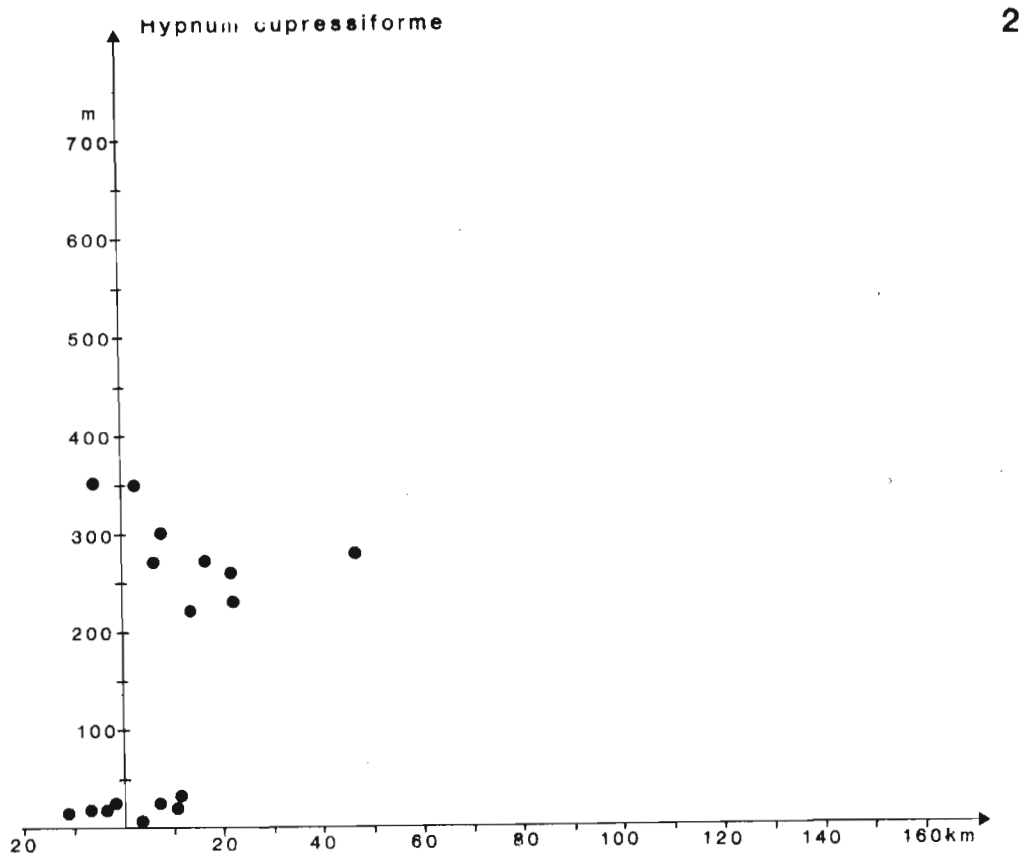
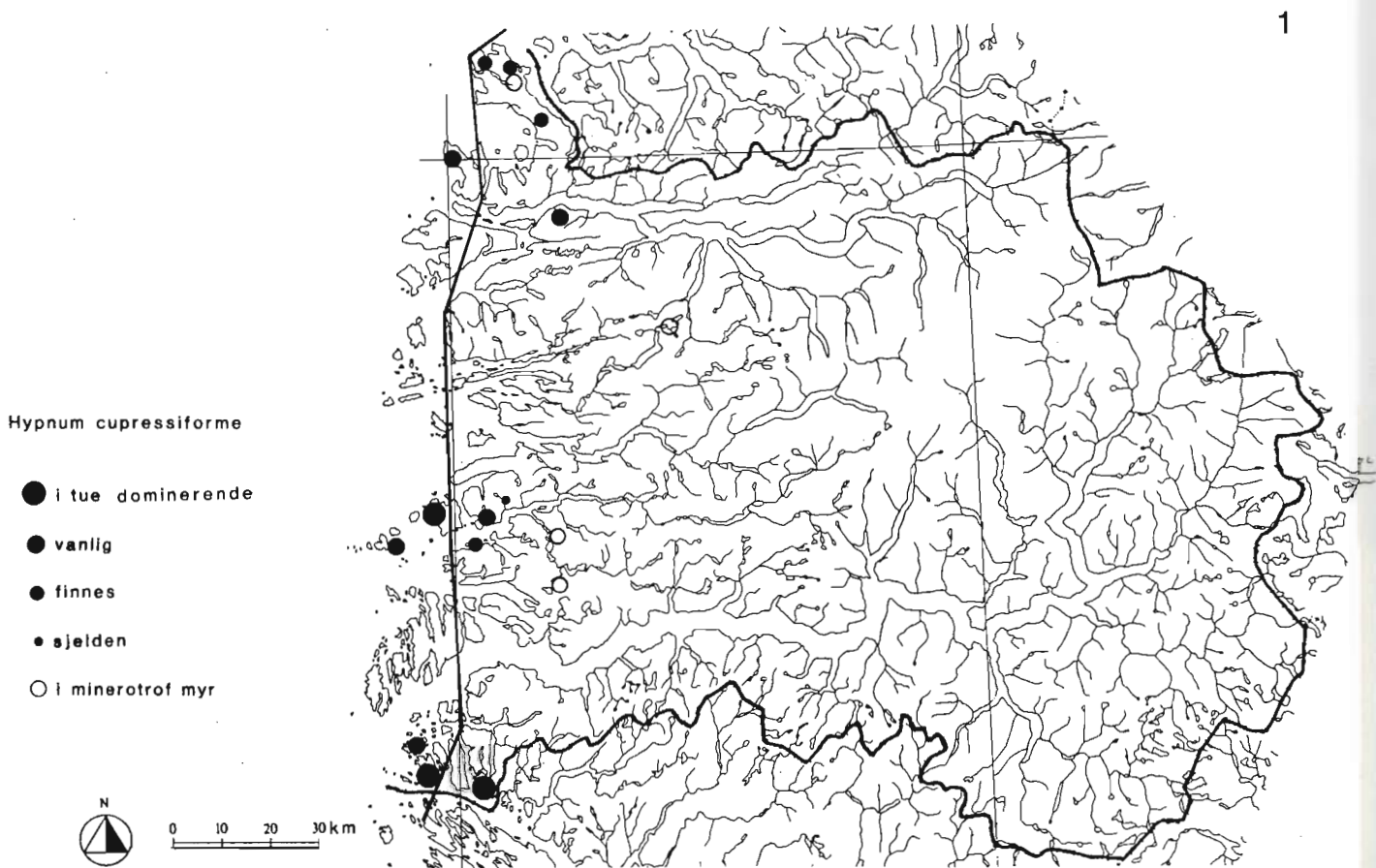

Figur 10. Forekomst av terrengdekkende myr.

Figur 11. Forekomst av bakkemyr.

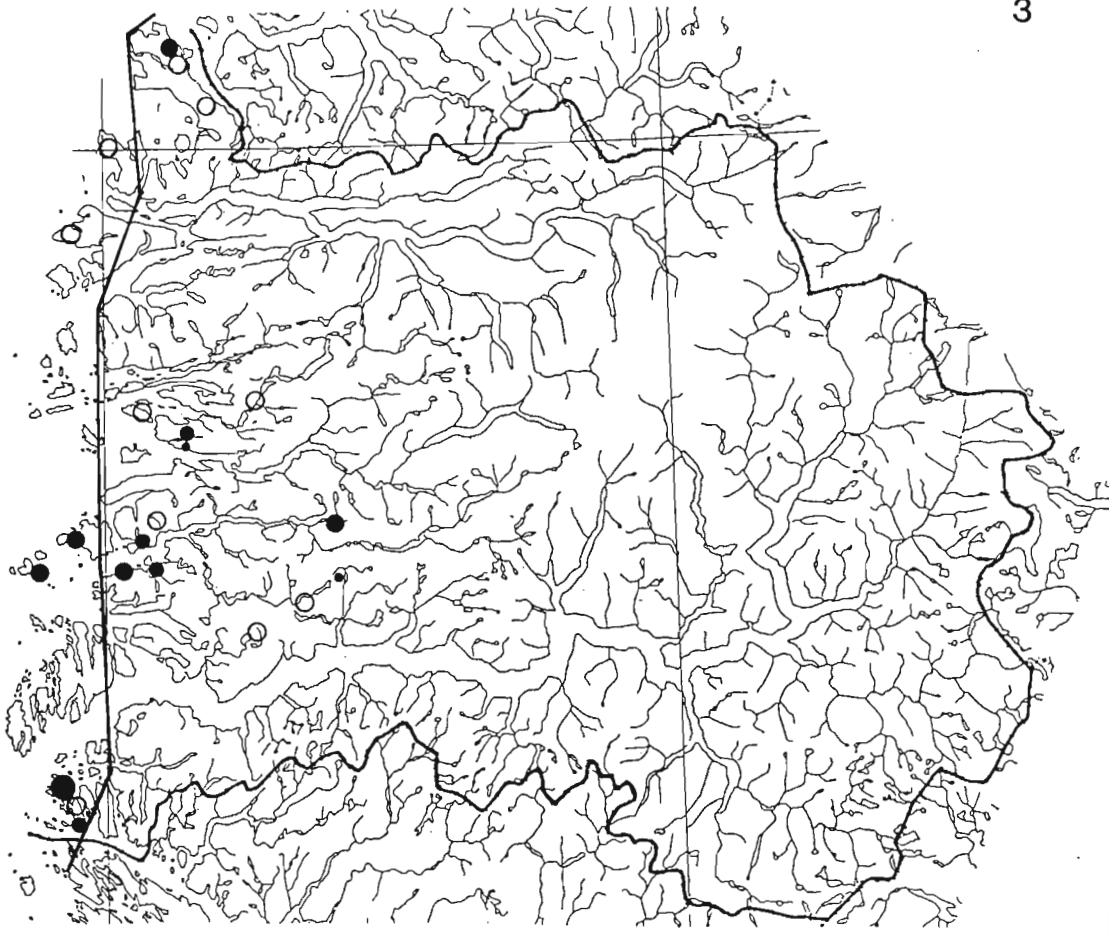
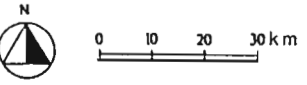
Figur 12. Opptreden av 16 myrarter i Sogn og Fjordane. Øverst er vist utbredelse. Nederst fordeling kystavstand-høyde.

3

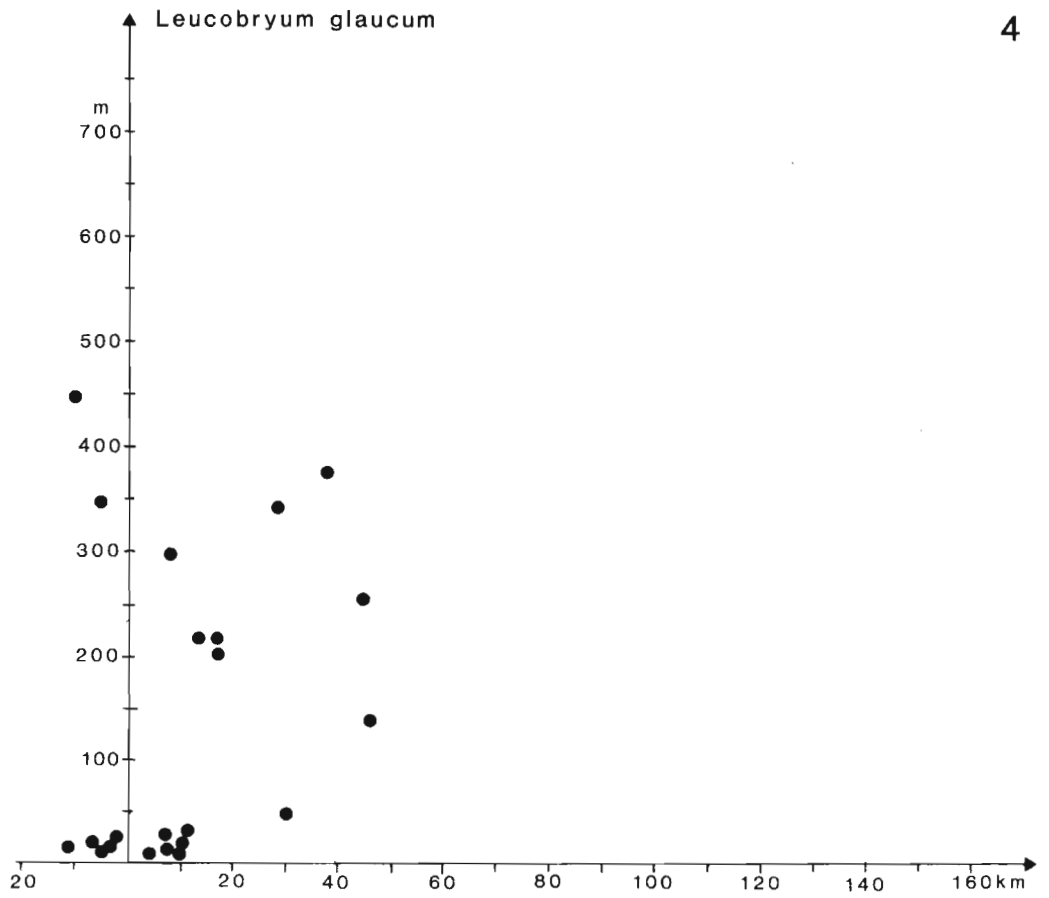
Leucobryum glaucum

- i ombrotrof tue, dominerende
- vanlig
- finnes
- sjelden
- i minerotrof vegetasjon el. hei

4

Leucobryum glaucum

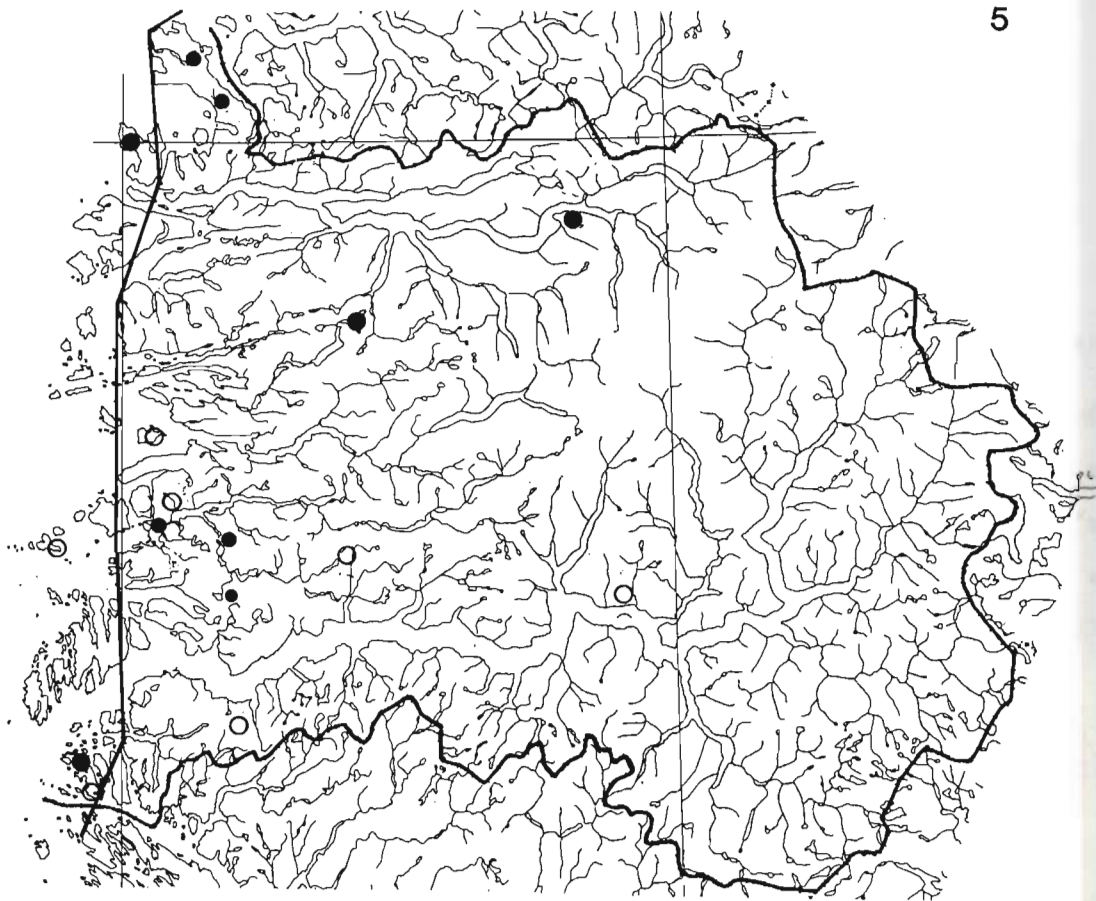
5

Rhytidiadelphus loreus

- i ombrotrof tue, vanlig
- finnes
- i minerotrof myr eller heivegetasjon.

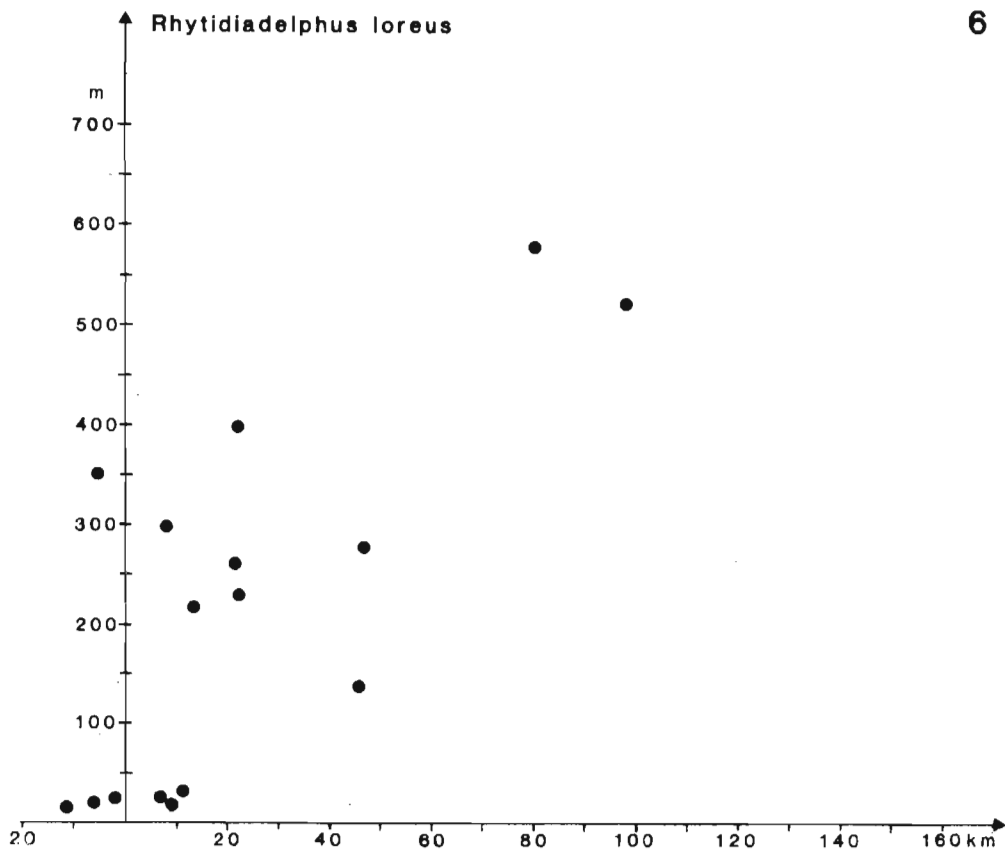

0 10 20 30 km

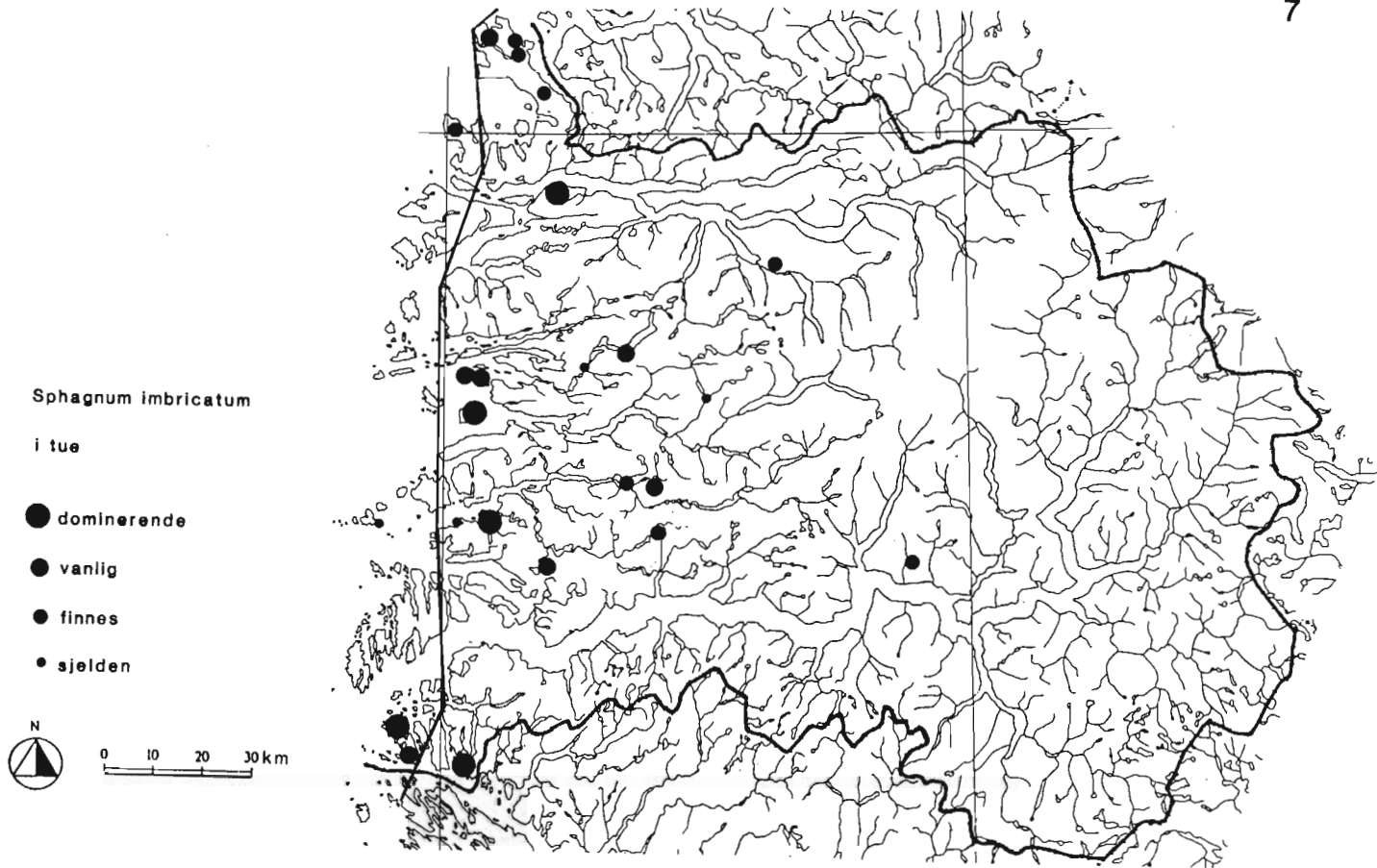

6

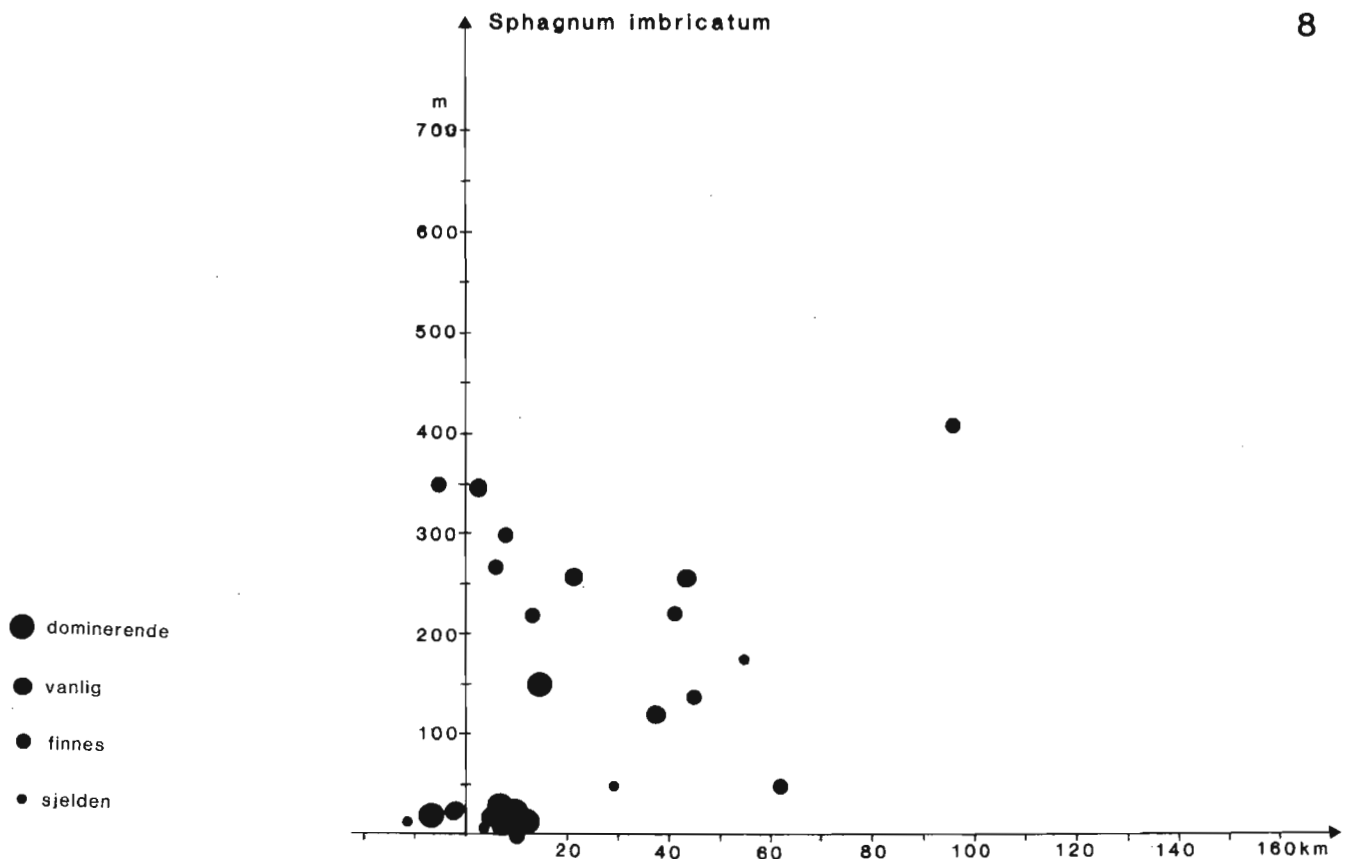
Rhytidiadelphus loreus

7

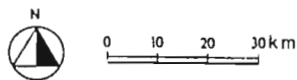
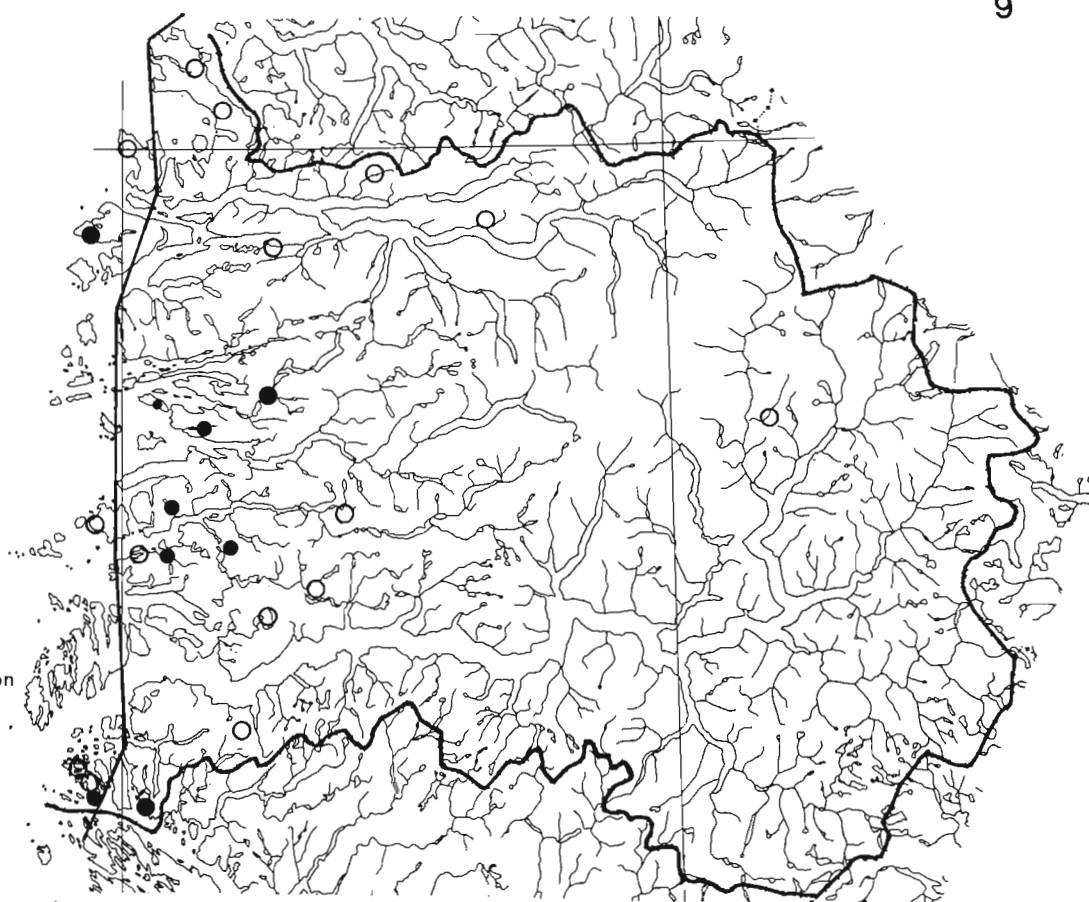
8

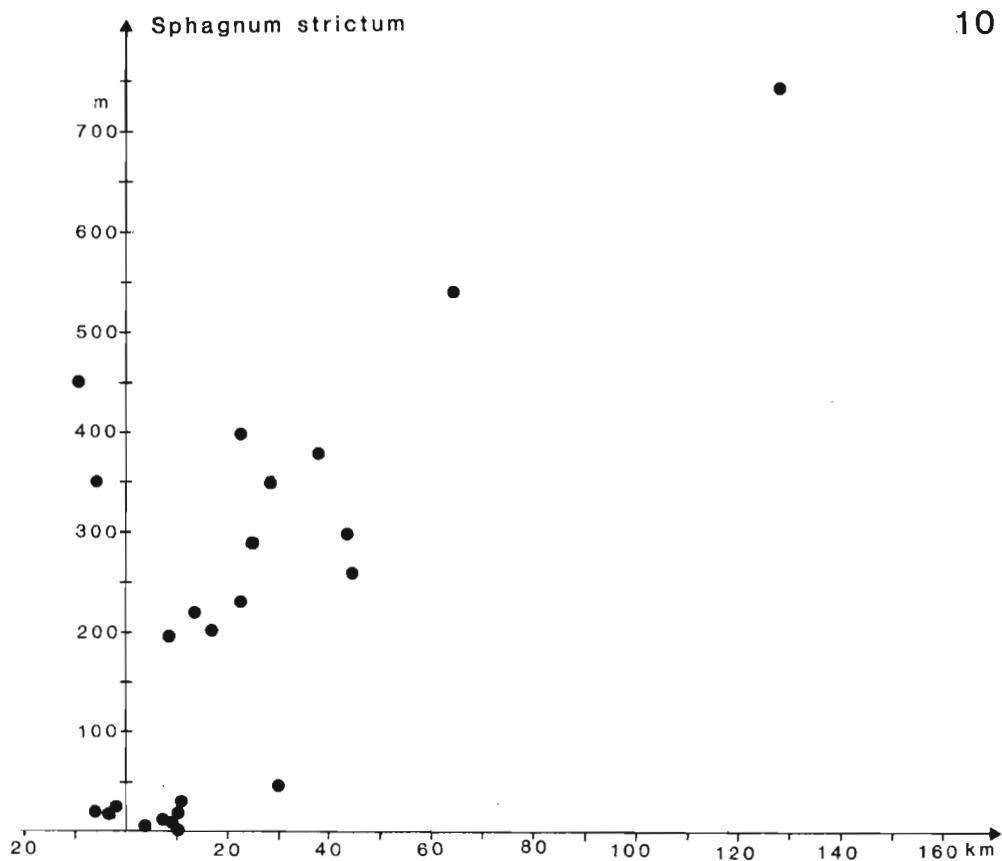
9

Sphagnum strictum

- i myr, vanlig
- finnes
- sjelden
- i heivegetasjon

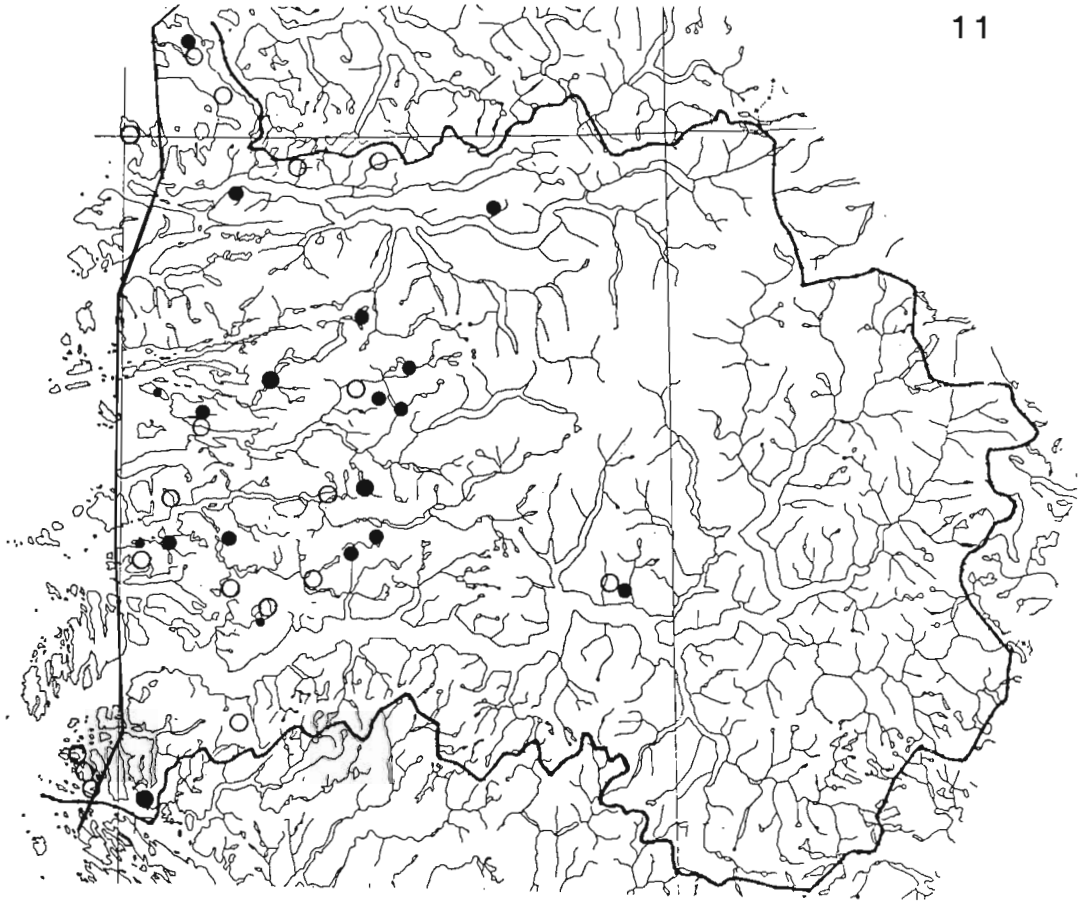
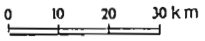
10

11

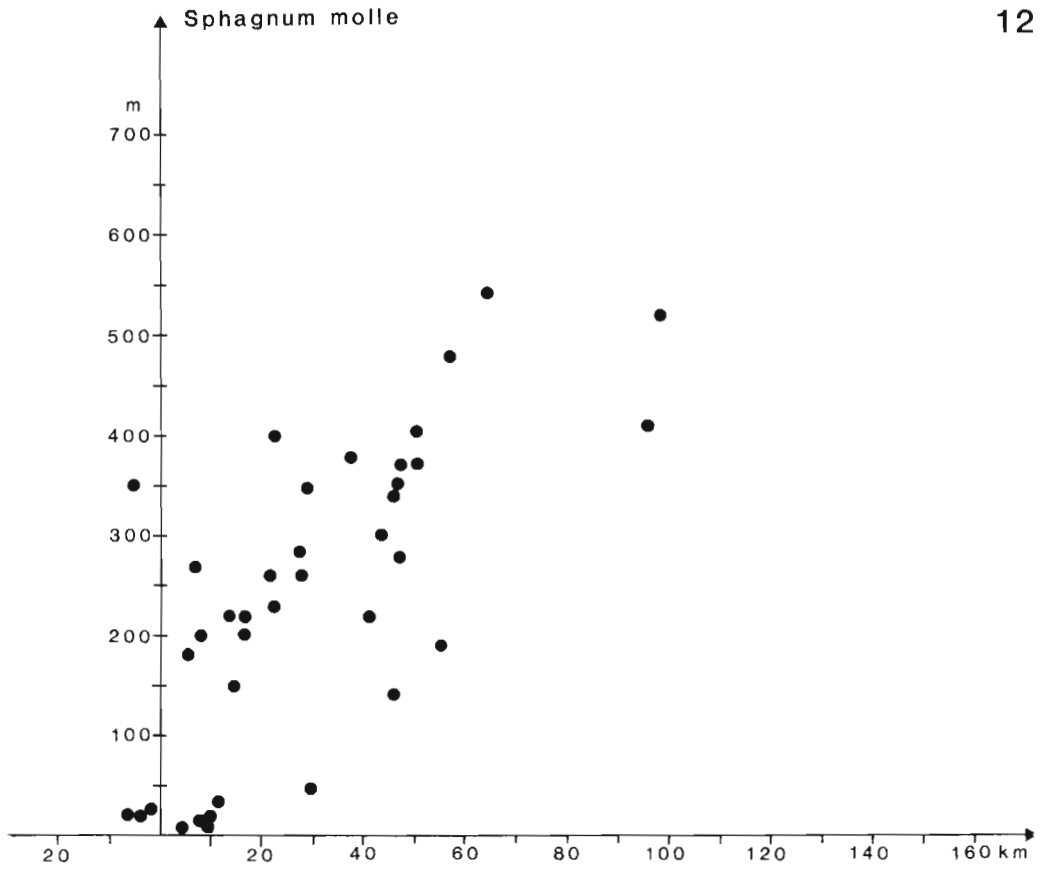
Sphagnum molle

- i myrvegetasjon, vanlig
- finnes
- sjelden
- i heiveg./evt. uspesifisert

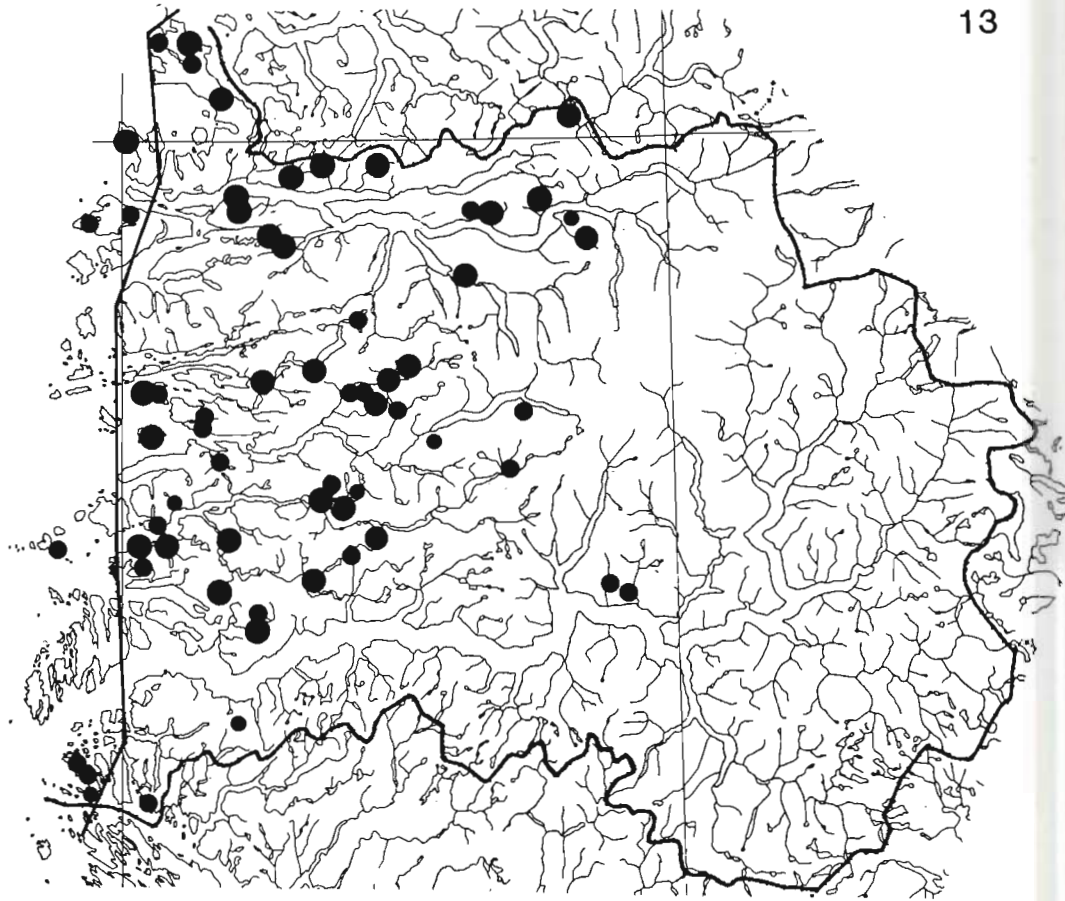
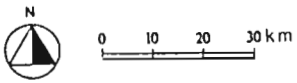
12

Sphagnum molle

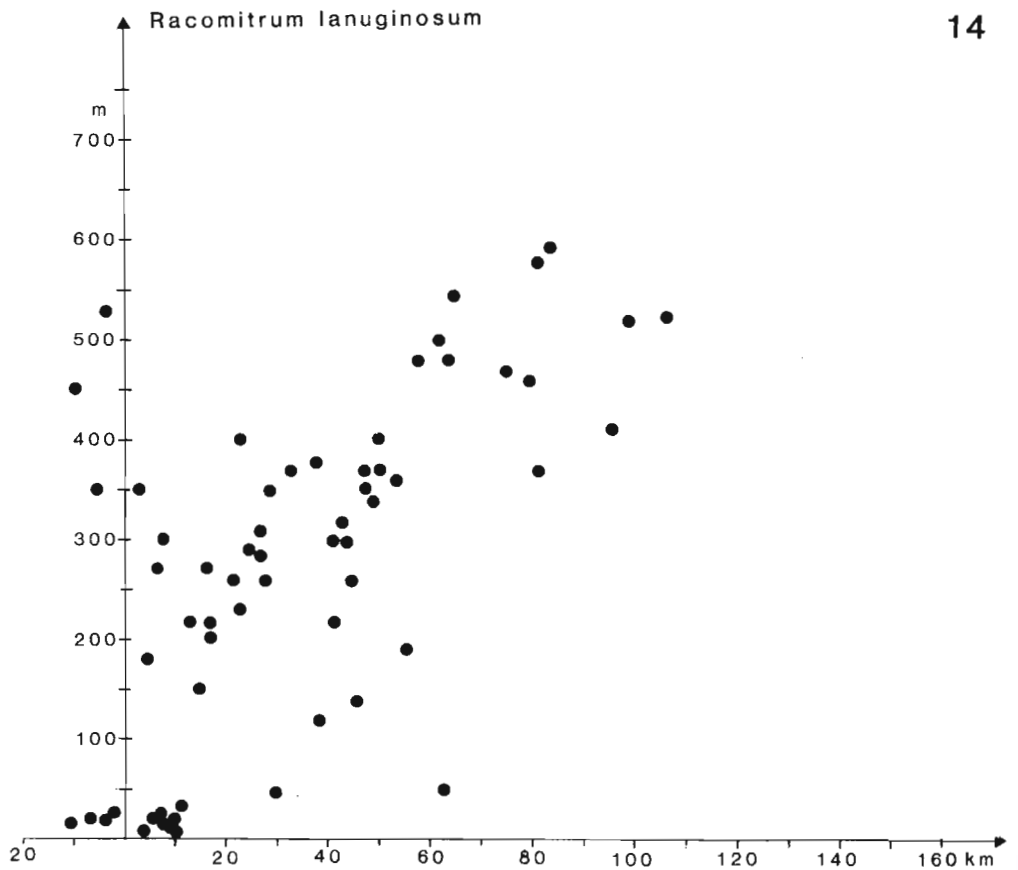

Racomitrum lanuginosum

- i tue dominerende
- vanlig
- finnes

Racomitrum lanuginosum

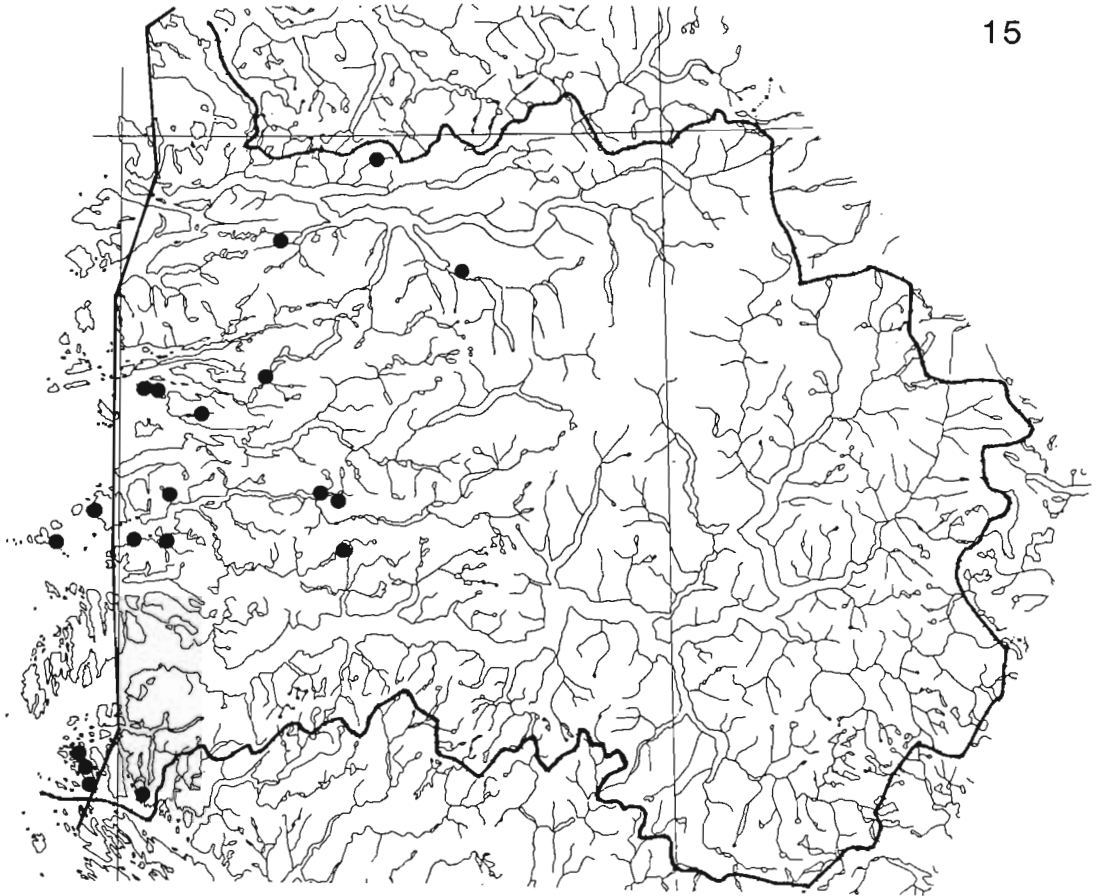
15

Myrica gale
i myrvegetasjon

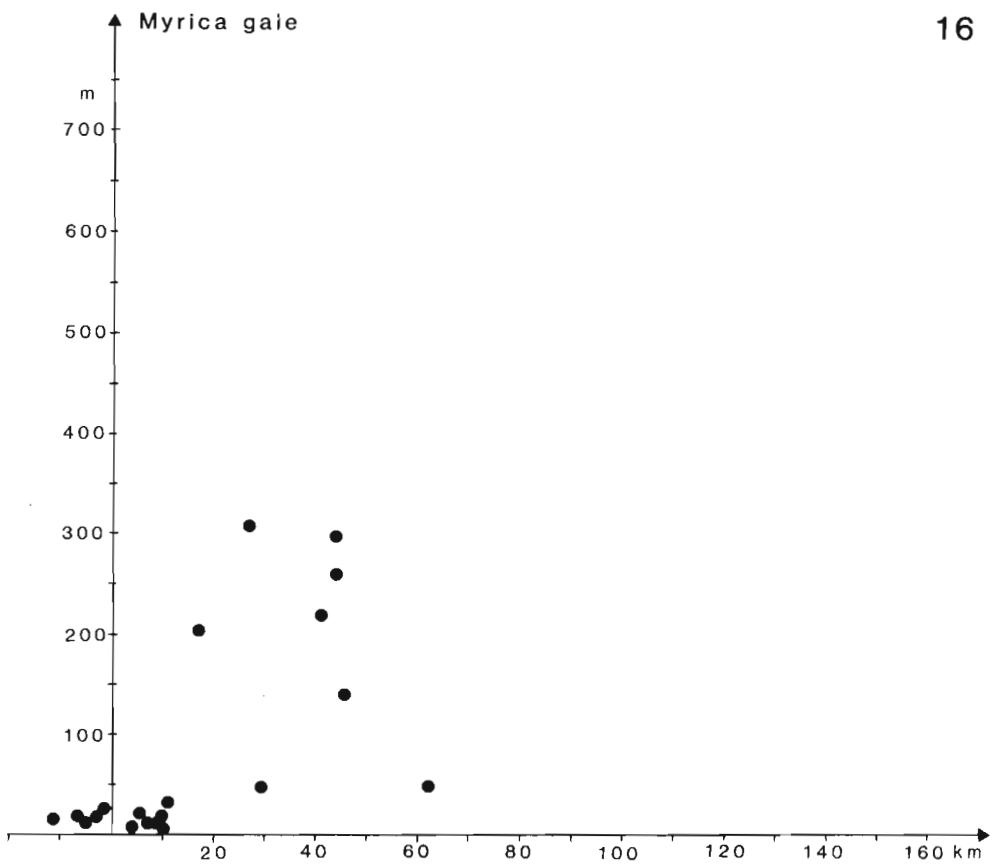
● forekomst

0 10 20 30 km

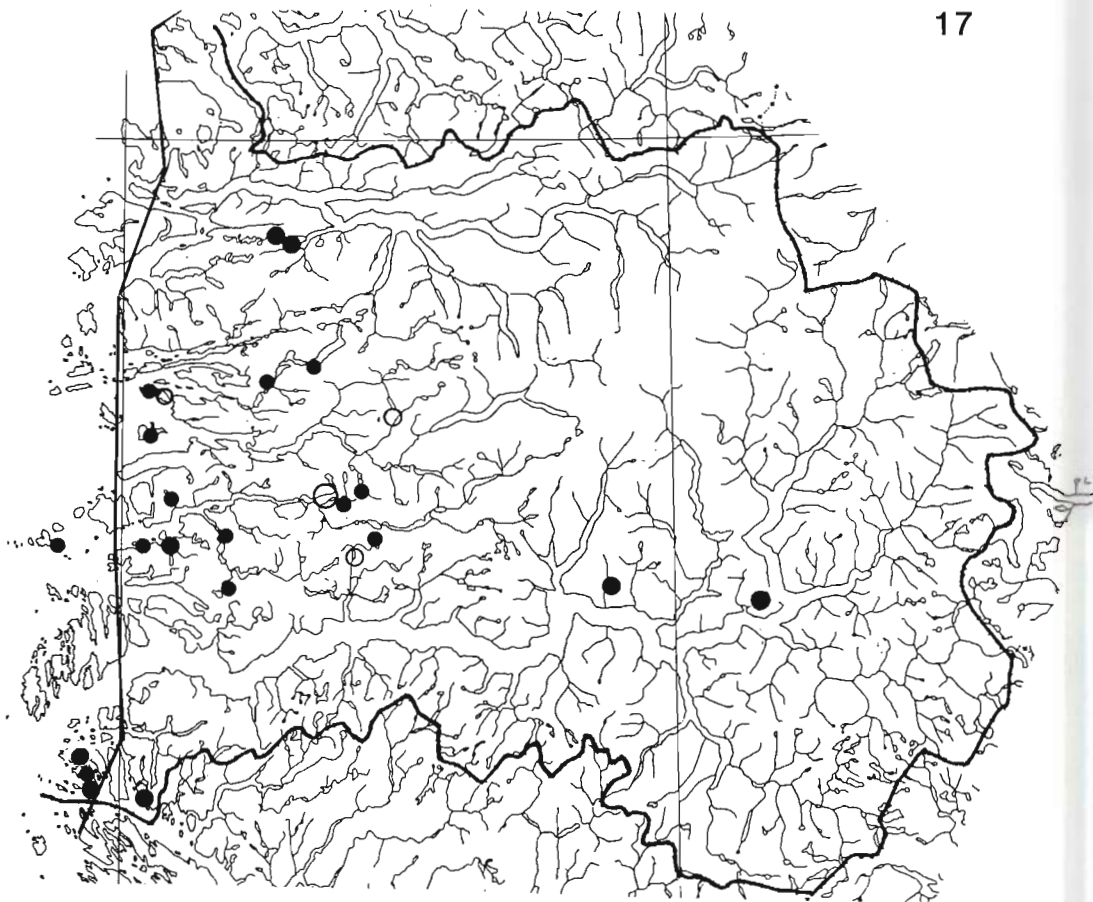
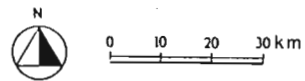

16

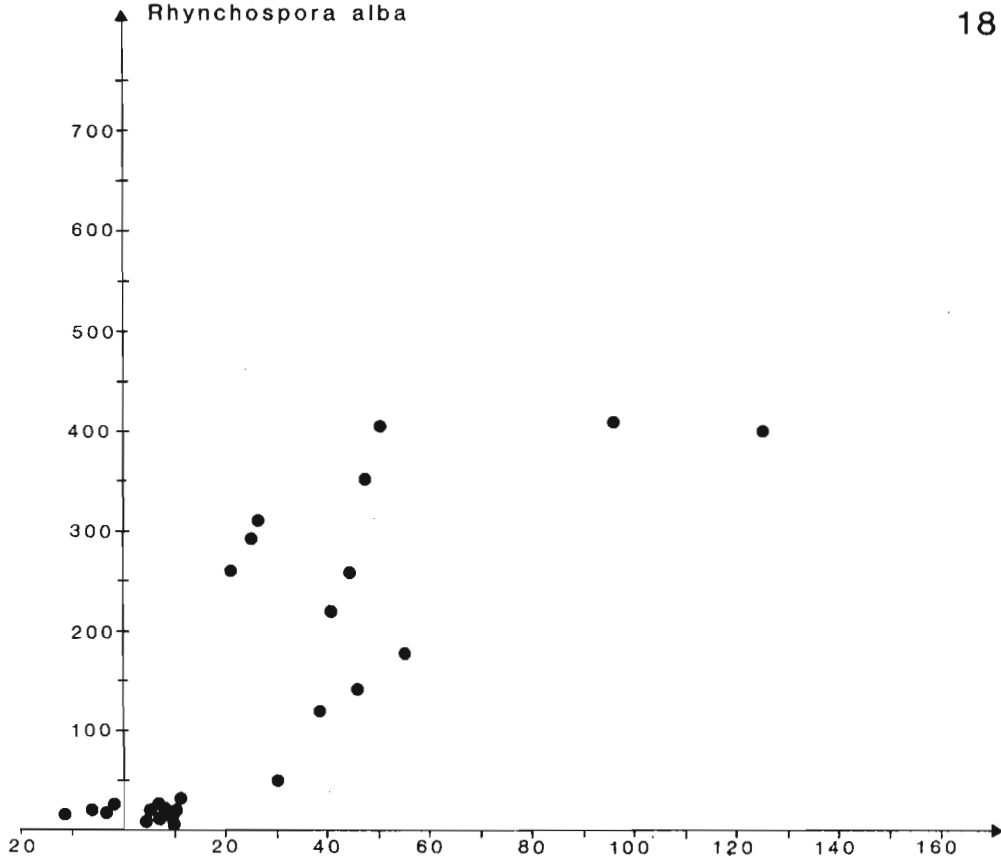

Rhynchospora alba

- vanlig
- finnes
- i ombrotrof myr, vanlig
- finnes

Rhynchospora alba

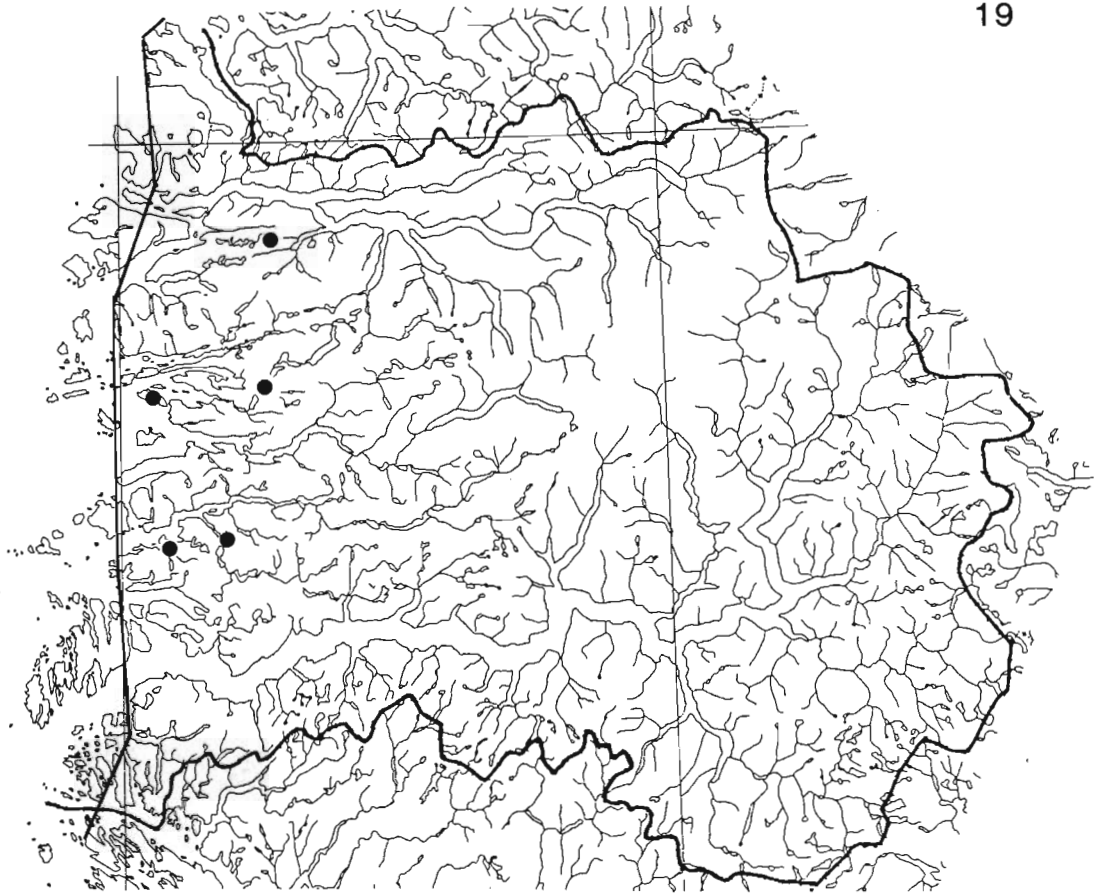

Rhynchospora fusca

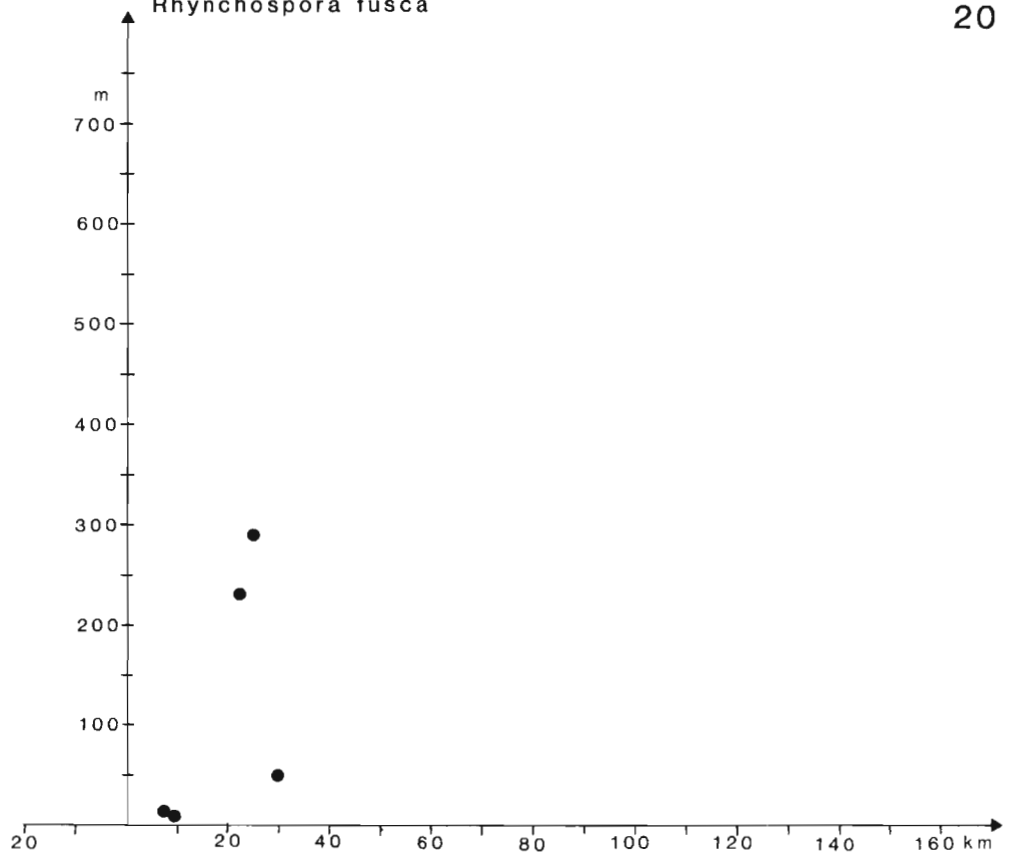
● forekomst

0 10 20 30 km

Rhynchospora fusca

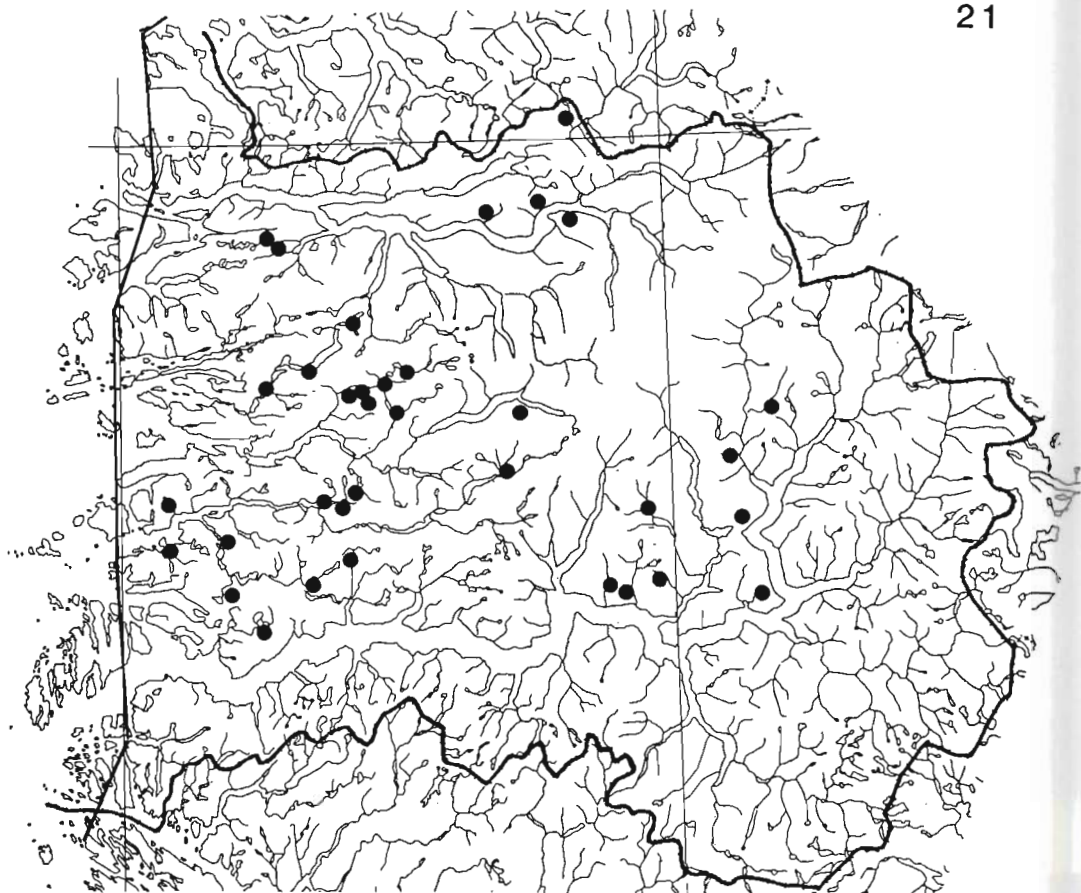
21

Scheuchzeria palustris

● forekomst

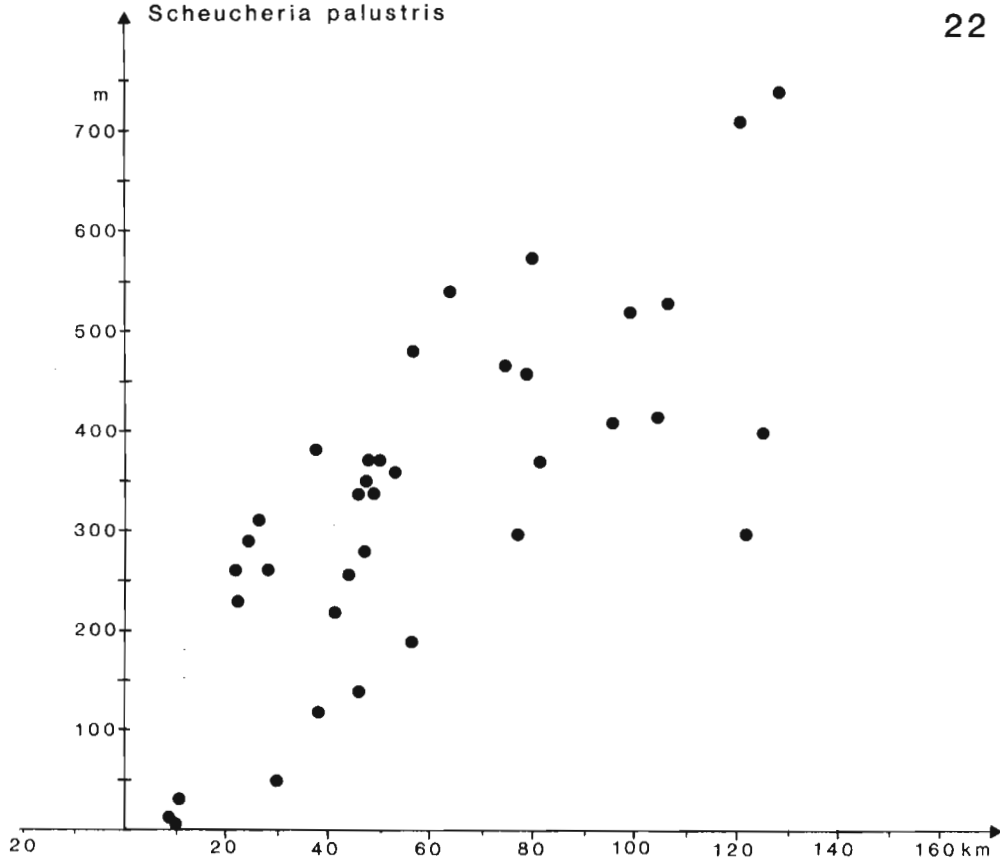

0 10 20 30km

22

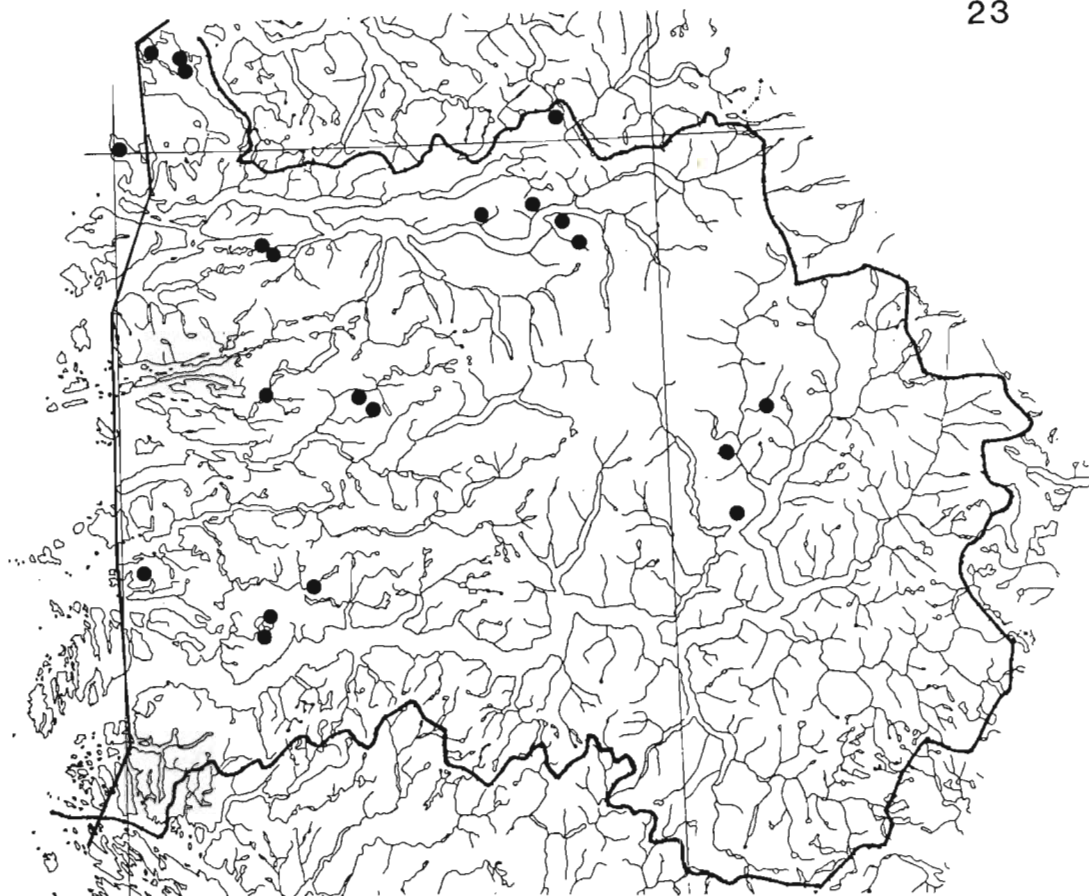
Scheuchzeria palustris

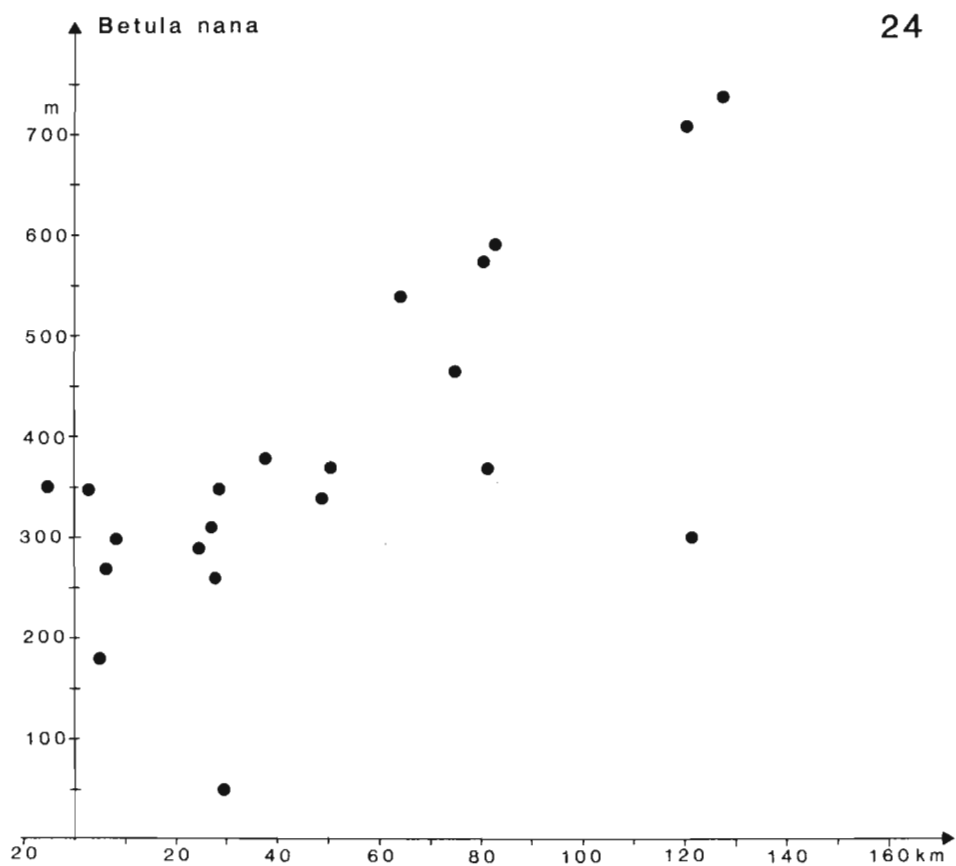
23

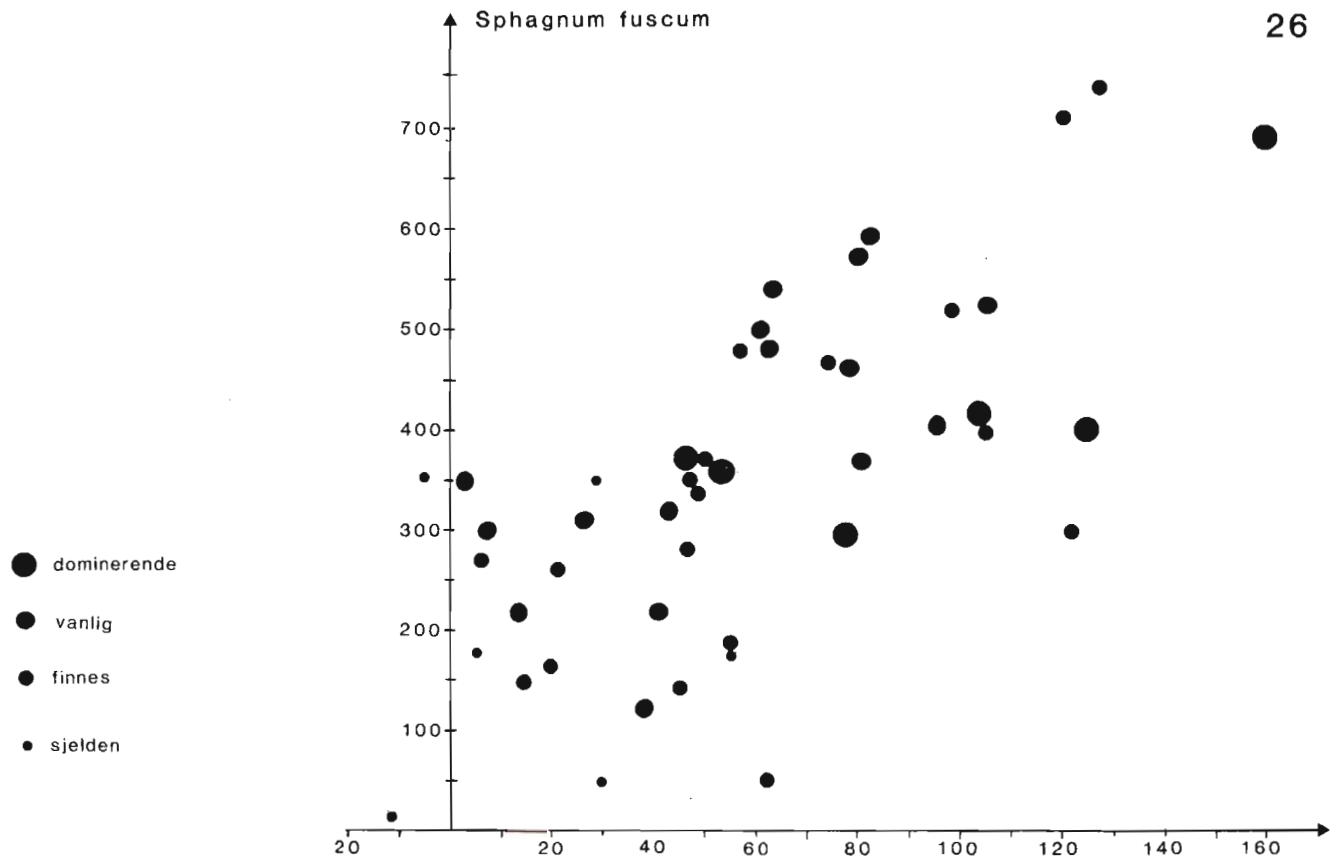
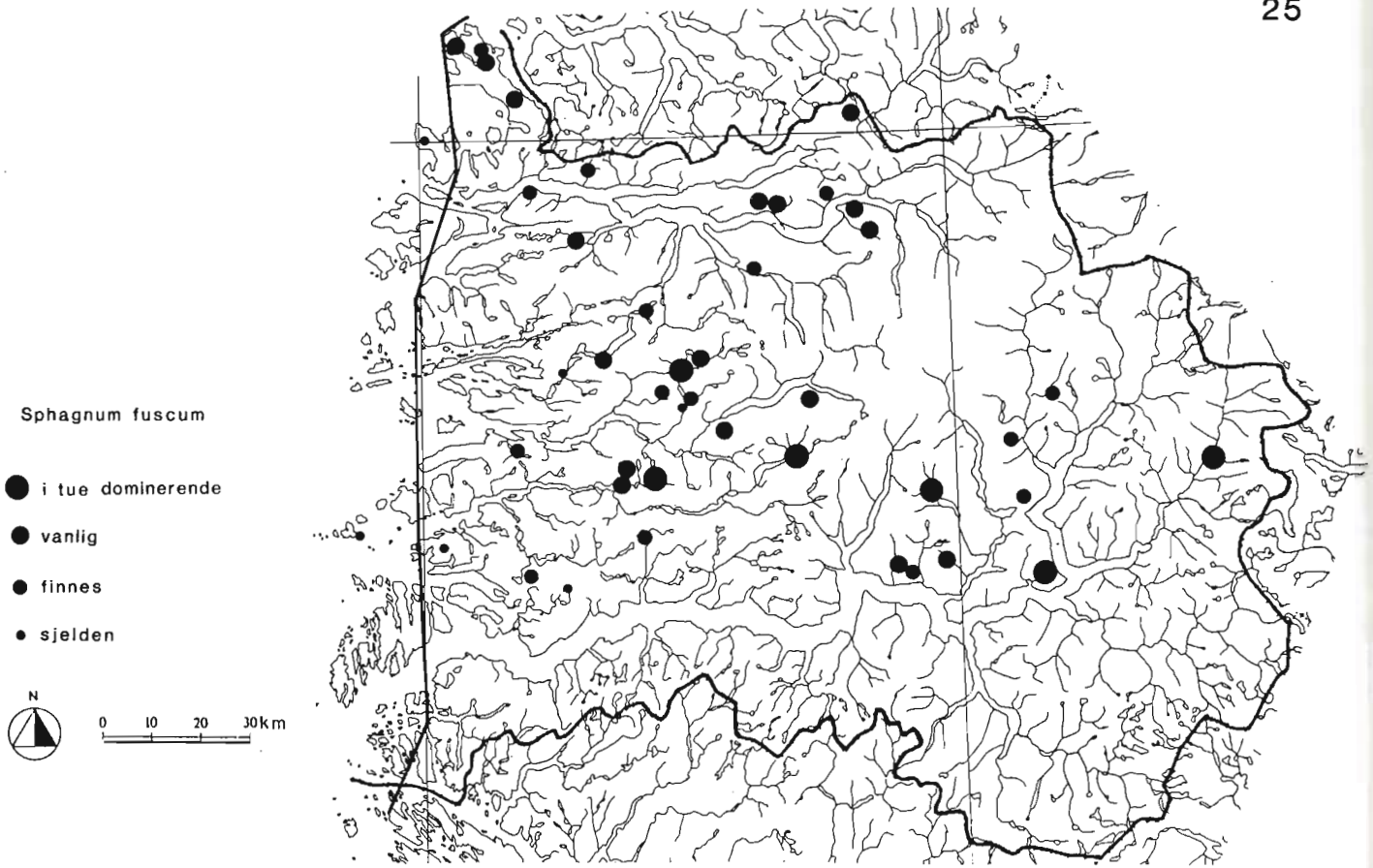
Betula nana
i myrvegetasjon

● forekomst

24

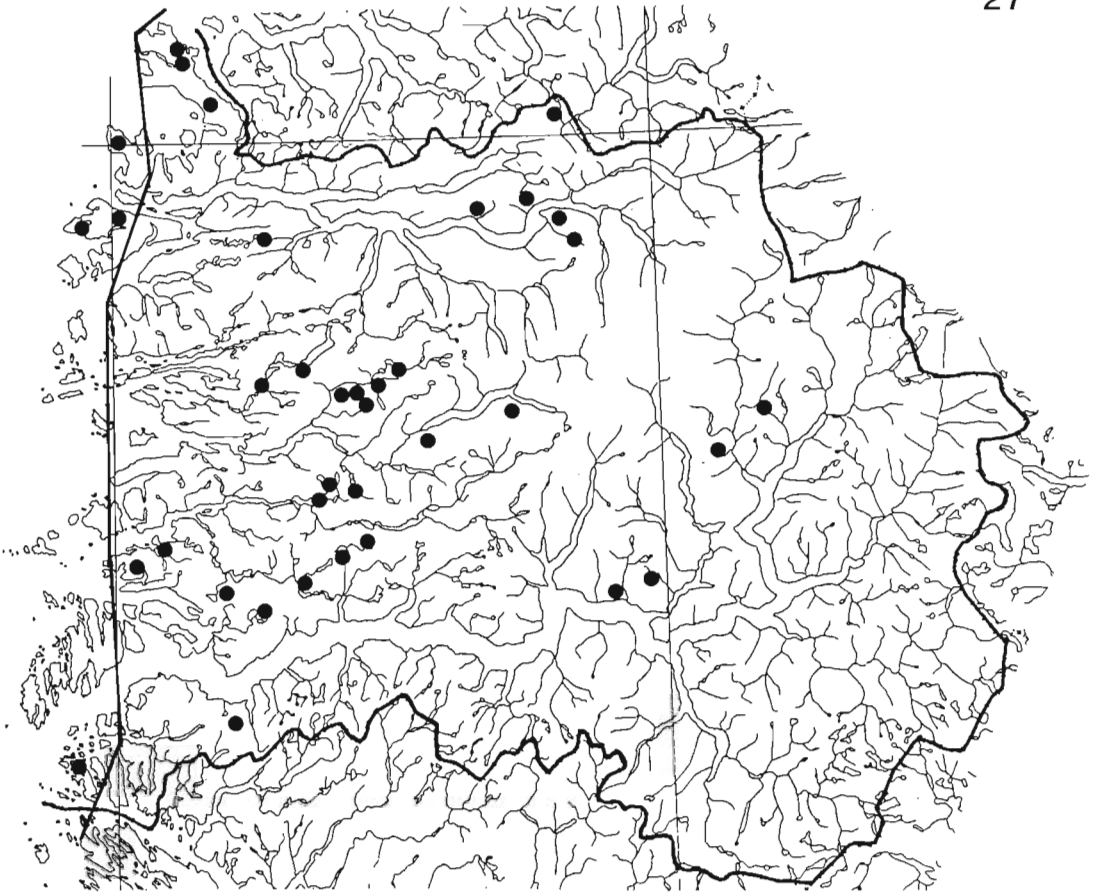
27

Sphagnum lindbergii

● forekomst

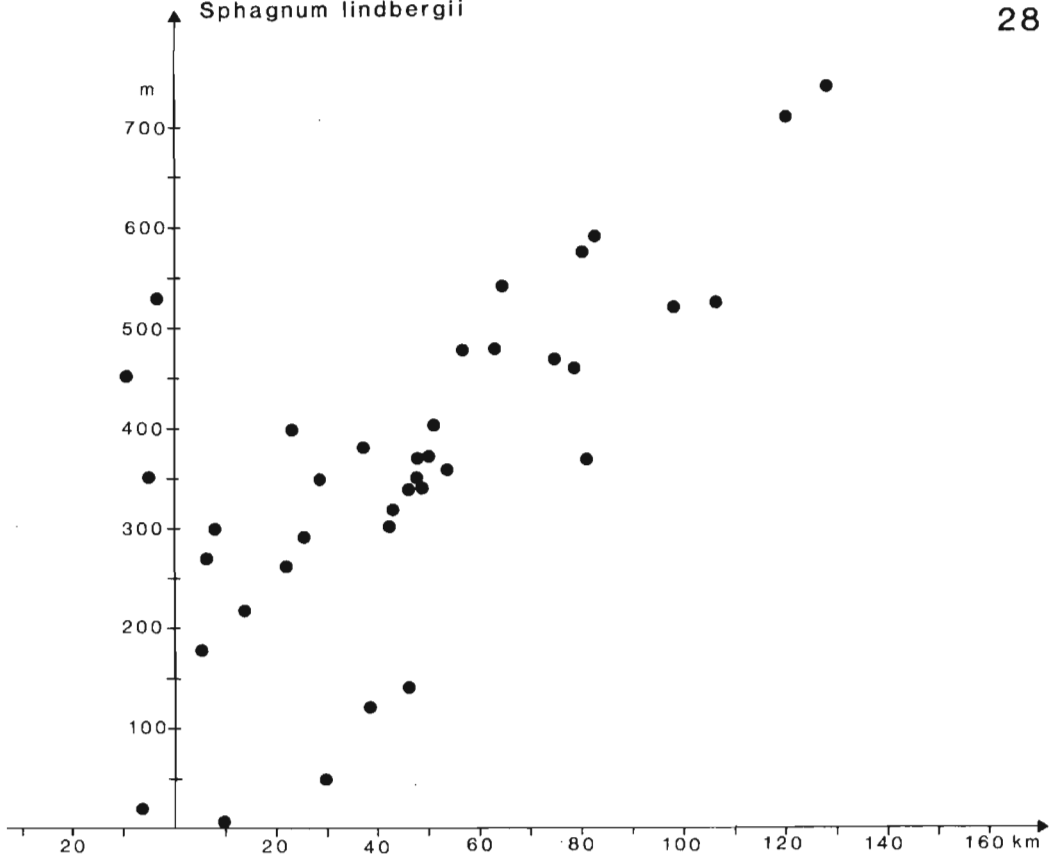

0 10 20 30 km

28

Sphagnum lindbergii

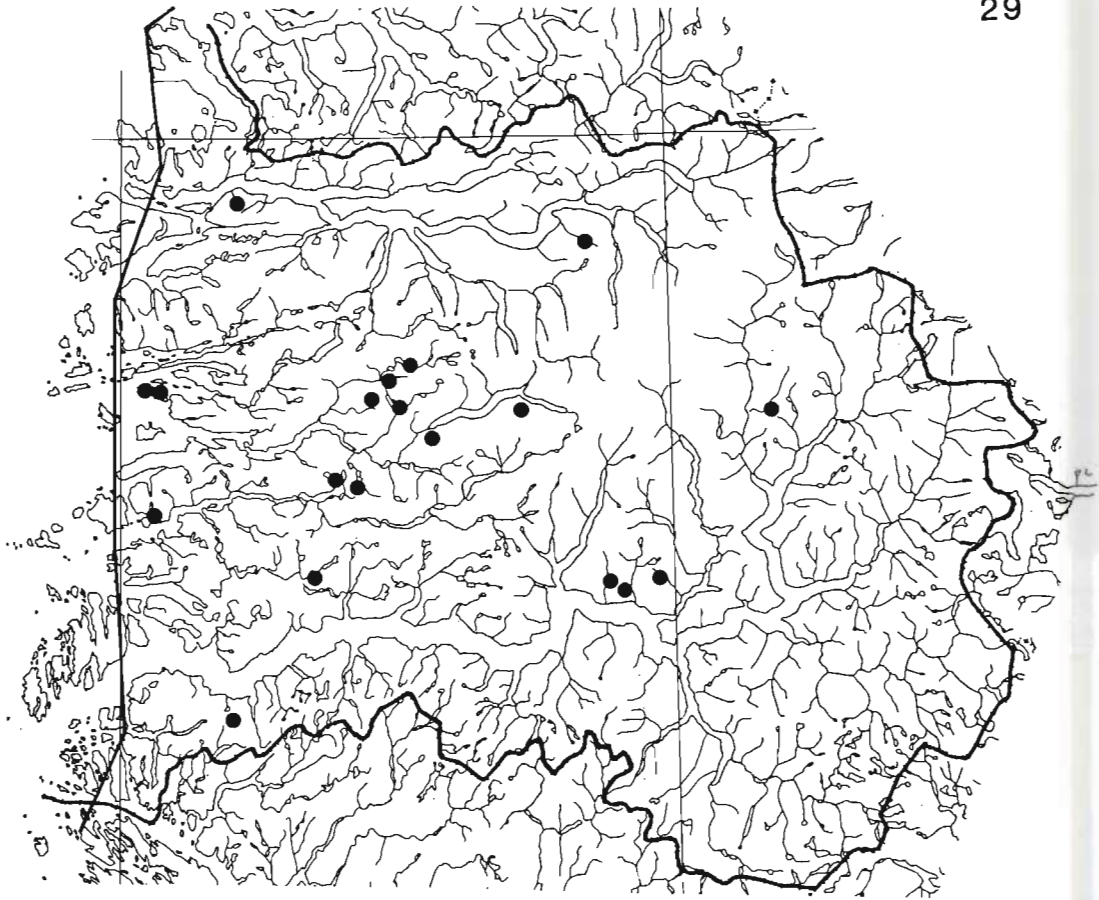

Sphagnum riparium

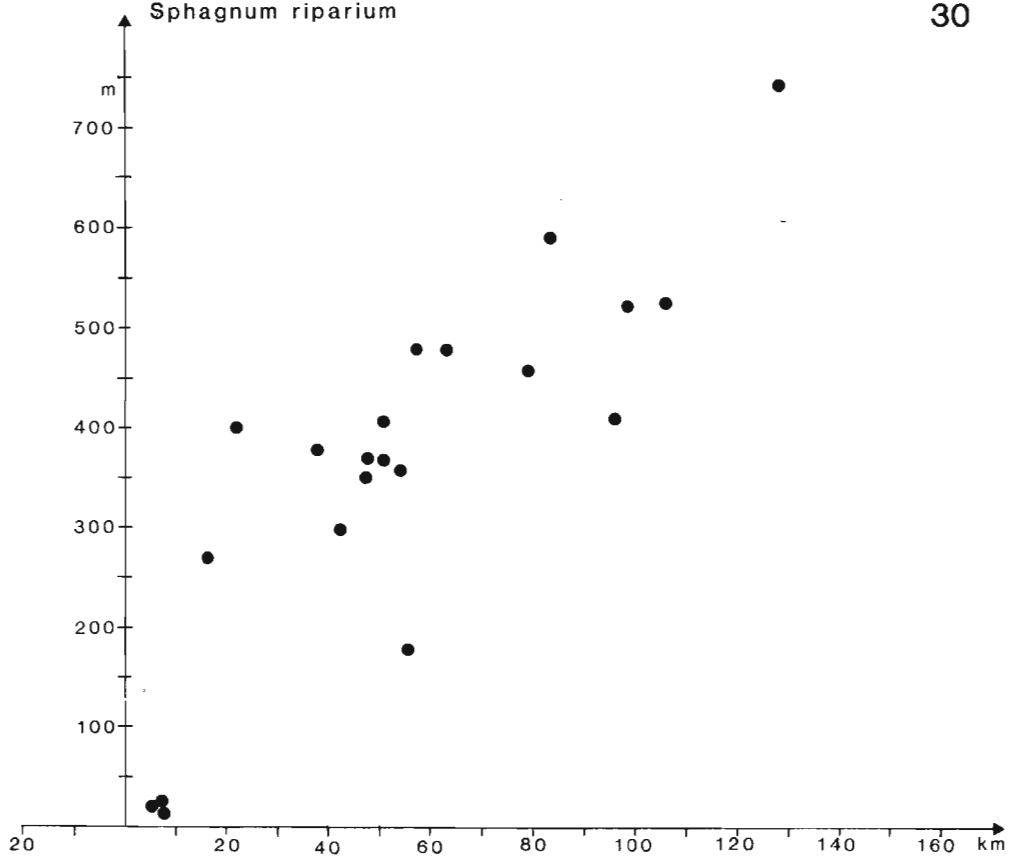
● forekomst

0 10 20 30 km

Sphagnum riparium

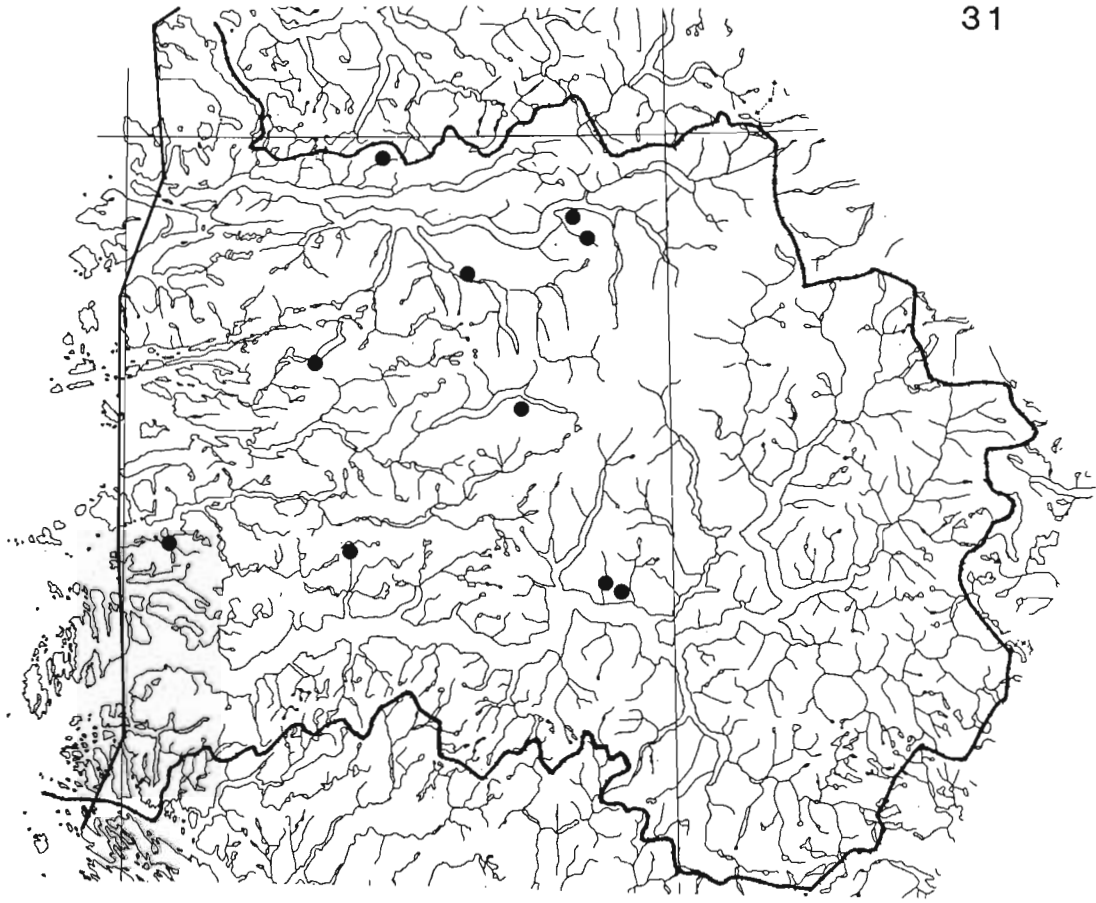
31

Cladonia stellaris

● forekomst

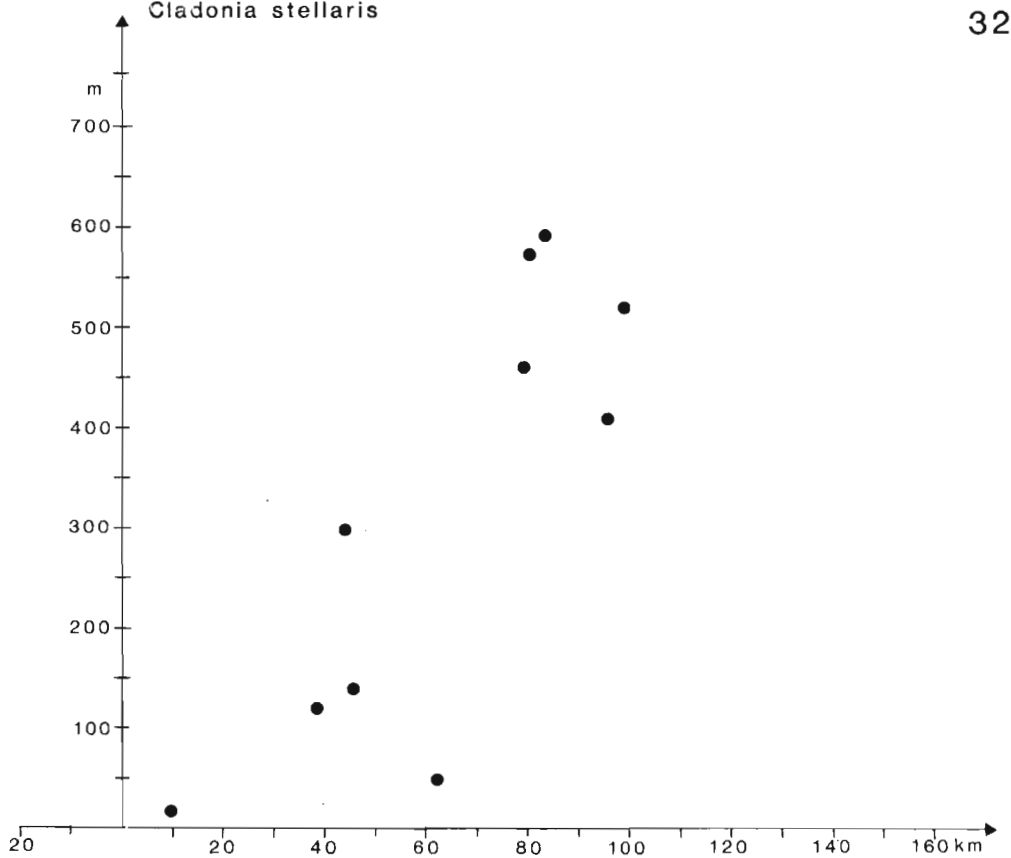

0 10 20 30 km

32

Cladonia stellaris

III. SUPPLERENDE MYRUNTERSØKELSER I SOGN OG FJORDANE 1984

A. UTFØRT ARBEID OG MATERIALE

Tidligere har K.I. Flatberg oppsøkt 27 lokaliteter i 1971. Disse er beskrevet hos Flatberg (1976). Sommeren 1980 har A. Moen og T.Ø. Olsen oppsøkt 27 lokaliteter som er beskrevet i Moen & Olsen (1983).

Våren 1984 ønsket Fylkesmannen i Sogn og Fjordane gjennom sin naturvern-avdeling å få utført supplerende myrregistreringer. Det ble inngått avtale med Botanisk avdeling, UNIT, Museet om dette. Arbeidet skulle utføres sommeren 1984. Registreringene gjaldt delvis tidligere oppsøkte områder hvor det var ønskelig å få undersøkt også tilstøtende myrområder for en klarlegging av eventuelle vernegrenser. Noen av de tidligere områdene har det også skjedd inngrep på og også her var det ønskelig med en ny vurdering av eventuell vernegrense og også ny vernevurdering. I tillegg til dette var det aktuelt å supplere med nye lokaliteter. Naturverninspektør Eli Heiberg hadde her mange nye forslag og ved en prioritering innen visse tidsrammer ble en god del av disse oppsøkt. Behjelpelig med forslag på lokaliteter var også professorene Peter Emil Kaland og Arnfinn Skogen ved Universitetet i Bergen. Dessuten gikk A. Moen og S. Singasaas på forhånd gjennom flybilder over det meste av fylket med henblikk på å finne interessante områder.

En del områder ble ikke oppsøkt men vurdert på grunnlag av materiale fra andre botaniske undersøkelser, delvis også på grunnlag av flybilder (lok. E-N).

Feltarbeidet ble utført i perioden 3.7.-12.7. A. Moen ledet undersøkelsene i ytre kyststrøk i perioden 3.7.-7.7. E. Heiberg deltok i felt 3.7.-8.7. og A. Skogen 6.7.-7.7. De øvrige lokalitetene ble oppsøkt av S. Singasaas sammen med feltassistent T.Ø. Olsen 3.7.-12.7. Tilsammen ble 26 nye lokaliteter oppsøkt.

Samtlige lokaliteter som er beskrevet ble gjennomgått av A. Moen og S. Singasaas for en endelig klassifisering på myrtyper og vurdering av verneverdi.

Alle lokaliteter som er oppsøkt i forbindelse med myrreservatplanen er klassifisert med hensyn på myrtyper og vegetasjon og er samlet i tab. 4.

Fra undersøkelsene ble det samlet 34 karplantekollekter som er gått inn i herbariet ved UNIT, Museet, Botanisk avdeling. 92 kryptogamkollektorer ble inn-samlet. Det er laget 24 myrkrysslister fra lokalitetene. Nomenklaturen til karplanter følger Lid (1974). Moser følger i hovedsak Nyholm (1954-1969) og Arnell (1956). Lav følger Krog, Østhagen og Tønsberg (1980).

B. VURDERING AV LOKALITETENE

En vurdering av lokalitetene i lavlandet i ytre kyststrøk følger i eget kapittel.

Typisk høgmyr er ikke skikkelig utviklet i noen av de oppsøkte lokalitetene. Lokalitet 59, 60 og 61 er myrer med svak hvelving, men kantskog og lag er ikke skikkelig utviklet. Bare i lokalitet 59 er det utformet lag. De kan derfor betegnes som en overgangstype ekte høgmyr - atlantisk høgmyr.

Kanthøgmyr fins som avgrensede partier innen flere av lokalitetene. Den går ofte sammen med flatmyr og svakt hellende bakkemyr. De fineste typene er observert innen lokalitetene 53 og 67.

Med unntak for lokaliteter i ytre kyststrøk utgjør terrengdekkende myr ofte bare mindre deler av myrlokalitetene, og ingen av dem har spesielt fine utforminger. De beste er nok i lokalitet 55.

Samlet sett er det bakkemyrene som utgjør mest i de noe høgereliggende lokalitetene. Flere av lokalitetene er typiske bakkemyrlandskaper. Lokalitetene 53, 56, 57, 76 og E, kan her trekkes fram. Rikmyr fins ikke i noen av disse, og Tvinnanrådet, lokalitet 37 er derfor mer verdifullt enn disse, men som typiske områder med fine, ofte bratte bakkemyrer er flere av dem gode.

To lokaliteter i Leikanger kommune er ønsket vurdert. Dette gjelder Lomtjødni, kartbl. 1417 III, UTM: LN 96-97, 74-75, h o.h.: ca. 390 m, areal: 50 daa og myrer ved Storatjødn og Slompatjødn (MN 00-01, 75), h o.h.: ca. 650 m, areal: 200 daa. Opplysninger om disse baserer seg på Evensen (1984). Førstnevnte lokalitet ligger i et område med mye skogsdrift. Ut fra flybilder synes det å være mest flatmyr her. Da en ikke har oversikt over vegetasjonen her er det vanskelig å vurdere, men denne lokaliteten synes ikke så aktuell i vernesammenheng.

Ved Storatjødn og Slompatjødn synes også flatmyr å dominere, i tillegg fins noen ombrotrofe partier. Ut fra flybilder synes tue og løsbunn å dominere. Området kan være aktuelt i vernesammenheng hvis rikmyrarter går inn. Generelt er materialet fra begge disse lokalitetene for dårlig til å vurdere verneverdien.

Lokaliteten Mosenyr, 1318 IV, LP 67-68, 59-60 i Stryn kommune ble oppsøkt 11.7.84. Store deler av denne lokaliteten V for Ulvedalstjødnene var ødelagt. Det var bygd vei inn i området og deler av myrene var grøftet. I tillegg går ei lysløype over området. Mosenyr er på ingen måte noe alternativ til lokalitet 17.

VURDERING AV LOKALITET 70, 73 OG ANDRE LAGTLIGGENDE MYRER I YTRE KYSTOMRÅDER

Det er ikke synlige, direkte spor etter torvstikking på myrene innen lokalitet 70 og 73. Likevel kan torvstikking ha foregått for lang tid tilbake. En er generelt lite kjent med tidligere bruk av myrene, og intensiv utnyttning til beite (med brenning o.l.) kan også ha foregått og satt sitt preg på myrene. Det er påfallende at de store myrene i distriktet har svært små sammenhengende parti som er sikkert ombrotrofe. Dette gjelder for alle myrene innen lokalitet 70-73, lokalitet 50 (se Moen & Olsen 1983), og det gjelder lokaliteten Storemyr på Mongstad. Den sistnevnte lokalitet er godt undersøkt og beskrevet (se Flatberg 1976, Kristiansen 1978, Håland 1979). Storemyr ligger bare ca. 8 km i luftlinje S for lokalitet 70, og de store trekkene i flora og vegetasjon er felles med myrene i lokalitet 70-73. På Storemyr er det ikke påvist drastiske menneskelige inngrep på selve myra, men området ved Storemyr ble avskoget for ca. 1000 år siden (Kristiansen 1978). I andre deler av Austrheim/Lindås foregikk avskogingen enda mye tidligere, og derved ble den oseaniske lynghei dannet. Disse forhold har klart hatt betydning for myrdannelse og myrutvikling, og det synes også klart at forholdene N for Fjensfjorden (dvs. i Gulen) har vært parallelle til forholdene i Lindås/Austrheim.

Lokalitet 70 er i Ø omgitt av furuskog og synes således å ligge i kanten av avskogingsområdet (?). Lokalitet 73 ligger i åpen lynghei i et område som nok ble avskoget for lenge siden. I tillegg til disse myrene og lokalitet 50, ville det i dette distriktet ha vært av særlig regional interesse også å få vernet et myrområde i det ekstreme vest (med særlig tidlig avskoging). Vegetasjonshistoriske undersøkelser (Kaland 1979) viser at lyngheier ytterst på kysten ble skapt for hele 3000-4000 år siden som følge av avskoging, lyngsviing og beite. En følge av avskoginga var forsumping, og det er sannsynlig at betydelige myrreal ble dannet som følge av avskogingen. Men disse torvmassene er nok i stor grad brukt til brensel i senere tid. Ytterst på kysten i Austrheim er det påvist terrengdekkende myr som nok er oppstått og har utviklet seg videre på grunn av avskognen. Lyngoksen i Austrheim (KN 70,47) er et godt eksempel på dette, og denne lokalitet, eller en tilsvarende er det av største betydning å få vernet i myrreservatplanen. Ved flybildestudier i Sogn og Fjordane er det noen lokaliteter som peker seg ut som aktuelle i denne sammenheng.

I Gulen kommune er det knapt noen god terrengdekkende myr i de ytre deler. Men myra på L. Hille (KN 95,66) bør vurderes.

I Solund kommune er også topografien stort sett svært brutt, og myrene ligger i dalsøkk. Det fins knapt noen skikkelig terrengdekkende myr ved havnivå, unntatt for Gåsvær (kbl. 1017 II, KN 68,89-90). Her viser flybildene at det er mye myr som nok delvis er terrengdekkende, men inngrepene er omfattende. Kaland (i brev av 9.5.84) nevner også at det skal være terrengdekkende myrer på Gåsvær. Heller ikke Kaland har oppsøkt lokaliteten. Flybildene viser at det på Nipa (kbl. 1117 III, KN 69,84) nok har vært terrengdekkende myr, men at inngrep (hus o.l.) har ødelagt disse.

Ellers er nok myra Ø for Solund (kbl. 1117 III, KN 76,77-78) den største av de intakte myrene i kommunen. Denne myra er ca. 1 km lang og heller mot Ø, men denne myra har nok hverken høgmyr eller terrengdekkende myrelementer.

I Askvoll kommune er myrer på Værlandet (lok. 50 hos Moen & Olsen 1983) gitt høg verneverdi. Innen denne lokaliteten fins store ombrotrofe myrer (opptil 100 daa sammenhengende) som er klassifisert til planmyr. Myrtypene er vanskelig å skille i disse kystområdene og det er mulig at atlantisk høgmyr og/eller terrengdekkende myrer inngår. Lokalitet 50 representerer typiske ombrotrofe myrer for området (likhetstrekk med lok. 70 og 73). Også andre steder i Askvoll fins lignende kystmyrer. Av disse er det myrene på Melvær (lok. K) som er mest aktuell i vernesammenheng.

Lenger ute på øyene fins mye myr, men flybildene viser klare spor av omfattende torvstikking. På to lokaliteter (lok. L, M) går det av flybildeanalysen fram at det inngår klare terrengdekkende myrer (antaglig av samme type som på Lyngoksen).

Konklusjon

Av ytre kystmyrer i låglandet i fylket har lokalitet 50, 70 og 73 høgest verneverdi av de oppsøkte lokalitetene. Ingen av disse lokalitetene inneholder terrengdekkende myr, og det er et klart behov for å supplere med denne myrtypen. I dette arbeidet anbefales kontakt med professor Peter Emil Kaland ved Universitetet i Bergen, som har arbeidet spesielt med denne myrtypen i ytre Hordaland.

Tabell 4. Oversikt over myrlokaliteter i Sogn og Fjordane med samlet verne vurdering. Lokalitetene 1-27 er oppsøkt av Flatberg i 1981 og er her klassifisert på myrtyper og vegetasjon. Flatbergs verne vurderinger er opprettholdt. x Lokaliteten er helt eller delvis ødelagt av inngrep. Lokalitetene 28-52 og A-D er beskrevet av Moen & Olsen (1983). Lokalitetene 53-78 og E-N er beskrevet i denne rapporten. * lokaliteten er mangelfullt kjent og det er usikkerhet m.h.t. karakterisering. + lokaliteten er bare vurdert fra flybilde og ikke gitt verneverdi.

Kolonne 5: 0: Ombrotrofe myrkompleks, M: Minerotrofe myrkompleks, OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks (O dekker 50-80 %) MO: Minero-ombrotrofe myrkompleks (M dekker 50-80 %).

Kolonne 6 og 7: AB Høgmyr, mellomting mellom ekte høgmyr og atlantisk høgmyr, Ar: Kanthøgmyr, Cu: Annen planmyr, Dh: Terrengdekkende haugmyr, Dt: Terrengdekkende hellende teppemyr, Eø: Øyblandingsmyr, Ff: Flatmyr, Fb: Bakkemyr, Fs: Strengmyr, G: Kilde.

Tillegg til Fb:b: Bratt bakkemyr (8-15g helling) B: Særlig bratt bakkemyr (>15^g helling) t/T: Tuebakkemyr 40-80 %/>80 % av bakkemyra.

Kolonne 8. Vegetasjonsenheter er listet opp i fig.

Kolonne 10: 1 Særlig verneverdig a: Internasjonalt, b: Nasjonalt, typeområde, c: Nasjonalt, spesialområde, 2: Verneverdig i landsdelsammenheng, 3: Lokal verneverdi, 4: Liten verneverdi, 5: Utenverneverdi.

	Kartblad M711-serien 1:50 000	UTM-referanse	Høgde o.h.m	Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha. I parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10 % liten bokstav knapt 10 %	Forekomst av rik vegetasjon Liten bokstav betyr liten forekomst	Verneverdi	
x 1.	Askvoll. Myr ved Furnes	1117 IV	KP 88,02	5	10	O	Cu	Ff	A,D,I,G	r	3-4
2.	Askvoll. Ø for Folkestad	1117 IV	KN 89,99	180	5	O	Cu	Ff	A,G,b		3
x 3.	Askvoll/Fjaler. Askvollmyrane (S for Nes)	1117 I	KP 91,05	20	20	OM	Cu	Ff,Eø	A,G,B,c,h		(2)-
x 4.	Fjaler. Myr ved Asavatn	1117 I	KP 93,00	10	10	MO	Ff	Cu,Eø	M,L,A,G		(2)-
6.	Fjaler. Myr ved Helleviktjønn, N for Holt	1117 I	KP 95,01	20	5	MO	Ff	Cu	G,A,H,L		3-4
7.	Fjaler. V for Hellesetvatn	1117 I	KP 94,08	30	30	M	Ff	FbT,Cu	G,F,A,L,p		2-3
8.	Fjaler. Myr ved Tjønnå V for Raknaberg	1117 I	LP 06,04	230	15	MO	Fb	Cu,Ff,Eø	G,A,H,B,l		4
9.	Flora. NØ for Litjvatn	1118 II	LP 06,31	10	3	MO	Ff	Cu,FbTb	*		4
11.	Førde. Angedalsmyrane	1218 II	LP 41,25	190	12	O(M)	Cu	Ff	A,B,G,D,c,h		2
12.	Førde. Eikelandsmyrane	1218 II	LP 40,24	180	6	O	Cu	(Ff)	B,A,D,c,g		3-4
x 13.	Førde. S-enden av Digernesvatnet, Ø for elva	1217 I	LP 32,11	350	5	OM	Cu	Ff	A,B,C,H		4
x 14.	Gaular. SØ for Arberg	1217 IV	LN 29,99	140	15	*	*	*	G,F,A,H,b *		3
17.	Hyllestad. N for N-Sandvatn	1117 II	LN 05,93	260	15	M	FbB	Ff,Cu,Eø	G,H,A		3
18.	Leikanger. Videmyr	1317 II	LN 82,87	520	18	MO	Cu	Ff,FbB	G,H,A,L,b		4
20.	Luster. Fuglemyr	1417 IV	MP 04,09	710	22	M	FbB	Ff,Cu (G)	G,L,Q,M	R	2-3
x 21.	Luster. Ved Modvo. Heggmyrane	1417 IV	MP 04,01	300	5	MO	Cu(Ff)		M,L,G,A *		4-5
22.	Luster. Vigdalen	1418 II	MP 13,21	740	?	*	*	*	*		3
24.	Naustdal. Ø-enden av Vonavatnet. Gammalstølsmyra	1218 II	LP 43,33	480	70	M	Ff	Eø,Fb	G,F,I,H,k,l		3
25.	Naustdal. Løkene	1218 II	LP 33,29	340	20	M	Ff	Fbb,Cu,Eø	*		3
26.	Naustdal. Storemyra Ø for Kalland	1218 III	LP 32,29	340	6	M	Ff	Fb,Eø,Cu	*		3
27.	Sogndal. Svartavatn	1317 II	LN 90,90	550	15	M	Fb	Eø	G,L,A,Q,p,t*	r	4

	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	UTM-referanse	Høyde o.h. m	Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt 10%)	Forekomst av ekstremrik (E) eller rik (R) vegetasjon, sjeiden art (S). Små vokstaver betyr liten/svak forekomst	Verneverdi
5. Fjaler. Langs Lona	1117 I.	KP 93,01	5	23	MO	Ff	AB	H,G,M,A,i,l,f	-	(1b)-2
10. Flora. Eikvolltjønnyra	1218 III	LP 15,31	50	15	OM	AB	Ff	A,H,M,G,i,l	s	1b
15. Gaular. Dalevannsvæien	1217 I	LP 31,00	405	70	M	FbB	Ff,Cu	G,k,a	-	2
16. Gloppen. Breimsvatn	1318 IV	LP 54,51	50	12	O	AB	Ff	A,b,c,d	-	(1b)-2
19. Leikanger. Volavatn	1317 II	LN 81,86	410	20	OM	Cu	Ff (G)	A,B,H,M,G,i	r,s	1b-2
23. Naustdal. V for Kleppstølsvatn	1218 II	LP 31,25	370	70	OM	Cu,FF	Fb	A,B,G,h,i	-	2
28. Selje. NØ for Kjerringa	1019 II	KQ 98,01	470	20	M	FbTB	(G)	F,g	-	3
29. Selje. Dekkene	1019 II	KQ 98,99	350	120	MO	FbTB,Dt,Dh	Ff	A,F,g	-	(1a)-1b
30. Selje. Dikemyr	1119 III	LP 03,98	270	40	MO	FbTB,Dt	Dh,Ff	F,A,G,I	-	3-4
31. Selje. Breidemyra	1119 III	LP 03,97	300	60	MO	FbTB,Ff	Dh,Dt,Eø	F,A,G,I	-	2(-3)
31A. Selje. N for Sætervatn	1119 III	LP 03,96	200	10	M	FbTB	-	F,G,q	R	3
32. Selje. Revihorn	1119 III	LP 07,97	40	5	MO	-	Ff,FbTB,Cu	F,A,G	-	4
33. Selje. Sandvikseidet	1119 III	LP 12,86	220	30	MO	Ff	FbTB,Cu,Dt	F,A,G,i,d,h	-	2
34. Eid. N for Gjeddalvatn	1218 IV	LP 23,73	280	10	M	Fbb	Ff,Cu	G,a,l	-	4
35. Eid. N for Ytre Fannstøylen	1218 IV	LP 28,74	370	7	M	Ff	Fbb (G)	G,F,a	-	4
36. Eid. V for Botnavatnet	1218 IV	LP 29,73	330	4	M	Ff	-	G,I,f,a	-	5
37. Stryn. Myr ved Tvinna	1318 IV	LP 61,61	550	200	M	FbB,Ff	Cu,Dh	G,L,H,m(q,a)	R	1b
38. Bremanger. S for Dalesøtrane	1118 I	LP 12,66	270	20	OM	AB	Cu,FF,Fb	A,G,d	r	(1b)-2
39. Bremanger. S for Otervatn	1118 I	LP 11,68	150	15	OM	Cu	AB,FF	A,G,D,c,k	-	2
40. Bremanger. Fessegrøvene	1218 IV	LP 17,60	290	30	M	Ff,Fbb	Cu	G,H,l,a	r	2
41. Bremanger. Store myran	1218 IV	LP 20,59	300	50	M	Fbb,FF	Cu,Dh	G,L,A,(q)	R	1b(-2)
42. Bremanger. Bremangerplataet	1118 IV	KP 83,65	450	100	M	FbTb	Dt,FF (G)	F,I,g	-	4
43. Bremanger. Steinfjellvatn	1118 IV	KP 66,89	530	50	M	FbT	Ff	F,I,g	-	4-5
44. Naustdal. Fimlandsgrend	1218 II	LP 39,32	360	5	MO	-	Cu,Eø,FbT	A,F,I,G	-	4-5
45. Naustdal. Ved Gardehaugen	1218 II	LP 39,30	360	50	MO	Ff,Cu,Fb	Eø	G,A,i,d,k,h	-	3
46. Gaular. Ø for Bringelandvatn	1217 IV	LP 26,09	220	6	MO	Cu,FF	-	A,G,H,ø,i	-	3(-2)
47. Gaular. Ved Gamlestølen	1217 IV	LP 28,08	320	11	M	FbB	Ff,Cu,Dt	G,A	r	2
48. Gaular. S for Skilbreivatnet	1217 IV	LP 28,08	260	5	MO	Ff	Cu	H,G,ø,A,d	-	3
49. Askvoll. V for Herland	1117 IV	KP 79,08	10	5	MO	Ff	Cu	Q,A,F,s	R	3
50. Askvoll. Værlandet	1117 IV	KP 71,02	15	100	OM	Cu,FF,Eø	FbT	A,F,G,I,d	r	1b
51. Stryn. Ø for Moldsvor	1219 III	LQ 80,78	370	40	MO	Eø,FF	FbBt,Cu,Ar (G)	G,F,A,I	-	2
52. Selje. Ervik. Litlevatnet	1019 II	KP 97,98	5	5	M	Ff	-	V,Q	E,S	1c
A. Gloppen. Gjengedal. Storvatnet	1218 II	LP 45,42	520	150	M	FbB,FF	(G)	G,K*	r	2
B. Sogndal. Svartahol	1417 III	MN 10,84	400	-	M	Ff	-	M,G,F,*	s	2c(-3)
C. Flora. Svangøy. Kvalstadvatn	1117 I	KP 92,23	25	40	M	Ff*	*	*	R,e	2
D. Årdal. Vettismorki	1517 IV	MP 44,06	690	40	M	FbB,FF	-	G,l,h,f	-	2

	Kartblad M711-serien 1:50 000	UTM-referanse	Højde o.h. m	Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker over 1 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsenheter som dekker mer enn 10 % (liten bokstav knapt 10 %)	Forekomst av rik vegetasjon, liten bokstav betyr liten forekomst	Verneverdi
53. Jølster, Gjesdalsdalen	1217 I	LP 48,18	480	70	M	FbB, FF	Cu, Ar (G)	G, F, l, a	-	2
54. Høyanger, SV for Sørestrandvatn	1217 III	LN 11,86	250	35	MO	FF, FbT	Cu, Dt	G, A, F, h, i	-	3
55. Høyanger, Asen N for Sørestrandvatn	1217 III	LN 12,87	250	40	MO	FbB	Dt, DH, FF	G, A, F,	r	(2)-3
56. Fjaler, Myrane	1217 III	LN 21,97	380	25	M	Fbb	FF, Cu	G, F, a	-	2
57. Flora, Torvmyrane	1118 II	LP 03,25	205	3	MO	FF	Cu	F, G, A, i	-	4
58. Flora/Naustdal, Tuvemyra	1118 II	LP 02,25	220	12	O	Cu	Dh, Fb	A, d, g, i	-	2
59. Flora, Stavoya, Stolsmyra og Vardemyra	1118 II	KP 93,31	15	14	M(O)	FF	AB, (Cu)	Ø, F, G, A, m	r	1b-2
60. Flora, Stavoya, NØ for Andalsvatnet	1118 III	KP 92,31	20	3	O	AB	-	A, B, F, g	-	3
61. Gloppen, SØ for Lonene	1218 III	LP 24,35	120	8	OM	AB	FF	A, G, i, d	-	2
62. Gloppen, Ø for Øravatnet	1218 II	LP 33,43	280	20	M	Fbb	EØ, FF, Ar,	G, A, i	-	(2)-3
63. Eid, Myr ved Hjalma	1218 I	LP 40,73	300	3	MO	FF	Ar	G, F, i	-	4
64. Stryn, Myr ved Stølselva	1318 IV	LP 60,63	500	30	M	Fbb	FF, (Ar) (EØ)	G, F, l, a	-	(2)-3
65. Stryn, Myr ved Prestestøylen	1318 I	LP 78,56	590	35	OM	Fb, Cu	Ar, FF	A, G, B, F, l, i	-	2
66. Stryn, S for Holhogsetra	1318 I	LP 76,61	575	10	OM	Dh	Cu, FF, Fs	A, B, G, H, i	-	2
67. Jølster, Myklebustdalen	1318 III	LP 62,23	460	20	MO	Fbb	Cu, FF, Ar	G, A, B, k, d	-	2
68. Stryn, Leitamyra	1318 IV	LP 70,63	470	50	M	Fbb	FF, Cu	G, L, b, a	(r)	2(3)
69. Gulen, Verklendshøgda	1116 I	LN 07,65	400	25	M	FbB	Dt, EØ, FF, (G)	G, F, L, A, i	-	3-4
70. Gulen, Ø for Slovåg	1116 IV	KN 86,53	20	40	MO	FF, Cu	FbTb	F, G, A, h, i	-	1b(2)
71. Gulen, Bjørknesøy, Ø for Olsvåg	1116 IV	KN 76,55	25	7	OM	Cu	FF, (FbT)	A, F, G, l	-	(2)-3
72. Gulen, Bjørknesøy, S for Måvatnet	1116 IV	KN 75,58	20	3	M	FF	FbT	F, H, G, i	-	3-4
73. Gulen, Grima	1116 IV	KN 75,61	20	15	MO	FF, Cu	FbT	A, F, G, H, i	-	1b-(2)
74. Vågsøy, Movatna	1019 II	KP 90,81	350	100	OM	Dt, FbTB,	FF, Cu	A, G, G, i	(r)	1a-b
75. Vågsøy, Heia, Måsegga og Kjerringa	1019 I	KP 92,80	400	50	OM	Dt, FbTB	Dh, FF	A, F, g, i	-	2
76. Gaular, Bringelandsdalen	1217 IV	LP 28,12	300	30	M	FbB,	FF, Cu	G, F, l, a	-	2
77. Forde, S for Digernesvatnet	1217 I	LP 32,11	370	40	MO	FbTb, FF	Cu (Ar)	G, F, A, i	-	2(-3)
78. Stryn, Klebersdalen	1318 IV	LP 64,63	640	50	M	Fbb, FF	-	G, M	-	2
E. Luster, Yndesdalen	1417 IV	LP 94,05	620	50	M	Fbb, FF	(G)	G *	R	2
F. Sogndal, S for Anestolsvatnet	1317 I	LP 88,03	440	6	M	FF	-	G, H, i *	-	4
G. Sogndal, N for Dalavatnet	1317 I	LP 89,01	395	9	M	FF	-	G, H *	-	4
H. Askvoll, Ø for Markavatn	1117 I	LP 06,17	165	7	OM	Cu	FF	A, D, G *	-	3
I. Forde, Haukedalen	1317 IV	LP 59,12	300	9	OM	Cu	FF	B, A, G *	-	(1b)-2
J. Høyanger, Stølsheimen, Solrenningane	1217 II	LN 45,67	650	25	M	Fb	FF	G, H *	-	2
+ K. Askvoll, Melvær i S	1017 I	KP 68,03	10	30	OM	Cu	Dh, FF	-	-	7
+ L. Askvoll, Bulandet, V for Olsund	1017 I	KP 66,03	10	2	O	Dh	-	-	-	7
+ M. Askvoll, Bulandet, Bronkja	1017 I	KP 64,02	10	2	O	Dh	-	-	-	7
N. Flora, Kinn, Myr V på Næroya	1118 III	KP 73,36	10	1	OM	Dh	(FbT), (FF)	-	-	7

IV. BESKRIVELSE AV LOKALITETER

Lokalitet 10. Flora. Eikvolltjønmyra

Myra er tidligere beskrevet av Flatberg (1976). Myra ble oppsøkt på nytt (6.7.84 av T.Ø. Olsen og S. Singsaas) da det ble kjent at noe var dyrket og at nye grøfter var laget. Spørsmålet var om dette hadde redusert verneverdien.

Fra tidligere nevner Flatberg (1976) inngrep som ikke har noen avgjørende innflytelse på myrvegetasjonen.

Sommeren 1984 ble det registrert at gamle grøfter var utvidet. Dette gjaldt ei grøft fra dyrkamarka i Ø på skrå SV-over ned mot Eikvolltjønna (se fig.13) samt ei grøft fra den lille tjønna i Ø i retning Eikvolltjønna. Dessuten var avløpet fra tjønna gravd dypere og i tillegg var dette forlenget med en kanal direkte ut i elva. Her gikk det lite vann da det syntes som om den gikk i svak oppoverbakke. Vannstanden i Eikvolltjønna var ikke forandret.

Et lite parti ned mot den lille tjønna i Ø er oppdyrka. På fastmarkskoller mellom tjønnene var det hogd en del samt at det var satt opp ei hytte.

Ingen av de nevnte inngrep syntes å ha noen særlig effekt på de viktigste delene av myra, den ombrotrofe delen i V og de floristisk interessante flatmyrpartiene V og N for Eikvolltjønna. Imidlertid var et mindre parti mellom de to grøftene i NØ en del påvirket ved at det var innkommet kulturbetinga arter.

Som konklusjon foreslås at verneverdien opprettholdes, men at verneområdet i Ø innskrenkes noe i tillegg til at den største grøfta ut fra tjønna foreslås fylt igjen. (Verneverdi 1b).

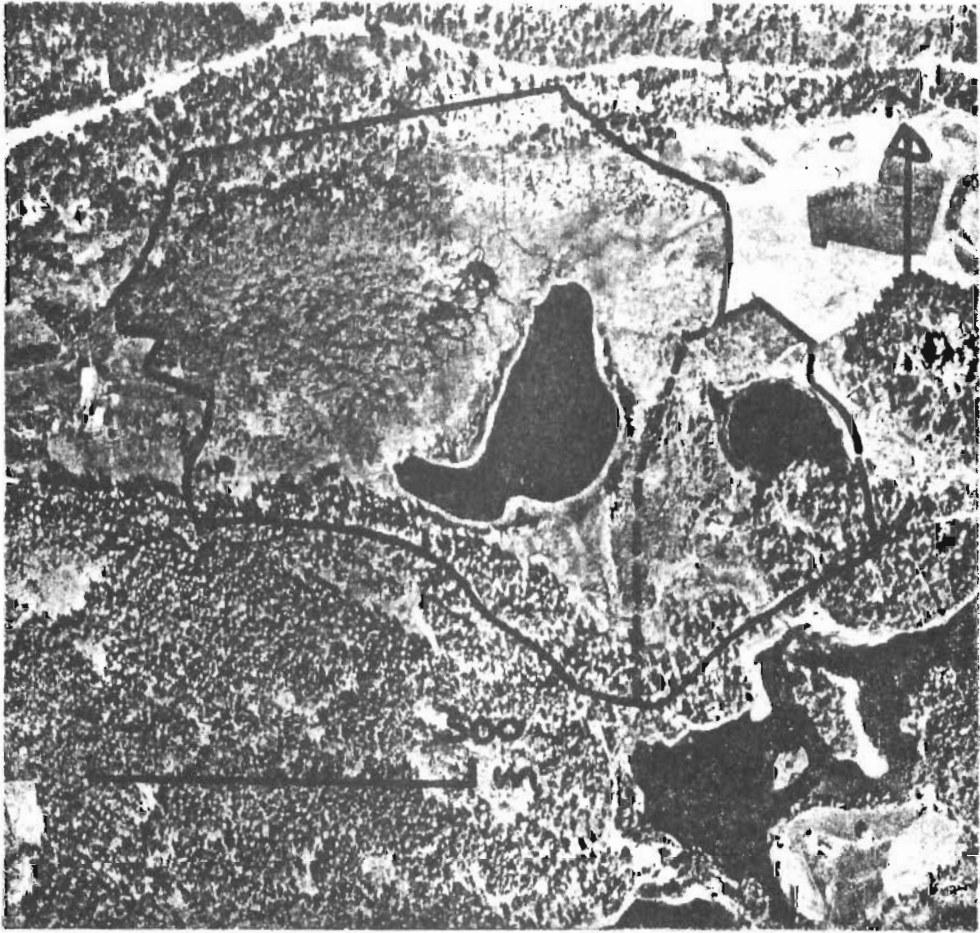
Lokalitet 19. Leikanger. Myr ved Volavatn

Opplysninger: E. Heiberg som oppsøkte området 3.8.83.

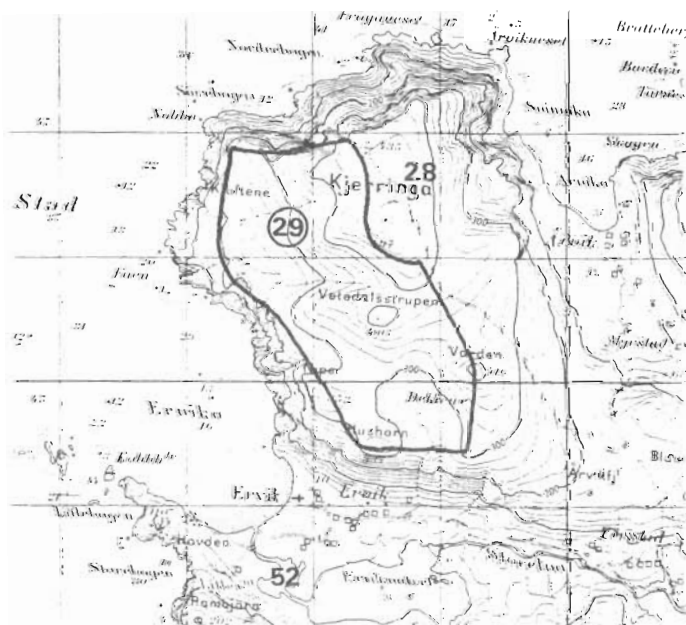
Myra er beskrevet av Flatberg (1976) og framhevet som klart verneverdig. Etter notat fra Heiberg er nesten halvparten av den ombrotrofe delen oppdyrket. Dermed er vannsystemet i den ombrotrofe delen så påvirket at hele denne delen må anses tapt. Resten av myra som er ei flatmyr med fattig-intermediær vegetasjon kan da ikke betraktes som så verdifull at dette er nok til å opprettholde verneverdien. Forekomsten av *Carex livida*, som er det mest plantegeografisk interessante her, kan ikke ansees som tilstrekkelig vernegrunn. Verneverdien foreslås satt til 3.

Lokalitet 29. Selje. Dekkene

Lokaliteten er beskrevet hos Moen & Olsen (1983), og det er gitt et forslag til minimumsområde for vern. E. Heiberg, A. Skogen og A. Moen oppsøkte lokaliteten 7.7.84, og en vurderte også områder lenger nord enn beskrevet i myrrapporten for 1983. Det står klart at Dekkene og områdene V for Kjerringa representerer svært store verneverdier. Myrene innen lokaliteten representerer nok de fineste terrengdekkende myrene vi har i Norge, (etter at myrene på Haramsøy synes å være ødelagt, jfr. Moen 1984) og i tillegg kommer verdier knyttet til heivegetasjon og andre kvaliteter i dette ekstreme kystlandskapet. Omkring Mehuken på Vågsøy fins noen lignende myrlandskap som også har høg verneverdi (se lok. 74), men her har det de siste årene blitt foretatt omfattende inngrep, ved veibygging o.l. Også på Kjerringa i Selje foregår utbygging, bl.a. etablering av kafeteria m.m. En må hindre ytterligere inngrep i områdene V og S for Kjerringa og i dette området bør det opprettes et større naturreservat. Figur 14 viser et område som bør tas med for å verne de store myrlandskapene og noe heivegetasjon. (Det bør vurderes å utvide arealet til også å omfatte skrentene ned til sjøen. Forøvrig henvises til beskrivelse og forslag til vern av et stort område i landsplan for verneverdige naturområder og forekomster). I tilknytning til fredning bør det vurderes å legge en merket sti (natursti) gjennom området. Dette for å legge forholdene tilrette for å vise fram dette ekstreme kystlandskapet, og samtidig for å lede ferdselen. (Når tåka kommer sigende, som den gjorde det 7.7.84, vil og en merket sti være fin å ha!).

Figur 13. Lokaltet 10, Eikvolltjønnyra, Flora. Opprinnelig verneforslag med heltrukken linje (Flatberg 1976). Til venstre for den stiplede linja, nytt verneforslag. Området redusert på grunn av inngrep. Utsnitt av flyfoto S 70 803 E 37 (Nor-Fly A/S).

Figur 14. Lokaltet 29, Dekkene, Selje. Utvidet verneforslag. Lokaltet 28 og 32 er angitt. Utsnitt av Kbl. M711: 1019 II. Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 53. Jølster. Gjesdalsdalen

Kbl. M711: 1217 I
Flybilde: 1920 C7-8

UTM: LP 47-48,18-19
Areal: 700 daa

H o.h.: 390-570 m
Oppsøkt: 3.7.84 A.M.,
T.Ø.O, E.H.
& S.S.

Verneverdi: 2

Figur: 15

Myrtype: Bakkemyrer er den dominerende myrtypen. Disse er til dels svært bratte, opptil 18 g helling. Dråg fins. Ellers fins mindre partier med planmyr og ei stor, fin kanthøgmyr (og flere små). Litt flatmyr og øyblendingsmyr fins. Fattige kilder er også observert.

Flora: Av vestlige arter kan nevnes: *Salix aurita*, *Thelypteris limbosperma*, *Narthecium* og *Juncus squarrosus*. Svakt vestlige er også *Carex tumidicarpa* og *Juncus bulbosus*. Arter som inngår i kilde er *Epilobium hornemanii*, *Saxifraga stellaris*, *Ranunculus acris*, *Dicranella palustris*, *Drepanocladus exannulatus* og *Calliergon sarmentosum*.

Vegetasjon: Bakkemyrene består for det meste av fattige fastmatter, der *Eriophorum angustifolium* og *Scirpus caespitosus* dominerer. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*. Andre vanlige arter er: *Carex nigra*, *C. pauciflora*. I bunnen er *Sphagnum tenellum* og *S. rubellum* vanlige. Intermediært inngår *Selaginella*, *Viola palustris* og *Sphagnum subnitens*. Vest for Gjesdalselva (LP. 477,192) fins ei kanthøgmyr. Tue og fastmatte dominerer og utgjør omtrent like mye. I tuene dominerer *Calluna* og *Eriophorum vaginatum*. I bunnen dominerer *Sphagnum nemoreum*. Vanlige arter ellers er *Empetrum hermaphroditum*, *Rubus chamaemorus*, *Vaccinium uliginosum* og *Sphagnum fuscum*. I fastmattene dominerer *Scirpus caespitosus*, *Sphagnum magellanicum* og *S. tenellum*. I de markerte tuene i kanten fins: *Racomitrium lanuginosum*. *Pinus* og *Betula pubescens* fins spredt. De små planmyrpartiene har stort sett samme vegetasjon som kanthøgmyra. Planmyrpartiene er sterkt tuedominert. I de små fastmattene inngår *Carex pauciflora*.

Inngrep: Det er bygd en veg et stykke inn i området på NØ-sida av Gjesdalselva.

Diverse: Gjesdalsdalen er en myrrik dal der myrene veksler med bjørk og furuskog (noe planta gran). Et eventuelt vern bør også omfatte andre naturtyper enn myr. Myrene S for Gjesdalselva/Insteelva er upåvirket av tekniske inngrep og dermed mest aktuelle. Røsberg (1983) har også beskrivelse fra området. Denne lokaliteten vurderes mot lokalitet 67 som representerer samme type. Lokalitet 67 settes da litt høyere.

Lokalitet 54. Høyanger. Myr SV for Sørestrandvatnet

Kbl. M711: 1217 III
Flybilde: 7084 17-3: 14-15

UTM: LN 11-12,86
Areal: 350 daa

H o.h.: 240-260 m
Oppsøkt: 5.7.84, T.Ø.O.
& S.S.

Verneverdi: 3

Myrtype: Her fins flere typer med glidende overganger. Terrengdekkende (hellingende teppemyr), kan være vanskelig å avgrense mot tuebakkemyr og fukthei. Flatmyr er klarere avgrenset og utgjør 3 partier. Erodert planmyr inngår også, samt litt bakkemyr.

Flora: Det er et visst innslag av vestlige arter som *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Juncus squarrosus* og *Sphagnum molle*. På tuene fins *Racomitrium lanuginosum*. *Betula pubescens* fins også spredt på tuer.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene av terrengdekkende type/tuebakkemyr domineres av *Calluna* og *Scirpus caespitosus*. Vanlige arter er *Betula nana*, *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix*, *Vaccinium myrtillus*, *V. uliginosum* og *Molinia*. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum nemoreum* og *Pleurozium* er vanlig. Fattig fastmatte inngår i jevn veksling med tuer. Her inngår vanlig *Molinia*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Eriophorum angustifolium*, *E. vaginatum* og *Carex pauciflora*. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum* med *S. tenellum* og *S. rubellum* som vanlige arter. Erodert planmyr har samme vegetasjon bortsett fra større løsbunnpartier med erodert torv. Flatmyrene har mykmatteparti med *Carex rostrata*, *C. limosa* og *Menyanthes*. *Sphagnum papillosum* dominerer her i bunnen, men også *S. cuspidatum* og *S. flexuosum* coll. er vanlig. *Scheuchzeria* fins. I en større gjøl fins *Nuphar* sp.

Inngrep: Ved bekken som renner ut fra S-siden av vatnet er det atskillig påvirket av beiting og Ø for denne bekken er det sterkt kulturpåvirket og delvis oppdyrka. På grunn av påvirkningen reduseres verneverdien. Det foreligger forslag om vern som våtmarksreservat.

Lokalitet 55. Høyanger. Åsen N for Sørestrandvatnet

Kbl. M711: 1217 III

UTM: LN 12,87 13,86-87

H o.h.: 330-380 m

Flybilde: 7084 17-3: 14-15

Areal: 400 daa

Oppsøkt: 5.7.84, T.Ø.O.
& S.S.

Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Kupert myrlandskap med små myrelement i veksling med fukthei og skog Bakkemyr og tuebakkemyr dominerer (10-20 g helling), men på høgdedragene fins terrengdekkende myr, både i form av hellende teppemyr og haugmyr. Dessuten fins et lite flatmyrparti SØ for Åsen.

Flora: Vestlige arter som inngår er: *Thelypteris limbosperma*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Juncus conglomeratus*, *J. effusus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum molle*, *S. strictum* og *Leucobryum*. Av intermediære kan nevnes: *Drepanocladus revolvens* og *Carex tumidicarpa*.

Vegetasjon: Bakkemyrene er fastmattedominerte med små minerotrofe tuer. *Betula pubescens* fins spredt. Fastmattene er dominert av *Molinia*, *Sphagnum papillosum* og *S. rubellum*. *Narthecium*, *Eriophorum angustifolium* og *Pinguicula vulgaris* er vanlig, mens *Juncus filiformis* inngår. I fattig tue dominerer *Calluna* og *Scirpus caespitosus*, mens *Molinia*, *Juncus squarrosus* og *Vaccinium uliginosum* inngår. I rikere sig kommer *Campylium stellatum*, *Sphagnum subnitens* og *S. warnstofii* inn. Noe våtere fins *Carex nigra*, *Sphagnum lindbergii*, *S. auriculatum*, *S. flexuosum* coll. og *S. cuspidatum*. I den vestlige delen fins et større parti med terrengdekkende myr med ombrotrofe tuer, også her inngår spredt *Betula pubescens*. *Calluna* dominerer tuene mens *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix* og *Narthecium* er vanlig. Bunnsjiktet er ikke så velutvikla, men *Sphagnum magellanicum* og *Cladonia*-arter er de vanligste artene. *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum fuscum* fins, men dominerer ikke. I fastmattefragmenter fins *Sphagnum magellanicum*, *S. tenellum* og *S. rubellum*. Det kan være vanskelig å skille mellom terrengdekkende myr, tuebakkemyr og fukthei.

Inngrep: Relativt lite, kan være noe beitepåvirkning.

Diverse: Myrområdene er oppstykket og noe rotet og er derfor ikke så godt egnet i vernesammenheng.

Lokalitet 56. Fjaler. Myrane

Kbl. M711: 1217 III

UTM: LN 21-22,93-94

H o.h.: 360-400 m

Flybilde: 7084 17-4: 15-16

Areal: 250 daa

Oppsøkt: 5.7.84, T.Ø.O.
& S.S.

Verneverdi: 2

Figur:16

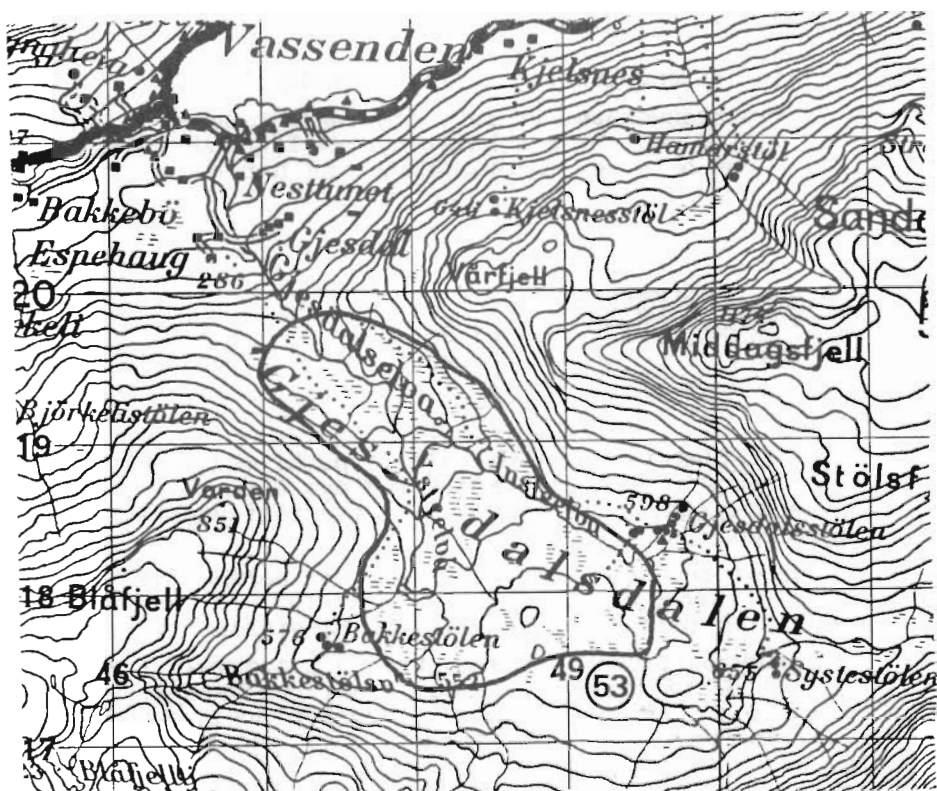
Myrtype: Et dalsøkk med en variasjon av myrtyper. Bakkemyrer med opptil 15^g dominerer. Noe tuebakkemyr fins. Sentralt fins ei større flatmyr. Eroderete typer av flatmyr med løsbunn og erodert planmyr fins også.

Flora: Blant vestlige arter fins: *Erica tetralix*, *Thelypteris limbosperma*, *Narthecium*, *Leucobryum*, *Sphagnum molle* og *S. strictum*. Ellers kan nevnes: *Scheuchzeria*, *Listera cordata*, *Dactylorhiza maculata*, *Succisa*, *Viola palustris* og *Pinguicula vulgaris*.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon utgjør mest. I fastmatte dominerer *Scirpus caespitosus*. Vanlige arter er *Eriophorum vaginatum*, *E. angustifolium*, *Narthecium*, *Drosera rotundifolia* og *Potentilla erecta*. På flatmyr inngår også *Carex pauciflora*. I bunnen dominerer på flatmyrene *Sphagnum papillosum* ofte sammen med *S. compactum* og *S. magellanicum*, *S. rubellum* og *S. tenellum* inngår vanlig. I intermediære bakkemyrsig inngår *S. subnitens* som dominant.

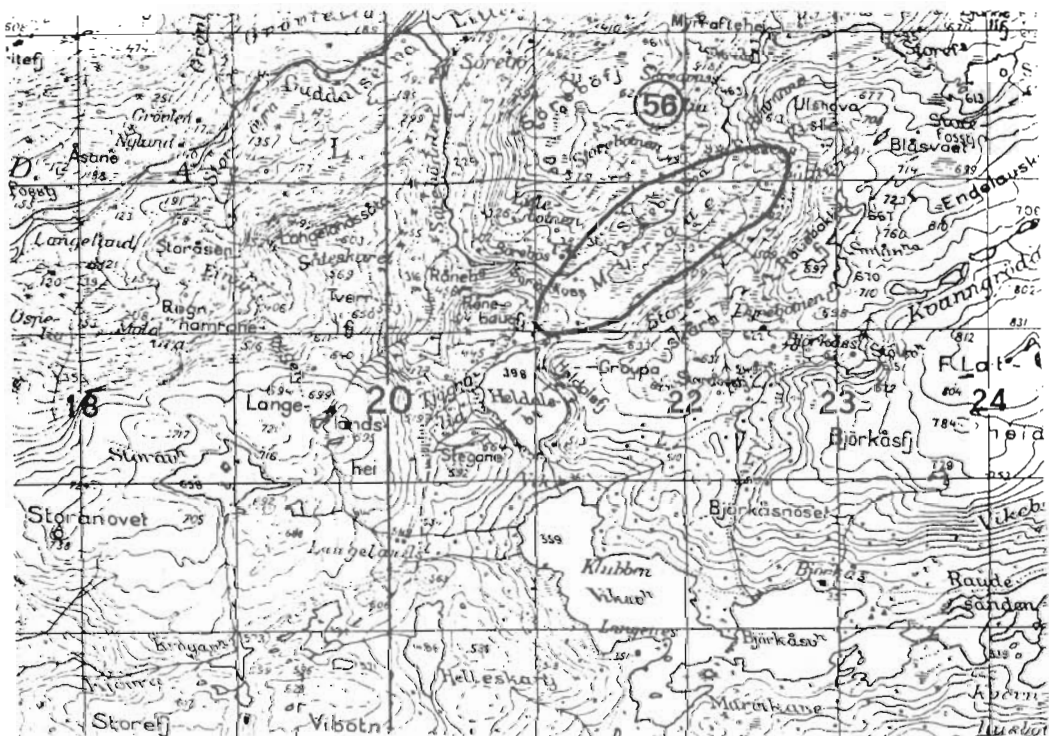
Mykmatte inngår i flatmyrpartiene, men utgjør ikke store arealer. Her dominerer *Carex rostrata* og *Sphagnum pulchrum*. *Carex limosa* og *Sphagnum lindbergii* er vanlig. En erodert type av flatmyr fins i SV, og her er det en god del løsbunn. *Drosera anglica*, *Carex nigra* og *Sphagnum auriculatum* inngår der. *Sphagnum papillosum* og *S. compactum* dominerer mens "tuer" av *Scirpus caespitosus* og *Eriophorum angustifolium* er vanlig i løsbunn.

Tuene er delvis av fattig karakter, delvis ombrotrofe. *Calluna* dominerer, mens *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum* og *Erica tetralix* er vanlig. I minerotrofe tuer inngår *Molinia*. Spredt *Betula pubescens* fins delvis. I tuebakkemyrene inngår også *Vaccinium uliginosum* og *V. myrtillus* vanlig. Bunnsjiktet domineres av *Racomitrium lanuginosum* og *Cladonia*-arter på flatmyr, mens i tuebakkemyr er det lite utviklet.

Figur 15. Lokaltet 53. Gjesdalsdalen, Jølster, med inntegnet forslag til vernegrense. Utsnitt av Kbl. M711: 1217 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 16. Lokaltet 56, Myrane, Fjaler med inntegnet forslag til vernegrense. Utsnitt av kbl. M711: 1217 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Inngrep: Det er noe beitepåvirkning. Ellers er det lite påvirka.

Diverse: Hele bakkemyrlandskapet er lett avgrensbart og må vurderes forholdsvis høgt i sammenligning med andre lokaliteter av lignende typer. Lokalitet 76 representerer en lignende type, men lokalitet 56 har en noe bedre utviklet variasjon i myrtyper.

Lokalitet 57. Flora. Torvmyrane

Kbl. M711: 1118 II	UTM: LP 03,25	H o.h.: 205 m
Flybilde: 803 C18-19	Areal: 30 daa	Oppsøkt: 6.7.84, T.Ø.O. & S.S.

Verneverdi: 4

Myrtype: Tuedominert flatmyr og et par mindre parti med planmyr utgjør det meste av arealet. Begge typene er erodert med mye åpen torv og typene går over i hverandre. Myrene ligger i et landskap av tverrorienterte berggrunnsformasjoner som stikker opp.

Flora: Vestlige arter er: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium*, *Juncus bulbosus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum molle* og *S. strictum*. I ombrotrofe tuer fins *Leucobryum*, *Racomitrium* (dominerer stedvis) og *Pleurozium* fins.

Vegetasjon: På flatmyrpartiene er tuevegetasjon i overvekt i vekslings med fattig fastmatte. I de sistnevnte dominerer *Scirpus caespitosus*. *Eriophorum vaginatum*, *Narthecium* og *Myrica* går inn. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum*. Små mykmatteparti fins med bunnsjiktssdominans av *Sphagnum cuspidatum* og *S. flexuosum* coll.

Ombrotrof tuevegetasjon er dominert av *Calluna* med *Scirpus caespitosus* og *Eriophorum vaginatum* stedvis dominant. *Erica tetralix* er vanlig. I bunnen er *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum* vanlig mens *S. rubellum* og *S. tenellum* inngår i lavt tuenivå. *Racomitrium lanuginosum* fins spredt i tuene. Denne vegetasjonen veksler med eroderte løsbunnparti hvor spredt *Eriophorum angustifolium* står. I en ellers fattig vegetasjon ble her også *Triglochin palustre* og *Carex tumidicarpa* observert. *Betula pubescens* (opptil 1 m høy) fins spredt på tuene.

Inngrep: Det er tatt torv i eldre tid.

Diverse: Myrene er ikke spesielt fint utforma og de er begrenset i størrelse. Sammen med inngrep reduserer dette verneverdien.

Lokalitet 58. Flora/Naustdal. Tuvemyra

Kbl. M711: 1118 II	UTM: LP 02-03,25	H o.h.: 220 m
Flybilde: 803 B18-19	Areal: 120 daa	Oppsøkt: 6.7.84 T.Ø.O. & S.S.

Verneverdi: 2

Figur: 17

Myrtype: Et stort sentralt erodert planmyrparti (1,5-2 m høgdeforskjell tue løsbunn sentralt på myra). I Ø fins et mindre parti terrengdekkende myr som dekker kammen mellom S- og N-hellinga.

Flora: Et visst innslag av nordlige arter fins: *Erica tetralix*, *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum molle*. I overgang mot hei fins *Pedicularis sylvatica* og *Polygala serpyllifolia*. I ombrotrof tue fins *Leucobryum* spredt.

Vegetasjon: Høge ombrotrofe tuer veksler med løsbunn med minerotrofe arter. Erosjon er mest utpreget midt på myra. Tuevegetasjonen er dominert av *Calluna*, stedvis også *Scirpus caespitosus* og *Empetrum nigrum*. *Erica tetralix* inngår, og spredt fins *Carex pilulifera*. Spredt *Pinus* (1,5-2 m) og *Betula pubescens* fins. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum*. På et noe lavere tuenivå er *Narthecium* vanlig. *Vaccinium uliginosum*, *Molinia* og *Carex echinata* inngår. Løsbunnene har stort sett naken torv, men *Eriophorum angustifolium* fins stedvis vanlig. Av og til fins små partier med bunnsjikt hvor *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum* er vanlig.

Inngrep: Ingen synlige inngrep, muligens tatt torv.

Diverse: Planmyr med enorm erosjon er noe spesielt. Lokaliteten kan være aktuell i fredningssammenheng, og i så fall bør inkluderes også den terrengdekkende myra.

Lokalitet 59. Flora. Stavøya, Stølsmyra og Vardemyra

Kbl. M711: 1118 II UTM: KP 92-93,31-32 H o.h.: 10-25 m
Flybilde: 803 E18-19 Areal: 140 daa Oppsøkt: 7.7.84, T.Ø.O
Verneverdi: 1b(2) Figur: 18 & S.S.

Myrtype: Flatmyr utgjør det meste av det undersøkte myrarealet. Det angir et langstrakt sentralt våtmarksområde, og fins også i NV del av Vardemyra. Lengst i V fins en elementsamling med tuedominert høgmyr. Denne har i N en lag som drenerer mot Ø. I NV del av Vardemyra fins også et tuedominert planmyrelement.

Flora: Floristisk er dette området interessant. Blant interessante vestlige arter fins *Drosera intermedia*, *Lycopodium inundatum*, *Rhynchospora fusca* og *Potamogeton polygonifolius* (i en bekk). I ombrotrof tue inngår *Sphagnum imbricatum*.

Blant intermediær- og rikmyrarter kan nevnes: *Succisa*, *Triglochin palustre*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *Campyllum stellatum*, *Drepanocladus revolvens*, *Scorpidium scorpioides*, *Sphagnum subsecundum* coll. og *S. warnstorffii*. I vann fins *Phragmites* (dominerende), *Nymphaea* sp. og *Potamogeton natans*. Fuktig vokser *Ranunculus flammula*, *Utricularia intermedia* og *Spartanium minimum*.

Vegetasjon: Intermediær vegetasjon av mykmattepreg fins ut mot det tette bestandet av *Phragmites*. Her er *Menyanthes*, *Carex lasiocarpa*, *C. limosa*, *C. panicea*, *Equisetum fluviatile*, *Andromeda*, *Rhynchospora alba* og *Drosera intermedia* vanlig. I bunnen er *Scorpidium scorpioides* mest vanlig. Ellers er *Campyllum stellatum* stedvis dominant. Andre arter som forekommer er *Myrica*, *Epilobium palustre*, *Pedicularis palustris*, *Comarum* og i tuene *Sphagnum auriculatum*, *S. subnitens* og *S. flexuosum* coll. Lenger inn mot kanten er *Carex nigra* og *C. rostrata* mer vanlig.

Her er fattig tue i veksling med fastmatte. Tuene domineres av *Calluna* og *Myrica* med *Scirpus caespitosus* som stedvis dominant. *Erica tetralix*, *Eriophorum vaginatum*, *E. angustifolium*, *Vaccinium uliginosum*, *Empetrum* sp. og stedvis *Cornus* er vanlig. Fastmattene domineres av *Carex rostrata* med *Eriophorum angustifolium*, *Narthecium*, *Molinia* og *Myrica* som vanlige arter. I bunnen dominerer *Sphagnum imbricatum* med innslag av *S. subnitens*.

I ombrotrof tuevegetasjon dominerer *Calluna* og stedvis *Eriophorum vaginatum*. Spredt i tuene inngår små furutrær.

Bunnsjiktet er ofte dårlig utvikla, men stedvis dominerer *Cladonia*-arter og *Racomitrium lanuginosum*. Det øvrige artsinventaret er som i fattig tuevegetasjon.

I små fastmatter dominerer *Scirpus caespitosus*. *Narthecium* og *Eriophorum vaginatum* er vanlig. *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum* dominerer i bunnen. Våtere inngår *Rhynchospora alba* og *Sphagnum cuspidatum*.

I N-kant av høgmyra er det en bra utformet lag med delvis rik vegetasjon. Arter som fins her er *Dactylorhiza maculata*, *Succisa*, *Carex panicea*, *C. tumidicarpa*, *C. hostiana*, *C. pulicaris*, *C. dioica*, *Juncus alpinus*, *Campyllum stellatum*, *Drepanocladus revolvens* og *Sphagnum warnstorffii*.

Inngrep: Ei kraftlinje i kanten av myrkomplekset. En del er oppdyrket i Ø. Noe beitepåvirkning.

Diverse: I figuren er minimumsområdet for vern av Stølsmyra inntegnet. En eventuell utvidelse med Vardemyra er også inntegnet, men her er bare delen i NV oppsøkt. Lokalitet 10 er den som har størst likhetstrekk. Begge vurderes høgt, men lokalitet 10 settes noe høyere.

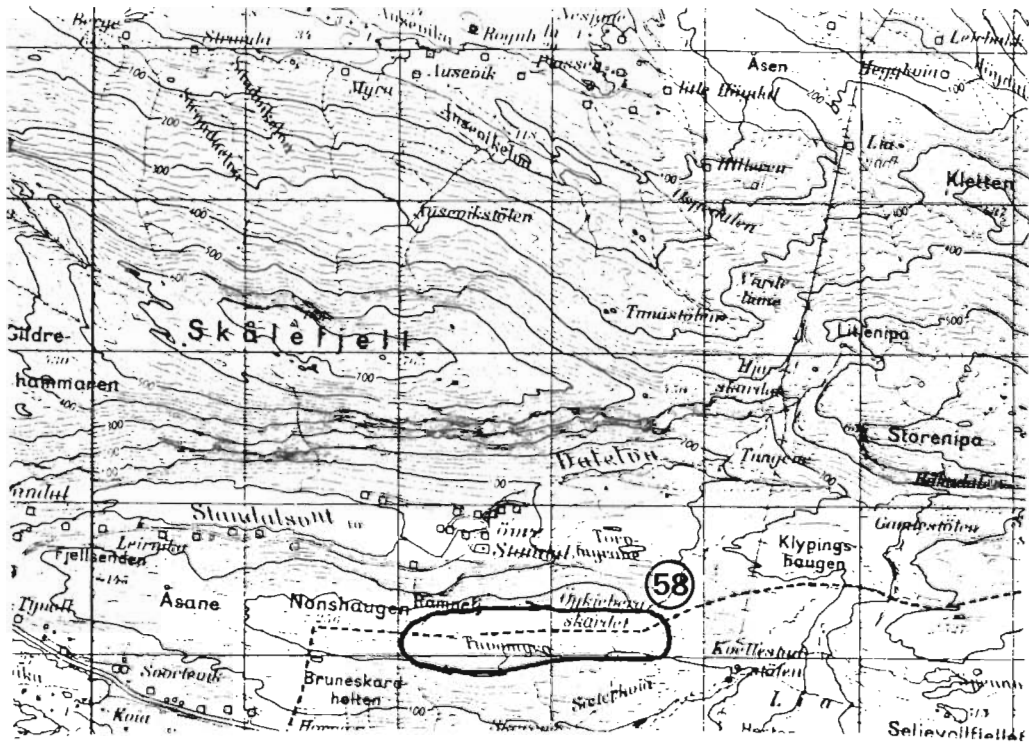
Lokalitet 60. Flora. Stavøya, NØ for Andalsvatnet

Kbl. M711: 1118 III UTM: KP 92,31 H o.h.: 20 m
Flybilde: 803 E18-19 Areal: 30 daa Oppsøkt: 7.7.84, S.S.
Verneverdi: 3

Myrtype: En elementsamling som er en overgang mellom atlantisk høgmyr og ekte høgmyr. Tuer dominerer sterkt. Et slags småtuet relieff. Et fattig minerotroft parti i kanten.

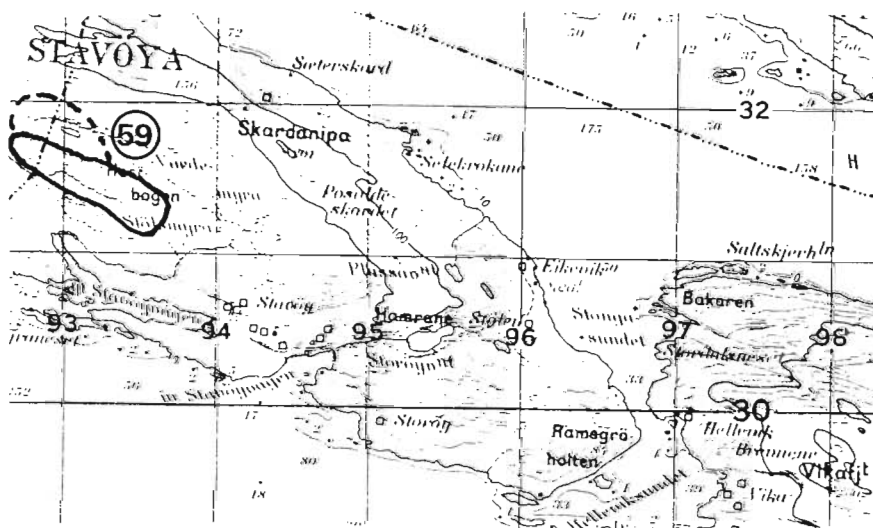
Flora: Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Myrica*, *Narthecium* og *Rhynchospora alba*.

Vegetasjon: Den ombrotrofe tuevegetasjonen har spredt *Pinus*. Tuene domineres av *Calluna* og stedvis *Eriophorum vaginatum*. Ellers inngår vanlig *Scirpus caespitosus*, *Myrica*, *Vaccinium uliginosum*, *Empetrum* sp. og *Erica tetralix*. I bunnen dominerer *Racomitrium uliginosum*. Vanlig er også *Cladonia* spp. og *Sphagnum imbricatum*. Mot V fins noen erosjonspartier hvor *Rhynchospora alba*, *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum* inngår. Et minerotroft sig

Figur 17. Lokalitet 58, Tuvemyra, Flora/Naustdal. Inntegnet verneforslag. Utsnitt av kbl. M711: 1118 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 18. Lokalitet 59, Stølsmyra og Vardemyra, Stavøya, Flora. Heltrukken linje er verneforslag. Stiplet linje viser eventuell utvidelse. Utsnitt av kbl. M711: 1118 II.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

fins i NV. Her inngår *Eriophorum angustifolium*, *Carex echinata*, *Montia*, *Viola palustris* og *Sphagnum riparium*.

Inngrep: Ei kraftlinje går over myra.

Diverse: Sett i sammenheng med lokalitet 59 er denne dårligere (mangler bl.a. den rike laggen).

Lokalitet 61. Gloppen. SØ for Lonene

Kbl. M711: 1218 III

UTM: LP 24-25,35

H o.h.: 120 m

Flybilde: 3400 C20-21

Areal: 80 daa

Oppsøkt: 8.7.84, T.Ø.O.
& S.S.

Verneverdi: 2

Figur: 19

Myrtype: Et overveiende ombrotroft myrkompleks som kan karakteriseres som erodert planmyr, muligens en overgang mot atlantisk høgmyr. Dette er sterkt tuedominert. Det er mest erodert i de sentrale deler. I Ø fins et flatmyrparti.

Flora: Vestlige planter som *Erica tetralix* og *Juncus effusus*. Et svakt østlige trekk av *Scheuchzeria* (ved gjøl) og *Cladonia stellaris* (i ombrotrof tue).

Vegetasjon: De minerotrofe partiene i Ø er av fattig karakter og er fastmatte-dominert. *Scirpus caespitosus* er dominant. Vanlige arter ellers er *Eriophorum angustifolium*, *E. vaginatum*, *Molinia*, *Carex rostrata* og *Erica tetralix*. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*. Ellers fins *S. magellanicum*, *S. rubellum*, *S. flexuosum* coll., *S. pulchrum*, *S. annulatum* og *S. lindbergii*. Ved to gjøler midt på myra inngår også *Menyanthes*, *Rhynchospora alba* og *Sphagnum cuspidatum*. I gjølene vokser *Sparganium angustifolium*.

I den ombrotrofe tuevegetasjonen som overveier dominerer *Calluna*. Vanlig er *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix* og *Empetrum* sp. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum*, stedvis *Sphagnum fuscum* og *S. imbricatum*. *Cladina*-arter er vanlige. På et lavere tuenivå inngår *Narthecium*, *Scirpus caespitosus* og *Drosera rotundifolia*. *Pinus* og *Betula pubescens* inngår spredt på tuene. De eroderte partiene er vegetasjonsløse med unntak av spredt *Molinia*.

Inngrep: En ny skogsvei er anlagt V for myra uten å innvirke på den.

Diverse: Den ombrotrofe delen er en representativ type i fylket og har som sådan verneverdi. Den kan vurderes mot lokalitet 16, men kommer noe lavere ut enn denne, da lokalitet 16 er større og mer velutviklet.

Lokalitet 62. Gloppen. Ø for Øyravatnet

Kbl. M711: 1218 II

UTM: LP 33-34,43

H o.h.: 262-300 m

Flybilde: 6464 G6-7

Areal: 200 daa

Oppsøkt: 8.7.84, T.Ø.O.
& S.S.

Verneverdi: 2(3)

Myrtype: Bakkemyrer utgjør det meste av arealet. Disse heller ned mot vatnet (opptil 15 g helling). Nede ved vatnet fins flatmyrpartier. I tillegg fins en type hvor fattig fastmatte dominerer i veksling med ombrotrofe tuer (1-1,5 m i omkrets, 30-40 cm høge), muligens er det en type som er i ferd med å vokse seg ombrotrof eller en slags "øyblandingssmyr".

Flora: Vestlige innslag: *Erica tetralix*, *Thelypteris limbosperma*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus bulbosus*, *J. effusus*, *J. squarrosus* og *Sphagnum molle*. Mer østlig er *Scheuchzeria*. Intermediære innslag er *Equisetum palustre*, *Succisa*, *Viola palustris*, *Carex tumidicarpa*, *Sphagnum subnitens* og *S. subsecundum* coll.

Vegetasjon: Denne er for det meste fattig med unntak av intermediære sig. Fastmattebakkemyrene domineres av *Molinia* og *Scirpus caespitosus*. *Eriophorum vaginatum*, *Narthecium*, *Carex panicea* og *Potentilla erecta* er vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*. I "øyblandingssmyrene" dominerer *Narthecium*. Her er det lite bunnsjikt men *Sphagnum tenellum* dominerer stedvis og *S. compactum* er vanlig. Mjykmattepartiene fins ved Øyravatnet. *Carex rostrata* dominerer, *Eriophorum angustifolium*, *Equisetum fluviatile*, *Menyanthes* og *Carex nigra* er vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*, stedvis *S. cuspidatum* og *S. majus*. *S. rubellum* og *S. pulchrum* er vanlig.

Tuevegetasjonen er for det meste ombrotrof. Her dominerer *Calluna*. *Eriophorum vaginatum*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Rubus chamaemorus*, *Scirpus caespitosus* og *Vaccinium myrtillus* er vanlig. Av og til er *Molinia* vanlig. Bunnsjiktet er ofte dårlig utviklet, men *Cladina* spp. dominerer. *Pleurozium*,

Rhytidiadelphus loreus og *Sphagnum nemoreum* er vanlig. Spredt inngår *Pinus* og *Betula pubescens*.

Inngrep: Det er en god del beitepåvirkning, spesielt ved vatnet.

Diverse: Lokaliteten er noe oppstykket og gis ikke så høy prioritet.

Lokalitet 63. Eid. Myr ved Hjalma

Kbl. M711: 1218 I

UTM: LP 40,73

H o.h.: 300 m

Flybilde: 6464 W05-06

Areal: 30 daa

Oppsøkt: 9.7.84, T.Ø.O.

E.H. & S.S.

Verneverdi: 4

Myrtype: Bare en liten del av et større myrlandskap mellom Naustdalsætra og Sevlandsætra er oppsøkt. Området ligger mellom vegen og elva Hjalma. Det er hovedsakelig et område som kan karakteriseres som delvis erodert kanthøgmyr hvor tue dominerer i veksling med minerotrof løsbunn. Denne grenser mot et lite flatmyrparti som består av fattig fastmatte.

Flora: Vanlige vestlige arter fins som *Erica tetralix*, *Myrica*, *Galium saxatile*, *Narthecium*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus bulbosus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum molle* og *S. strictum*. *Cladonia stellaris* er et mer kontinentalt trekk.

Vegetasjon: I ombrotrof tuevegetasjon dominerer *Calluna*, stedvis *Empetrum* sp. *Scirpus caespitosus* og *Eriophorum vaginatum* er vanlig. *Erica tetralix*, *Rubus chamaemorus* og *Narthecium* fins mer spredt. *Racomitrium lanuginosum* dominerer i bunnen. *Sphagnum nemoreum* er stedvis vanlig. I et lavere nivå nærmere kanten dominerer ofte *Pleurozium* i bunnen og *Myrica* inngår. De eroderte partiene er for det meste vegetasjonsløse. Bare spredte individer av *Eriophorum angustifolium* fins her. Høgdeforskjellen mellom tuetopp og løsbunn kan være 1-1,5 m.

I fattig fastmatte dominerer *Scirpus caespitosus*. *Sphagnum tenellum* er vanlig i bunnen. I bunn inngår *Molinia* vanlig foruten arter som er nevnt ovenfor.

Lokalitet 64. Stryn. Myr ved Stølselva

Kbl. M711: 1318 IV

UTM: LP 60-61,63

H o.h.: 400-580 m

Flybilde: 3015 H21-22

Areal: 300 daa

Oppsøkt: 9.7.84, S.S.

Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Bakkemyrer dominerer myrlandskapet. Ofte veksler de med røsslynghei og Bjørkeskog. For det meste er det fastmattebakkemyr. Noen områder i SV har også tuer. Et mindre parti med øyblandingsmyr og et kanthøgmyrparti fins.

Flora: Vestlige arter: *Erica tetralix*, *Narthecium* og *Juncus squarrosus*.

Vegetasjon: Fattige fastmatter er svært vanlig. Her dominerer *Scirpus caespitosus*. Vanlige arter er *Eriophorum angustifolium*, *E. vaginatum*. *Molinia*, *Potentilla erecta*, *Narthecium* og *Erica tetralix*. *Dactylorhiza maculata* inngår. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*. *S. rubellum* og *S. tenellum* er vanlig. Noe fuktigere dominerer *S. pulchrum* stedvis. I intermediære sig kommer *Viola palustris* og *Sphagnum subnitens* inn. Fattig tue er dominert av *Calluna* og *Eriophorum vaginatum*. Vanlige arter er *Eriophorum angustifolium*, *Molinia*, *Vaccinium uliginosum*, *V. myrtillus* og *Andromeda*. I bunnen dominerer *Pleurozium* i høgt tuenivå og *Cladonia* spp. lavere. *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum nemoreum* og *S. fuscum* er vanlig. Den ombrotrofe tuevegetasjonen ligner mye. Fastmatteene domineres av *Scirpus caespitosus* og *Narthecium*.

Inngrep: Dette er et dalføre med seterdrift og myrene er utsatt for beiting. Tidligere har de også vært slått. Det har vært plantet en god del gran i området.

Diverse: På grunn av atskillig kulturpåvirkning og mer oppstykket myrareal vurderes denne lavere enn f.eks. lokalitet 37.

Lokalitet 65. Stryn. Myr ved Prestestøylen

Kbl. M711: 1318 I UTM: LP 78-79,56 H o.h.: 590 m
Flybilde: 509 K32-33 Areal: 350 daa Oppsøkt: 10.7.84. S.S.
Verneverdi: 2 Figur: 20

Myrtype: Større sammenhengende myrer langs Storelva omgitt av bjørkeskogslier. Flere myrtyper inngår. Ombrotrofe typer dekker omtrent det halve. Noen ganger er de tydelig hvelva. Ofte er det en overgang mellom kanthøgmyr og planmyr. Disse forekommer ofte på noe som kan være tidligere elvedeltaer. Bakkemyr dekker større areal spesielt på N-sida. Små flatmyrpartier fins. Tuebakkemyr inngår.

Flora: Typisk er at mange vestlige arter mangler. I stedet fins en del fjellarter og noen kontinentale arter som *Saxifraga stellaris*, *Angelica archangelica*, *Cladonia stellaris* og *Cetraria islandica*.

Vegetasjon: Fattig fastmatte domineres av *Carex rostrata* og *Eriophorum angustifolium*. *Carex pauciflora*, *C. nigra* og *Betula nana* er vanlig. *Sphagnum papillosum* dominerer i bunnen (stedvis *S. tenellum* og *S. compactum*). Fuktigere er *Drosera anglica* og *Carex limosa* vanlig. *Sphagnum lindbergii* dominerer her. *S. annulatum* og *S. flexuosum* coll. er vanlig.

Ombrotrof vegetasjon omfatter både tue og hølje. I høljene dominerer *Scirpus caespitosus* og *Eriophorum vaginatum*. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*. *S. tenellum* og *S. magellanicum* er vanlig. I mjukmatter dominerer *S. lindbergii*. *S. majus* og *S. rubellum* er vanlig. Ellers er det ikke uvanlig med erosjon, spesielt S for elva. Erosjonsfurene kan her være opptil 1,5 m dype. I ombrotrof tuevegetasjon dominerer *Calluna*. *Eriophorum vaginatum*, *Rubus chamaemorus*, *Betula nana*, *Empetrum hermaphroditum* og *Andromeda* er vanlig. *Racomitrium lanuginosum* dominerer bunnen, mens *Cladonia* spp., *Sphagnum fuscum* og *S. nemoreum* er vanlig.

Inngrep: På N-sida av elva er det plantet gran. En setervei på N-sida av elva og seterdrift i området.

Diverse: Det er interessant med såvidt mye ombrotrof myr i dette området. Et eventuelt vern av myrene bør betinges av et vern av Storelva.

Lokalitet 66. Stryn. S for Holhøgsætra

Kbl. M711: 1318 I UTM: LP 75-76,61 H o.h.: 575 m
Flybilde: 509 M43-44 Areal: 100 daa Oppsøkt: 10.7.84 T.Ø.O.
Verneverdi: 2 Figur: 20

Myrtype: Terrengdekkende myr (haugmyr) med spredt furu, overgang til røsslyng-fuktfuruskog. Flatmyr og strengmyr med markerte strenger mot Ø.

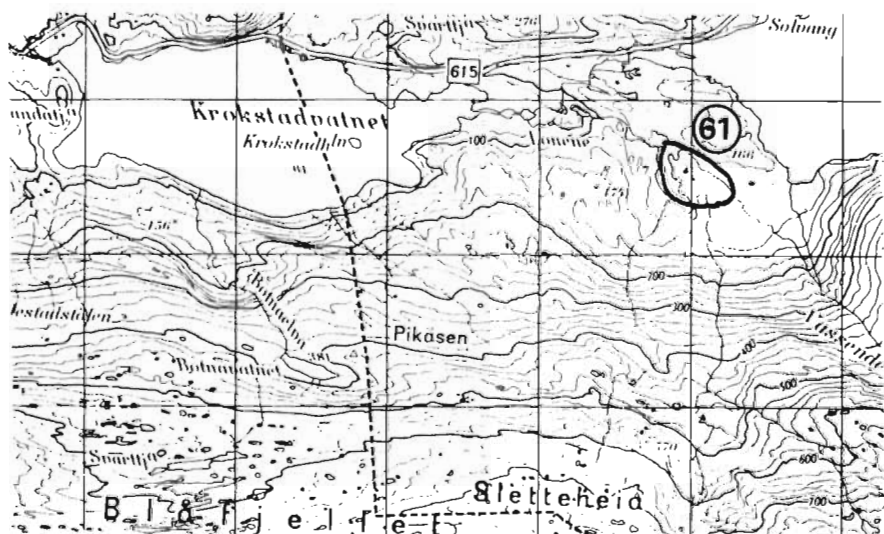
Flora: Et visst innslag av fjellarter og arter som mangler i ytre kyststrøk: *Carex biglowii*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum balticum* og *Cladonia stellaris*.

Vegetasjon: Flatmyrene er mjukmattedominerte og har tjern og gjøler. Her inngår *Scirpus caespitosus* som dominant. Ellers fins *Carex limosa*, *C. rostrata*, *Drosera rotundifolia*, *Andromeda* og *Eriophorum vaginatum*. I bunnen dominerer *Sphagnum tenellum* mens *S. papillosum*, *S. rubellum* og *S. magellanicum* er vanlig. *S. balticum*, *S. lindbergii* og *S. cuspidatum* er stedvis vanlig. På strengmyra domineres flarkene av *Scheuchzeria* mens strengene er dominert av *Scirpus caespitosus* og *Sphagnum papillosum*. De terrengdekkende myrene har både tue og hølje men noe overvekt av fastmatte. Her dominerer *Calluna*, mens *Eriophorum vaginatum*, *Rubus chamaemorus*, *Drosera rotundifolia*, *Empetrum hermaphroditum*, *Andromeda*, *Scirpus caespitosus* og *Pinus* (10 cm) er vanlig. *Cladina* spp. dominerer bunnsjiktet mens *Sphagnum fuscum*, *S. nemoreum* og *Rhytidiadelphus loreus* er vanlige arter.

Høljene domineres av *Scirpus caespitosus* og *Sphagnum tenellum* mens *Eriophorum vaginatum*, *Drosera anglica*, *Andromeda* og *Gymnocolea inflata* er vanlig.

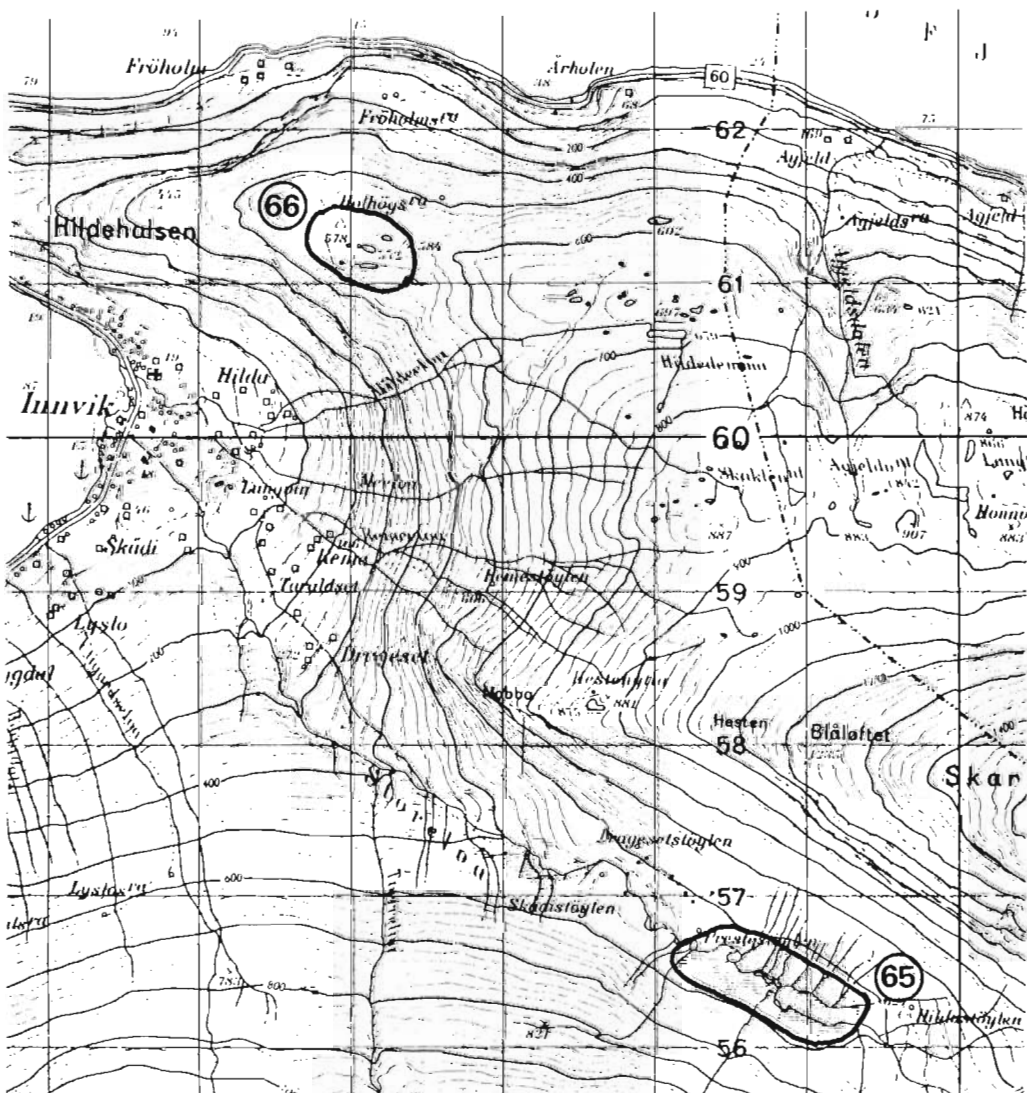
Inngrep: Ingen av betydning.

Diverse: En uvanlig kombinasjon av myrtyper (terrengdekkende og strengmyr) gjør området verneverdig. Et eventuelt vern kan kanskje kombineres med barskogsreservat.

Figur 19. Lokalitet 61, SØ for Lonevå, Gloppen. Verneforslag inntegnet. Utsnitt av kbl. M711: 1218 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 20. Lokalitet 65, Myr ved Prestestøylen og lokalitet 66, S for Holhøgsætra, Stryn med inntegnet verneforslag. Utsnitt av kbl. M711: 1318 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 67. Jølster. Myklebustdalen

Kbl. M711: 1318 III
Flybilde: 1920 H5-6

UTM: LP 61-62,23
Areal: 200 daa

H o.h.: 440-480 m
Oppsøkt: 11.7.84. S.S.
& T.Ø.O.

Verneverdi: 2

Figur: 21

Myrtype: Bakkemyr dekker størst areal. Disse er til dels bratte, opptil 15^g. Trebevokste bakkemyrer med mindre helling fins også. Flere elementsamlinger av planmyr fins. Et par av dem er erodert. Dessuten fins ei fint utforma, ringforma kanthøgmyr med et lite flatmyrparti i midttenn. Et par mindre velutvikla kanthøgmyrer fins også.

Flora: Blant intermediære arter som fins i området kan nevnes: *Viola palustris*, *Calliergon sarmentosum*, *Drepanocladus revolvens*, *Rhizomnium pseudopunctatum*, *P Sphagnum subnitens* og *Aneura pinguis*.

Vegetasjon: De fattige fastmattene som ofte har spredt bjørk, domineres av *Molinia* og *Sphagnum papillosum*. Vanlig er også *Eriophorum angustifolium*, *Scirpus caespitosus*, *Vaccinium uliginosum*, *Drosera rotundifolia*, *Trientalis*, *Carex nigra*, *Potentilla erecta*, *Sphagnum flexuosum* coll., *S. lindbergii* og *Pleurozium*. Spredt fins *Dactylorhiza macutata* og *Narthecium*. I flatmyrpartiet som er omgitt av kanthøgmyr er mykmatte dominerende. Der dominerer *Carex rostrata* og *Sphagnum cuspidatum*. Vanlig er også *Carex limosa*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum flexuosum* coll., *S. magellanicum* og *S. lindbergii*.

Kanthøgmyra er tuedominert med noe erosjon inn mot det sentrale partiet. De ombrotrofe tuene domineres av *Calluna*, stedvis *Scirpus caespitosus* og i bunnen *Cladonia* spp. Vanlig er *Empetrum hermaphroditum*, *Eriophorum vaginatum*, *Rubus chamaemorus*, *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum fuscum* og *S. nemoreum*. Her fins også spredt *Betula pubescens*. De ombrotrofe fastmattene som utgjør lite, er dominert av *Scirpus caespitosus*. Det er lite bunnsjikt, men stedvis dominerer *Sphagnum tenellum* og *S. compactum*.

Inngrep: Det er dyrket større områder ø for Myklebustelva mellom Dalevatnet og Dvergsdalsstølen. Det er anlagt en veg over Myklebustelva SV for Løgard i retning Myklebustølen. Noe av bakkemyrene i denne delen er oppdyrket.

Diverse: Bare områder S for Myklebustelva og opp mot Myklebustølen kan være aktuelt i vernesammenheng. Dette forutsetter også vern av andre naturtyper i området. Områdene ved elva i N og Ø er mest verdifulle. Se forøvrig kommentar under lokalitet 53.

Lokalitet 68. Stryn. Leitamyra

Kbl. M711: 1318 IV
Flybilde: 3015 H26-27
Verneverdi: 2(3)

UTM: LP 70-71,63
Areal: 500 daa
Figur: 22

H o.h.: 420-520 m
Oppsøkt: 11.7.84. T.Ø.O.

Myrtype: Det er mest små bakkemyrer opptil 15^g, i veksling med blåbærfuruskog. Små flatmyrer og små ombrotrofe elementer med noe erosjon.

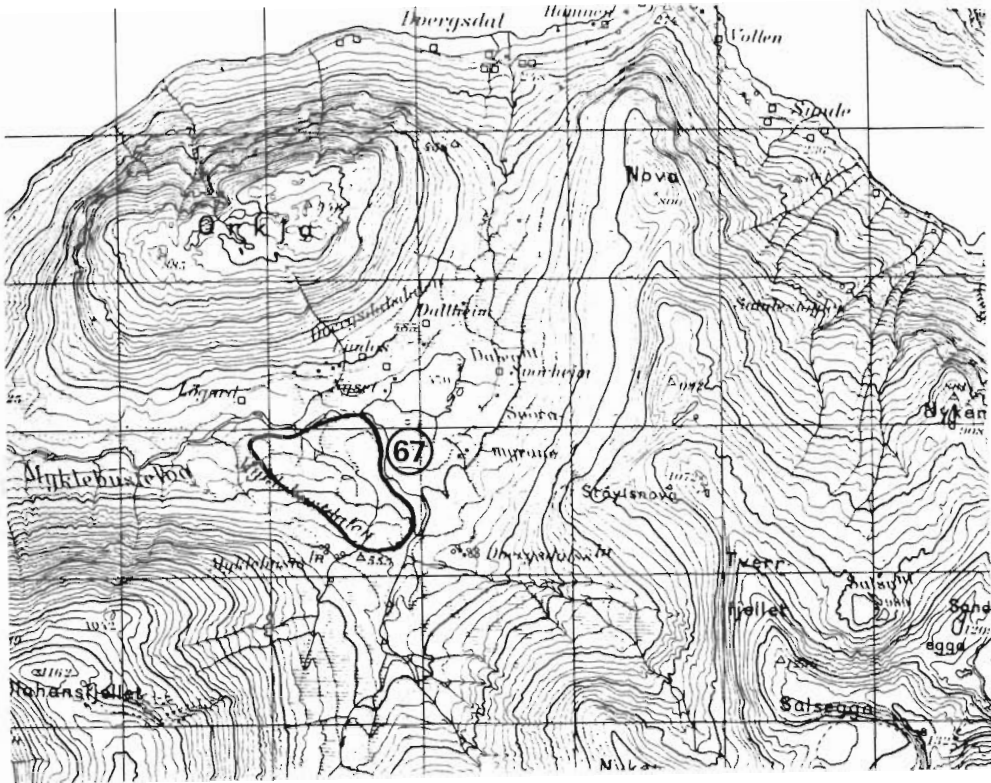
Flora: Vestlige arter: *Thelypteris limbosperma*, *Narthecium*, *Pedicularis sylvatica* og *Polygala serpyllifolia* (er vanlig i fattigmyr). *Sphagnum subfulvum*, som er en mer kontinental art fins spredt i intermediære tuer. Av intermediær- og rikmyrarter kan nevnes: *Bartsia*, *Euphrasia frigida*, *Saussurea*, *Succica*, *Tofieldia pusilla*, *Carex dioica*, *C. tumidicarpa*, *Calliergon sarmentosum*, *Campyllum stellatum*, *Drepanocladus exannulatus*, *D. revolvens* og *Scorpidium scorpioides*.

Vegetasjon: De fattige fastmattene domineres av *Scirpus caespitosus* og *Sphagnum papillosum*. Vanlig er *Molinia*, *Andromeda*, *Potentilla erecta*, *Carex pauciflora*, *Eriophorum angustifolium* og *Sphagnum tenellum*.

I de små ombrotrofe elementene utgjør tue og fastmatte like mye. Tue domineres av *Calluna*, *Racomitrium lanuginosum* og *Cladina* spp. *Rubus chamaemorus*, *Andromeda* og *Empetrum* sp. er vanlig. I fastmatte dominerer *Scirpus caespitosus* og *Sphagnum tenellum* mens *Eriophorum vaginatum*, *Narthecium*, *Gymnocolea inflata* og *Sphagnum compactum* er vanlig.

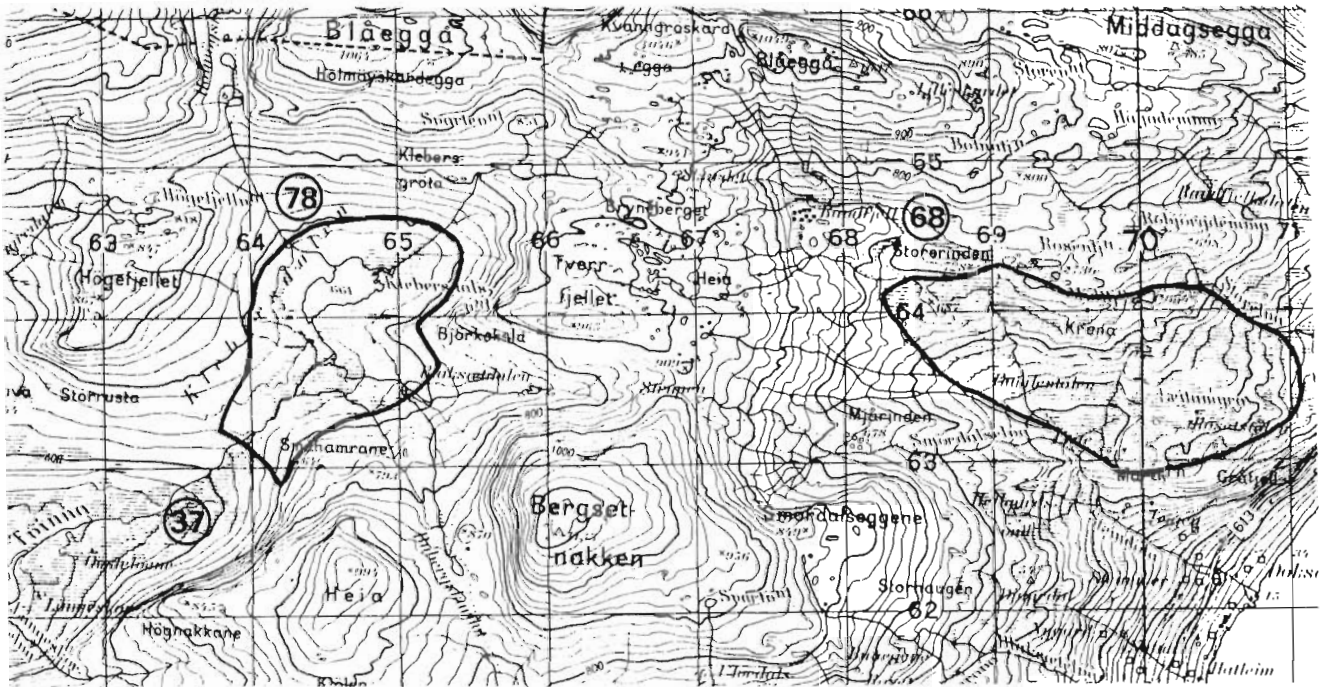
Inngrep: Ingen av betydning.

Diverse: Lokaliteten omfatter store myrareal, men lokalitet 37 Tvinna vurderes å representere de samme hovedtyper og med høyere verneverdi.

Figur 21. Lokalitet 67, Myklebustdalen, Stryn. Inntegnet verneforslag. Utsnitt av kbl. M711: 1318 III.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 22. Lokalitet 68. Leitamyra, Stryn og lokalitet 75 Klebersdalen, Stryn. Inntegnet verneforslag. Lokalitet 78 vil være aktuell som eventuell utvidelse av lokalitet 37. Myr ved Tvinna, Stryn (se Moen og Olsen 1983). Utsnitt av kbl. M711: 1318 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 69. Gulen. Verklandshøgda

Kbl. M711: 1116 I UTM: LN 07,65-66 H o.h.: 350-450 m
Flybilde: 1370 I 30-31 Areal: 250 daa Oppsøkt: 4.7.84. A.M.
& E.H.

Verneverdi: 3-4

Myrtype: Bakkemyr i veksling med terrengdekkende myr og flatmyr. Parti med øyblandingsmyr er nok skapt av torvstikking. Myrer med helling til 20g er vanlig. Kilder er vanlige.

Flora: Stort sett triviell flora med sterkt innslag av vestlige planter bl.a. *Sphagnum molle* og *S. strictum*. Nordlige/alpine innslag: *Saxifraga stellaris*, *Sphagnum lindbergii*, *S. riparium*.

Vegetasjon: Fattig fastmatte og fattig tuevegetasjon dominerer, dels store areal med overgangstyper mellom disse enhetene. Partier med intermediær fastmatte (med bl.a. *Viola palustris*) er vanlig i sig. Fattig kildevegetasjon er vanlig. Små parti har ren ombrotrof tuevegetasjon og bunnsjiktet er sterkt preget av inngrepene, men *Racomitrium lanuginosum* fins.

Inngrep: Området er sterkt preget av tidligere torvstikking, og antagelig er store tormengder skallet av de fleste steder. Bilveg og kraftlinje går gjennom dalen. Gjødsling (kunstgjødsling-korn ble sett) og beite påvirker området.

Diverse: Lokaliteten er for sterkt påvirket til at den er aktuell i frednings-sammenheng.

Noen få km lenger V fins store myrlandskap som synes å være mer intakt (vurderinger etter flybildestudier). I Furudalen (LN 02-03,62-65, 200-350 m o.h.) er det store myrareal, bl.a. store bakkemyrer, flatmyrer og planmyrer (muligens også terrengdekkende myr). Ø for Klørtvitvatnet (LN 01,64-65, 350-450 m o.h.) fins små bratte bakkemyrer og terrengdekkende myr. Disse myrlandskapene ligger i ekstremt nedbørsrike områder, og lokaliteten kan være aktuell i fredningssammenheng.

Lokalitet 70. Gulen. Ø for Sløvåg

Kbl. M711: 1116 IV UTM: KN 86-87,53 H o.h.: 10-30 m
Flybilde: 1370 B6-7 Areal: 400 daa Oppsøkt: 4.7.84. A.M.
& E.H.

Verneverdi: 1b(-2) Figur: 23

Myrtype: Myrlandskap som er splittet opp av åpen lynghei, furuskog og bekker. Det største sammenhengende myrkompleks er ca. 100 daa (KN 869,539). Rent ombrotrofe parti dekker ikke store sammenhengende areal og det er glidende overgang mellom flatmyr og ombrotrofe myrtyper. Skikkelig hvelva ombrotrof parti er ikke registrert, og størstedelen av myrene klassifiseres til flatmyr og planmyr. I skråninger fins grunn myr på overgang mot oseenisk lynghei (heimyr/tuebakkemyr). Erosjonsfurer opptre på de ombrotrofe myrene.

Flora: Vestlige planter er vanlige, bl.a. inngår: *Salix repens*, *Sphagnum molle*, *S. quinquefarium* og *S. strictum*.

Følgende arter er ikke registrert: *Betula nana*, *Rubus chamaemorus*, *Sphagnum fuscum*.

Vegetasjon: De store myrflatene domineres av plantesamfunn på overgangen mellom tue og fastmatte. *Eriophorum vaginatum* og *Scirpus caespitosus* dominerer et frodig, tett feltsjikt der også lyngvekster, *Myrica* og *Narthecium* er vanlige. Arter som *Eriophorum angustifolium* og *Molinia* inngår spredt og disse artene regnes vanligvis som mineralvannindikatorer (brukes ikke eksklusivt i dette området). Torvmoser dominerer i bunnen og særlig er *Sphagnum papillosum* vanlig. I høgere tuer (dekker ca. 20 % av myrflata) er det *Calluna* som dominerer. I bunnen er *Hypnum cupressiforme* coll., *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* vanligst. *Leucobryum glaucum* og en rekke andre arter inngår. I forsenkninger (dekker ca. 5 % av de største myrflatene) er det løsbunn- og mykmattesamfunn med *Rhynchospora alba*, *Drosera intermedia* og *Menyanthes* som de vanligste feltsjiktsarter, og *Sphagnum cuspidatum* og levermoser i bunnen.

Inngrep: Kraftlinje krysser området i den sørlige delen. Ny bilveg og fergeleie like S for lokaliteten. Tjern sentralt i området er uttappet for mindre enn 10 år siden.

Diverse: Se omtale av kystmyrene i eget kapittel.

Lokalitet 71. Gulen. Bjørknesøy. Ø for Olsvåg

Kbl. M711: 1116 IV UTM: KN 76-77,55 H o.h.: 20-30 m
Flybilde: 1370 C3-4 Areal: 70 daa Oppsøkt: 5.7.84. A.M.
& E.H.
Verneverdi: (2)-3 Figur: 24

Myrtype: Planmyr og flatmyr i veksling på flatene og med heimyr/tuebakkemyr i skråninger (til 5g helling). En rekke dråg splitter opp planmyrene.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige. I drågene og kantene fins litt mer kalktilførsel (vises bl.a. ved jernokerutfelling) og noen intermediærarter inngår: *Potamogeton polygonifolius*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus bulbosus*, *Sphagnum auriculatum*.

Vegetasjon: Tuevegetasjonen har mye *Hypnum cupressiforme* coll. i bunnen, og i høge tuer er ellers *Sphagnum imbricatum* vanligere enn *Racomitrium lanuginosum*. *Sphagnum strictum*, *Leucobryum glaucum* og *Rhytidiadelphus loreus* inngår i tuene.

Diverse: Lokaliteten består av to myrer som ligger på hver sin side av veggen. Myra ved Heiatjern er ca. 30 daa og består av ombrotrof og fattig vegetasjon. Myra V for veggen er ca. 40 daa og har intermediære dråg. Disse myrene er blant de største i et myrrikt distrikt. Lokaliteten ble raskt befart, men det er klart av myrene i lokalitet 71 og de øvrige myrene i dette området er mindre enn myrene i lokalitet 70 og 73. Ut fra flybildestudier og de foretatte befaringer har også myrene lågere verneverdi enn lokalitetene 70 og 73.

Lokalitet 72. Gulen. Bjørknesøy. S for Måvatnet

Kbl. M711: 1116 IV UTM: KN 75-76,58-59 H o.h.: 20 m
Flybilde: 1370 G5-6 Areal: 30 daa Oppsøkt: 5.7.84. A.M.
& E.H.
Verneverdi: 3-4 Figur: 24

Myrtype: To flatmyrer på hver side av bilveg. Torvstikking har nok endret myra, muligens også myrtype.

Flora: Vestlige planter er vanlig på og ved myra. I kanten fins bl.a. *Erica cinera* (fastmark). *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus squarrosus*, *Luzula congesta*, *Sieglingia decumbens*. *Sphagnum molle* og *S. strictum* inngår.

Vegetasjon: Myrene har høgvokst feltsjikt med vekslende mykmatte (gyngende) og tuevegetasjon. Store areal med dominans av *Calluna*, *Vaccinium uliginosum*, *Eriophorum angustifolium* og *E. vaginatum*. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum* mens *S. magellanicum* og *S. rubellum* er vanlige. I forsenkninger inngår *Drosera intermedia*, *Rhynchospora alba* og *Sphagnum cuspidatum*. I tuevegetasjon er ikke *S. imbricatum* registrert, mens *Racomitrium lanuginosum* er vanlig.

Inngrep: Myrene synes å ha blitt sterkt utnyttet til torvstikking.

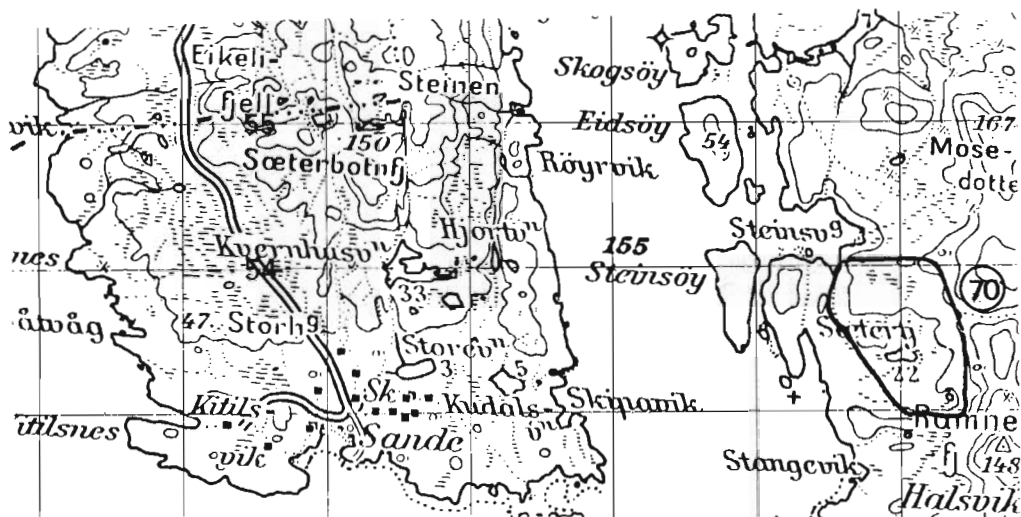
Lokalitet 73. Gulen. Grima

Kbl. M711: 1116 IV UTM: KN 75,61 H o.h.: 20 m
Flybilde: 1370 G5-6 Areal: 150 daa Oppsøkt: 5.7.84. A. M.
E. H.
Verneverdi: 1b-(2) Figur: 24

Myrtype: Et helt åpent myr/heilandskap der myrene ligger i forsenkninger og svake hellinger (opptil 4-5g) med glidende overgang til heivegetasjon. De fleste myrene er små dalmyrer (hovedsakelig flatmyr). Hovedmyra er knapt 50 daa og veksler mellom ombrotrofe parti (planmyr) og flatmyr. Vanskelig å skille myrtypene, og en rekke dråg splitter opp myrkompleksene i mange element-samlinger.

Flora: Trivielle suboseaniske arter er vanlig. Størst plantegeografisk interesse knytter det seg til *Sphagnum lindbergii* som fins i store mengder ved tjern.

Vegetasjon: Tuevegetasjon dominerer, og det er vanskelig å skille ombrotrofe og minerotrofe typer. Ofte er feltsjiktet tett og frodig med *Calluna* som vanligste art, og et dårlig bunnsjikt med bl.a. *Hypnum cupressiforme* coll. og *Pleurozium schreberi*. Ved glisnere feltsjikt er torvmosene vanligst, bl.a.

Figur 23. Lokalitet 70, Ø for Sløvåg, Gulen. Verneforslag inntegnet. Utsnitt av kbl. M711: 1116 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 24. Lokalitet 73, Grima, Gulen. Verneforslag inntegnet. Lokalitet 71 Bjørknesøy, Ø for Olsvåg og lokalitet 72, Bjørknesøy S for Måvatnet, Gulen er angitt. Utsnitt av kbl. M711: 1116 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Sphagnum imbricatum, *S. magellanicum*, *S. papillosum*, *S. rubellum*, *Racomitrium lanuginosum* inngår men dominerer ikke store areal. Også *Cladonia*-arter. *Leucobryum glaucum*, *Rhytidiadelphus loreus* og *Mylia taylorii* er vanlige bunnsjiktsarter.

Plantesamfunn med ekspansive torvmosematter fins også vanlig, og *Sphagnum magellanicum* og *S. papillosum* er vanligst. I forsenkninger er *S. rubellum* og *S. tenellum* dominerende og aller nederst dominerer *S. cuspidatum*. I minerotrofe forsenkninger er *Rhynchospora alba* vanlig sammen med *Drosera intermedia*.

Inngrep: Ingen synlige tekniske inngrep. Men det er mulig at også myrene innen denne lokaliteten er preget av menneskelig aktivitet i tidligere tider, se kommentarer under lokalitet 70.

Diverse: Lokaliteten ble oppsøkt i løpet av en knapp time (båtskyss). I låglandet i de ytre deler av fylket er det få intakte myrer, og lokalitet 73 sammen med lokalitet 70 representerer to av de største og fineste myrene (se videre omtale av kystmyrene i eget kapittel).

Lokalitet 74. Vågsøy. Myrer ved Movatna

Kbl. M711: 1019 II
Flybilde: 1715 D2-3

UTM: KP 90-91,81-82
Areal: 1 km²

H o.h.: 300-400 m
Oppsøkt: 6.7.84. A.M
A.S. & E.H.

Verneverdi: 1a-1b

Figur: 25

Myrtype: Terrengdekkende myr dominerer, og fine utforminger fins med stor helling mot S,N og V og det er glidende overgang mot minerotrofe myrtyper, og tuebakkemyr og heimyr er vanlige. Dessuten opptrer flatmyr og et parti med planmyr. Fine erosjonssystemer er vanlige. Myrer med helling opptil 40° inngår.

Flora: I V innslag av rikere vegetasjon med *Bartsia*, *Saussurea*, *Selaginella*, *Juncus triglumis* og brunmoser. Arter med vestlig utbredelse er vanlige, bl.a. inngår: *Salix repens*, *Carex pulicaris*, *C. tumidicarpa*, *Juncus squarrosus*, *Sphagnum molle*, *S. strictum*. I heivegetasjon er arter som *Carex binervis*, *Luzula congesta* og *L. sylvatica* vanlige.

Innen lokaliteten fins sikre ombrotrofe parti, og følgende arter vokser klart ombrotroft (inkl. enkelte tueparti): *Arctostaphylos alpina*, *Loiseleurea*, *Dactylorhiza maculata*, *Pinguicula vulgaris*, *Solidago*, *Carex biglowii*, *Deschampsia flexuosa*, *Eriophorum angustifolium*, *Molinia*, *Sphagnum subnitens*. *Betula nana*, *Sphagnum fuscum* og *S. lindbergii* er nordlige/alpine innslag.

Vegetasjon: De store arealene med terrengdekkende myr i skrånende terreng er dominert av *Eriophorum vaginatum*. I feltsjiktet er ellers lyngvekster vanlige, og særlig *Empetrum nigrum* og *Vaccinium uliginosum*. *Scirpus caespitosus* og *Eriophorum angustifolium* (særlig ved erosjonsfurer) er og vanlige, og dels dominerende. Også arter som *Arctostaphylos alpina*, *Betula nana* og *Rubus chamaemorus* er vanlige. I bunnen inngår en rekke arter bl.a. *Pleurozium schreberi*, *Hypnum cupressiforme* coll., *Sphagnum rubellum/nemoreum*, *S. papillosum*, *Rhytidiadelphus loreus* og *Cladonia*-arter.

Racomitrium lanuginosum dominerer på forhøyninger, og *Sphagnum fuscum* fins ganske vanlig. På markerte tuer på planmyr er *Racomitrium* dominerende, mens *Sphagnum fuscum* og *Ichmadophila ericeterum* inngår. *Sphagnum imbricatum* mangler.

Inngrep: Det er tatt torv innen lokaliteten, både i eldre tid og de siste årene. Omfanget av tidligere torvstikking er usikker, men V for Movatna synes myrene å være lite berørt. Kraftlinje krysser området V for Movatna og går opp til Mehuken. Det er også anlagt ny bilveg som ikke er inntegnet på kartet opp til Mehuken. Denne vegen tar av hovedvegen N for det østre av vatna.

Diverse: I figuren er inntegnet forslag til verneområde. Ved bilvegen ved Movatna er det markerte torvgraver, og disse er ikke tatt med. Vernegrensa er foreslått lagt S for den nye vegen til Mehuken.

Myrene innen denne lokaliteten og lokalitet 29 på Stadt representerer de fineste terrengdekkende myrene av ekstrem oseanisk type som vi har tilbake i Norge. Det er klare likhetstrekk mellom disse to lokalitetene, men likevel er det viktig å verne begge.

Lokalitet 75. Vågsøy. Myrer ved Heia, Måsegga og Kjerringa

Kbl. M711: 1019 II og UTM: KP 92-93,80-81 H o.h.: 300-500 m
1118 IV
Flybilde: 3210 Al-2 Areal: 500 daa Oppsøkt: 6.7.84. A.M.,
A.S. & E.H.
Verneverdi: 2 Figur: 25

Myrtype: I den breie dalbunnen og i skråningene av Heia, Måsegga og Kjerringa fins store myrareal der terrengdekkende myr dominerer. Det er glidende overgang mot tuebakkemyr og heimyr, og små flatmyrer opptrer også. De største myrene ligger i dalsidene og har betydelig helling (mer enn 20° er vanlig). Erosjonsfurer er markerte. Myrer av denne type fins med eksposisjon i alle himmelretninger. Små areal på forsenkninger klassifiseres som haugmyr, ellers er det hellende teppemyr som dominerer.

Vegetasjon: Myrenes flora og vegetasjon er dårlig undersøkt. Mot toppen av de nevnte fjellene og i bratte skråninger er det fine utforminger av ulike typer kyst- og fjellheivegetasjon, og overgangstyper mot myr.

Inngrep: Markerte spor etter torvstikking (i stort omfang) flere steder, bl.a. like S for toppen av Heia (ca. 450 m o.h.). Ny bilveg langs ryggen av Heia, til toppen (504 m o.h.) der NATO-anlegg legges. Vegen går hovedsakelig på fastmark på sørsida av ryggen, og de store myrområdene i liene av Heia, Måsegga og Kjerringa berøres ikke.

Diverse: Lokaliteten ble oppsøkt sammen med A. Skogen og E. Heiberg, og bare områder på og ved Heia ble befart. Forøvrig baserer beskrivelsen seg på flybilde-tolkning og avstandsiakttagelser. Lokalitet 74 dekker på en bedre måte de viktigste verneinteresser for myrene i lokalitet 75, og derfor gis lokalitet 75 relativt låg verneverdi.

Lokalitet 76. Gaular. Bringlandsdalen

Kbl. M711: 1217 IV UTM: LP 28,1-13 H o.h.: 330-360 m
Flybilde: 7084 17-7,18-19 Areal: 300 daa Oppsøkt: 4.7.84. T.Ø.O.
& S.S.
Verneverdi: 2 Figur: 26

Myrtype: Bare Bringlandsdalen er beskrevet her. Se forøvrig Moen & Olsen (1983). Hele dalen er dominert av bakkemyr langs sidene, opptil 20g helling. Det fins mindre flatmyrpartier i dalbunnen, og små områder med planmyr.

Flora: Det er et representativt innslag av vestlige arter som *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Juncus bulbosus*, *J. effusus* og *Leucobryum*. I overgang mot hei fins *Thelypteris limbosperma*, *Polygala serpyllifolia* og *Juncus squarrosus*.

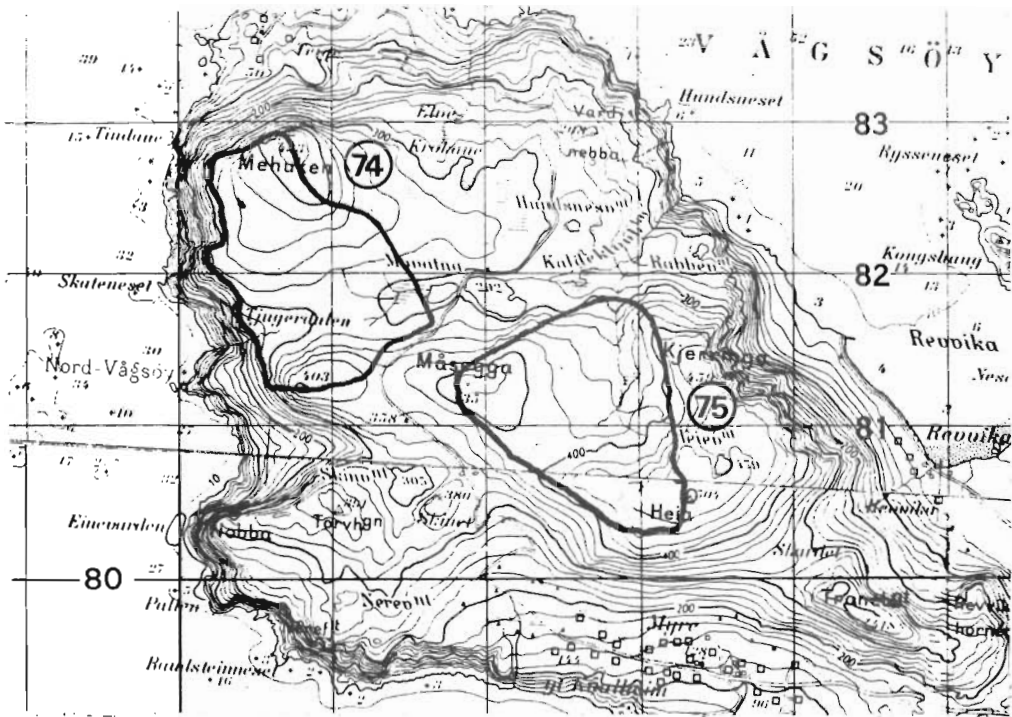
Vegetasjon: Bakkemyrene er gjennomgående fattig med *Scirpus caespitosus* dominans. *Molinia* og *Narthecium* er vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum*. Noe fuktigere fins *Carex rostrata* med *Sphagnum flexuosum* coll. og *S. rubellum* som dominerer.

I mykmatter med stillestående grunnvann fins *Sphagnum cuspidatum*. Intermediære sig fins i bakkemyrene. Her inngår bl.a. *Sphagnum subnitens* og *Viola palustris*. *Sphagnum pulchrum* og *S. auriculatum* er vanlig.

Ombrotrofe elementer utgjør ikke så mye, enten er den som små planmyrelement (delvis erodert), eller som tuer i bakkemyr. Tuene er dominert av *Calluna* og *Vaccinium uliginosum*. I bunnen dominerer *Sphagnum nemoreum*, *Cladina*-arter og *Pleurozium*. Noe lavere dominerer *Sphagnum magellanicum* og *S. rubellum*. Ellers er det en gradvis overgang fra ombrotrof tue til heivegetasjon hvor bl.a. *Juncus squarrosus* og *Galium saxatile* fins. *Pinus* fins av og til spredt i tuevegetasjon.

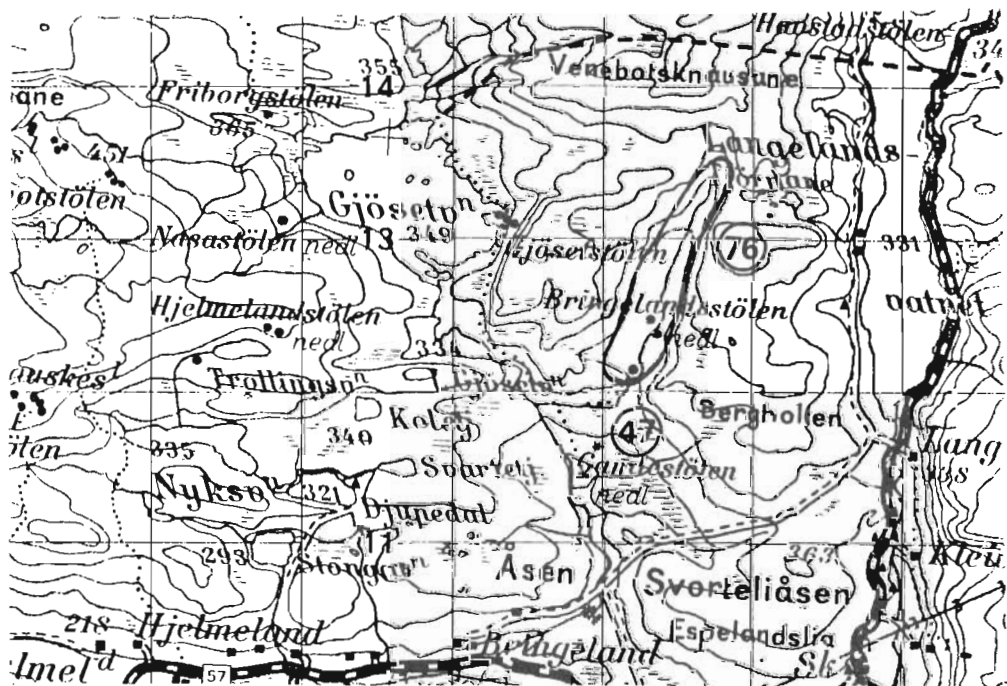
Inngrep: Myrene i Bringlandsdalen er kulturpåvirket gjennom beite og slått. Det er rester av gammel seterdrift her. Det synes også å ha vært noe torvtekt på de ombrotrofe myrpartiene.

Diverse: Myrene i Bringlandsdalen vil være aktuelle i sammenheng med myrene ved Gamlestølen (lok. 47) som en utvidelse av verneområdet der. (se Moen & Olsen 1983). Hele dalen er et fint område. Spesielt er bakkemyrene fine. For en vurdering av Bringlandsdalen separat se under lokalitet 56.

Figur 25. Lokalitet 74, Movatna, og lokalitet 75, Heia, Måsegga og Kjerringa, Vågsøy. Verneforslag inntegnet. Utsnitt av kbl. M711: 1019 II og 1118 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Figur 26. Lokalitet 76, Bringelandsdalen, Gaular. Verneforslag inntegnet. Den er aktuell som en utvidelse av lokalitet 47, ved Gamlestølen, Gaular. Utsnitt av kbl. M711: 1217 IV.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet 77. Førde. S for Digernesvatnet

Kbl. M711: 1217 I

UTM: LP 32,10-11

H o.h.: 342-400 m

Flybilde: 7084 17-7,19-20

Areal: 400 daa

Oppsøkt: 4.7.84. T.Ø.O
& S.S.

Verneverdi: 2(3)

Figur: 27

Myrtype: Beskrivelsen omfatter området V for Kvanndalselva. Flatberg (1976) har oppsøkt området Ø for den. En utforming av bakkemyr med fastmatte i veksl- ing med fattige tuer, ofte med erosjon (tuebakkemyr) utgjør mest. Vanlig bakkemyr dekker mindre. Også partier med avgrensa erodert planmyr fins. Ned mot elva fins større flatmyrelementer. Likeledes fins også antydning til kanthøgmyr.

Flora: Blant vestlige arter kan nevnes *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Galium saxatile* og *Leucobryum*. *Sphagnum molle* er ikke uvanlig nede ved elva. Et innslag av østlige arter utgjør *Carex chordorrhiza* og *Scheuchzeria*.

Vegetasjon: Fattig minerotrof vegetasjon er mest vanlig, men også en god del ombrotrof fins. Fattig fastmatte er dominert av *Scirpus caespitosus* og *Eriophorum vaginatum*. Ellers er *Narthecium*, *Erica tetralix* og *Molinia* vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum tenellum*. *S. compactum*, *S. magellanicum* og *S. papillosum* er vanlig.

Fattige til ombrotrofe tuer i veksling med fastmatte er vanlig. Disse kan av og til utgjøre større parti med erosjon. *Calluna* dominerer med *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix*, *Narthecium* og *Molinia* som vanlige arter. I bunnen er *Sphagnum fuscum*, *S. nemoreum*, *Cladina*-arter og *Racomitrium lanuginosum* vanlig. Der hvor ombrotrofe fastmatter fins dominerer *Scirpus caespitosus* med *Erica tetralix*, *Drosera rotundifolia* og *Eriophorum vaginatum* som vanlige arter. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum*.

I de større flatmyrpartiene ned mot Digernesvatnet er mykmatte vanlig med *Carex rostrata* som dominant. Her er også *Carex limosa* og *C. chordorrhiza* vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum pulchrum*, *S. lindbergii* og *S. flexuosum* coll. I gjøler fins *Myriophyllum alterniflorum* og *Potamogeton natans*.

Inngrep: På Ø-sida av elva er det dyrka og grøfta. Ellers er det noe beiting.

Lokalitet 78. Stryn. Klebersdalen

Kbl. M711: 1318 IV

UTM: LP 63-65,63-64

H o.h.: 600-680 m

Flybilde: 3015 H21-23

Areal: 500 daa

Oppsøkt: 9.7.84. T.Ø.O.
& E.H.

Verneverdi: 2

Figur: 22

Myrtype: Beskrivelsene omfatter bare ytterkanten av Tvinna-området (Klebersdalen). Resten er beskrevet av Moen & Olsen (1983).

Mesteparten av myrarealet er fattig bakkemyr. Ei større flatmyr fins også i bunnen av dalen, en del av denne er fastmattedominert med innslag av mykmatte. En annen del mangler bunnsjikt.

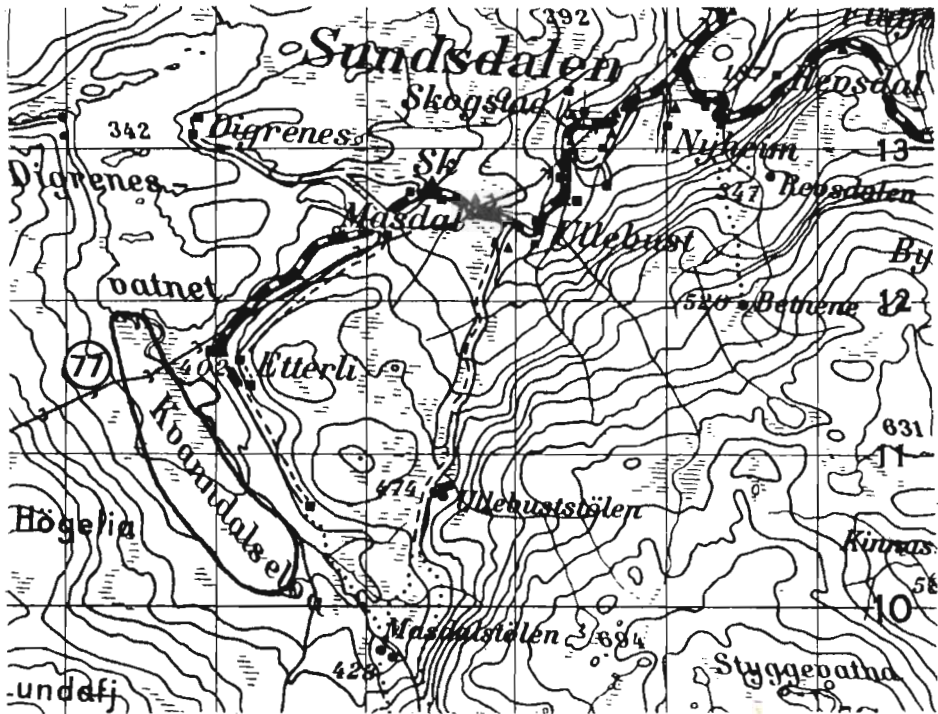
Flora: Nevnt i Moen & Olsen (1983).

Vegetasjon: Fattig vegetasjon utgjør mest men rikere deler kan inngå. Fast- mattene er dominert av *Scirpus caespitosus*. *Eriophorum angustifolium*, *Carex rostrata*, *Pinguicula vulgaris* og *Molinia* er vanlig. *Empetrum* sp. og *Vaccini- um myrtillus* inngår spredt. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*, *S. compa- ctum* og *S. tenellum* stedvis. *Narthecium* fins spredt. I mykmatte dominerer *Sphagnum papillosum*, stedvis *S. lindbergii*, mens *S. tenellum* og *S. subse- cundum* coll. er vanlig.

På partier med lite bunnsjikt dominerer *Carex rostrata* og *Eriophorum angustifolium* mens *Carex limosa* er vanlig. Bunnsjiktet er som før nevnt, men av og til fins *Calliargon sarmentosum* og *Drepanocladus revolvens*.

Inngrep: Det har vært slått på myrene inntil 1941.

Diverse: Området har verneverdi og det må sees som et supplement til Tvinna- området, lokalitet 37. Det er også fornminner (fredet grav) i området.

Figur 27. Lokalitet 77, S for Digernesvatnet, Forde. Inntegnet verneforslag. Utsnitt av kbl. M711: 1217 I.

Trykt med tillatelse fra Norges geografiske oppmåling.

Lokalitet E. Luster. Yndesdalen

Kbl. (M711): 1417 IV UTM: LP 92-95,05-06 H o.h.: 560-700 m
Flybilde: 260, 505-507, Areal: 500 daa Kilde: Moe (1983b)
612-614

Ifølge rapporten domineres Yndesdalen inn mot Fjellstølen av grunne bakke- myrer, men også små flatmyrpartier fins. Disse er fuktigere. I den øvre kanten av bakkemyrene mot rasmark er det ofte kildeframsprung som gir en rikere vegetasjon. Ellers er myrene nederst i dalen før brukt som slåttemyr. Dette pågikk såvidt lenge som til 1967.

Funn av *Carex rariflora* er interessant, da dette er på grensen av utbredelsesområdet. Den er generelt sjelden på Vestlandet.

Fattig fastmatte er vanlig i bakkemyrene, og her dominerer *Scirpus caespitosus*, *Carex pauciflora*, *C. echinata*, *Molinia*, *Potentilla erecta* og *Narthecium* inngår. Små *Betula pubescens* står spredt.

Intermediær -rik vegetasjon fins flere steder ved kilder. Her dominerer *Scirpus quinqueflorus* og *Triglochin palustre*. Ellers fins *Scirpus hudsonianus*, *Tofieldia pusilla*, *Carex flava*, *C. capillaris*, *Juncus alpinus*, *Selaginella*, *Saxifraga aizoides* og *Bartsia*. I bunnen dominerer *Drepanocladus revolvens* og *Calliergon sarmentosum*. Hammarbya er funnet ved Vårstølen.

I mykmattevegetasjonen inngår *Carex limosa*, *Menyanthes* og *Scheuchzeria*. Ut fra foreliggende materiale har myrene verneverdi og foreslås i vernegruppe 2.

Lokalitet F. Sogndal. Myr S for Anestølsvatnet

Kbl. (M711): 1317 I UTM: LP 88,03 H o.h.: 440 m
Flybilde: 7084 17-6,33-34 Areal: 60 daa Kilde: Moe (1983a)

Etter Moes (1983) beskrivelse er dette ei flatmyr dannet ved gjenvoksing av et tjern. På V-sida av Frudalselvi er det oppdyrket. En sonering tue-løsbunn fins her. Gjennomgående er vegetasjonen av fattig karakter. Tuene domineres av *Calluna*, *Vaccinium uliginosum* og *Pleurozium*. Arndre arter er *Rubus chamaemorus*, *Empetrum hermaphroditum*, *Andromeda* og i bunnen *Cladonia* spp. og *Sphagnum fuscum*. I fastmatte inngår *Carex pauciflora*, *Oxycoccus microcarpus*, *Drosera rotundifolia* og *Carex rariflora* med dominans av *Sphagnum tenellum* og *S. compactum* i bunnsjiktet. I mjukmatter dominerer *Carex rostrata*, *Scheuchzeria*, *Andromeda*, *Drosera anglica* og *Sphagnum majus* går inn. Løsbunn forekommer også. På grunnlag av foreliggende materiale og kulturpåvirkning er den uaktuell i vernesammenheng. (Verneverdi 4).

Lokalitet G. Sogndal. Myr N for Dalavatnet

Kbl. M711: 1317 I UTM: LP 89,01 H o.h.: 395 m
Flybilde: 7084 17-6,33-34 Areal: 80 daa Kilde: Moe (1983a)

Ifølge Moe (1983) er ikke soneringene så fine her som på foregående myr. Et visst næringstilsig på Ø-sida av elva gjør trofigraden her noe høyere. Også dette er ei topogen myr. V for elva er fastmatter vanlig. Disse inneholder bl.a. *Molinia*, *Potentilla erecta*, *Scirpus caespitosus* og *Lycopodium inundatum*. Myra på Ø-sida av elva veksler mellom fastmatte og mykmatte. Blant arter som fins her kan nevnes: *Carex nigra*, *C. canescens*, *C. chordorrhiza*, *C. rostrata* samt *Pedicularis palustris*. Mesteparten av området Ø for elva er oppdyrket. Ifølge opplysninger og jordbrukspåvirkning av lokaliteten uaktuell i vernesammenheng, verneverdi 4.

Lokalitet H. Askvoll. Ø for Markavatn

Kbl. M711: 1117 I UTM: LP 05-06,17 H o.h.: 165 m
Flybilde: 6915 B20-21 Areal: 70 daa Oppsøkt: 23.8.84 E.H.
Kilde: Notat fra Eli Heiberg

Dette er et myrkompleks med 4-5 overveiende ombrotrofe elementer. I hvert fall ett av dem er tydelig hvelvet og har også lagg i den ene kanten. Det kan være snakk om både atlantisk høgmyr- og planmyrpartier. De 2 partiene som er oppsøkt (i SØ og NV) har tydelige strukturer, men disse er ikke regelmessige. På et av partiene fins et myrtjern. Det er tuedominans. Spredt *Pinus* og *Betula pubescens* er vanlig. Det er en del erosjon.

Tuene har en dominans av *Calluna*, *Empetrum* sp., *Eriophorum vaginatum*, *Narthecium*, *Scirpus caespitosus* og *Erica tetralix* er vanlig. I bunnsjiktet

fins *Cladonia* spp. *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum fuscum*. I mattevegetasjonen dominerer *Scirpus caespitosus*, *Eriophorum vaginatum*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum* er vanlig. Av arter som fins i laggen kan nevnes *Molinia*, *Equisetum fluviatile*, *Succusa*, *Viola palustris*, *Potentilla erecta* og *Sphagnum papillosum*. *Carex lasiocarpa* dominerer.

Av inngrep i området kan nevnes at vannet i bekken som går gjennom myrene nå er ledet ut i Markavatnet. Bekken S for myrområdet er kanalisert, og dette kan ha påvirket deler av området. Ellers er det spor av anleggsdrift i SV. Myrene er små og det er noe inngrep i kantene av systemet. Verneverdien vurderes til 3.

Lokalitet I. Førde. Haukedalen

Kbl. M711: 1317 IV

UTM: LP 59,11-12

H o.h.: 300 m

Flybilde: 257 211-212

Areal: 90 daa

Oppsøkt: 21.8.84. E.H.

Kilde: Notat fra Eli Heiberg

Myrtype: Dette myrområdet kan klassifiseres som planmyr eventuelt med små hvelvete parti. Det har uregelmessige strukturer. Myrene har i Ø-kant en lagg. Det er kantskog tilstede på flere kanter. Sentralt fins et myrtjern. Mattevegetasjon dominerer og det er en jevn overgang fra de lite markerte tuene til fastmatte. Over store deler av myra fins spredt furu og bjørk. Partiet rundt tjernet er minerotroft.

Flora: Stort sett trivielle arter.

Vegetasjon: Fastmattene er dominert av *Scirpus caespitosus*, *Sphagnum magellanicum* og *S. papillosum*. *Eriophorum vaginatum*, *Andromeda* og *Oxycoccus* går inn. Noe våtere dominerer *Andromeda*. Her er *Carex pauciflora*, *Drosera rotundifolia*, *Sphagnum magellanicum* og *S. rubellum* vanlig. I mykmatte og løsbunn dominerer *Carex limosa*, *Scheuchzeria* og *Sphagnum cuspidatum*. I minerotrof vegetasjon inngår *Carex rostrata* og *Molinia*.

Inngrep: Mot laggen i N er et annet myrparti oppdyrket. Derfra går den ene ledegrøften mot Gaula stedvis i kanten av laggen uten å ødelegge laggen eller den ombrotrofe myrflata. I S-kant av myra går ei kraftlinje i Ø-V-retning. Forøvrig er myra lite påvirket.

Diverse: I de indre deler av fylket er det i låglandet svært få aktuelle verneobjekt og denne lokaliteten er derfor aktuell i vernesammenheng. Verneverdi (1b)-2.

Lokalitet J. Høyanger. Stølsheimen, Solrenningane

Kbl. M711: 1216 I, 1217 II

UTM: 44-45,65-68

H o.h.: ca. 600-700 m

Flybilde: 949 Q27-29

Areal: ca. 2-3 km²

Oppsøkt: sommeren 1981

E.H.

Kilde: Notat fra Eli Heiberg

Dette er et meget stort myrområde både på V-sida, N-sida og delvis NØ for Solrenningsvatnet. Myrene går høgt opp langs sidene av Vøringdalen. Myra dekker ca. 50 % av arealet i dalen. Bakkemyrer dominerer. Disse er tildels bratte, opptil 20°. Dessuten er de oppdelt av mye bekker og dråg. Flatmyrer fins langs vatnet både i V og N. Vegetasjonen er gjennomgående fattig på grunn av berggrunnen (gneis). Flatmyrene er dominert av fastmatte/mjukmatte og noe løsbunn. Bakkemyrene er for det meste fastmattedominerte. Tue er ikke så framtrædende. Floristisk er området trivielt.

I fattig fastmatte dominerer *Scirpus caespitosus*, *Molinia*, *Carex rostrata*, *C. pauciflora*, *C. magellanica*, *Eriophorum vaginatum*, *Andromeda*, *Drosera anglica*, *D. rotundifolia* og *Sphagnum papillosum* er vanlig. Stedvis inngår *Narthecium*. I mjukmatte og løsbunn dominerer *Carex rostrata* og *Menyanthes* med *Carex limosa*, *Eriophorum angustifolium*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum cuspidatum* og *Drepanocladus fluitans* som vanlige arter.

I dråg kan det være intermediære innslag med *Selaginella*, *Viola palustris*, *Carex nigra*, *Comarum*, *Bartsia*, *Tofieldia pusilla* og *Dactylorhiza maculata*. Tuevegetasjonen er triviell med *Calluna* som dominant sammen med *Sphagnum fuscum*, *Racomitrium lanuginosum* og *Cladonia* spp.

Påvirkning i området er tidligere stølsdrift, beiting og noe tråkk av turister.

Verneinteressene i området er tidligere beskrevet av Fægri (1971) og Hesjedal (1971), og som typeområde er lokaliteten aktuell. Myrene synes å representere trivielle typer med vanlig planteliv, og verneverdi i myrplanen vurderes til 2.

Lokalitet K. Askvoll. Melvær i S

Kbl. M711: 1017 I UTM: KP 68,03 H o.h.: 0-20 m
Flybilde: 6915 H6-7 Areal: 300 daa

Øya Melvær har mye myr særlig på den sørlige halvdel. Myrene ligger hovedsakelig i dalsøkkene, og de splittes opp av fastmarksrygger. Helt S på øya stikker det ut tre nes, og hver av disse er dominert av myr. Her fins flere parti som synes å være terrengdekkende haugmyr, og særlig på det midtre neset er det et marparti på toppen av kolle. Ellers er myrene og landskapet mye likt med det en har innen lokalitet 50. Imidlertid har den lokaliteten vesentlig mer myr, og dessuten større sammenhengende myrparti. Helt N på det vestre neset viser nyere flybilder (1981) at det de siste årene er foretatt grøfting/ torvstikking av et mindre parti. Ut fra foreliggende materiale synes lokalitet 50 å være mer verneverdig enn lokalitet K, men terrengdekkende elementer synes bedre utvilka i lokalitet K.

Lokalitet L. Askvoll. Bulandet. V for Olsund

Kbl. M711: 1017 I UTM: KP 664,038 H o.h.: 0-20 m
Flybilde: 6915 H4-5 Areal: 20 daa

Nordlige del av ei lita øy er dekt av myr, og etter flybildetolkning klassifiseres myrene som terrengdekkende haugmyr. Tre tjern/pytter kan være spor av torvstikking. Myrene dekker bare ca. 20 daa, og foreliggende opplysninger er ikke tilstrekkelig til å vurdere verneverdien.

Lokalitet M. Askvoll. Bulandet. Bronkja

Kbl. M711: 1017 I UTM: KP 644,028 H o.h.: 0-20 m
Flybilde: 6915 H3-4 Areal: 20 daa

Sørlige del av øya er helt dekt av terrengdekkende haugmyr. Torvgrop/grøft etter torvstikking viser skarp grense, og avskallingen av torv i N viser at myra har tykk torv. I vernesammenheng er nok lokaliteten mindre aktuell på grunn av inngrepene, forutsatt at det fins mer intakte myrer av denne type som kan fredes.

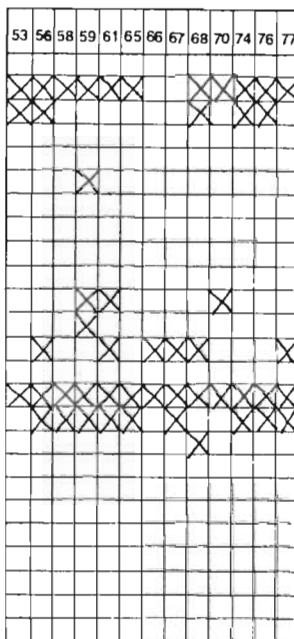
Lokalitet N. Flora. Kinn. Myr Nærøya

Kbl. M711: 1118 III UTM: KP 734,346 H o.h.: 0-20 m
Flybilde: 3400 D3-4 Areal: 10 daa

Holmsen (1922, 1923) viser resultater av torvstikking og vegetasjonsstudier på Kinn. Her inngår torvdybde på opptil 3 m i høgtliggende deler. Nevnte litteratur og flybildestudier tilsier at dette er terrengdekkende myr i veksling med flatmyr og tuebakkemyr/heimyr. Hele myra dekker ca. 10 daa.

- Melica nutans
- Molinia caerulea
- Nardus stricta
- Phalaris arundinacea
- Phleum commutatum
- Phragmites communis
- Poa alpigena
- P. alpina
- P. palustris
- P. pratensis coll.
- Rhynchospora alba
- R. fusca
- Scheuchzeria palustris
- Schoenus ferrugineus
- Scirpus caespitosus
- S. germanicus
- S. hudsonianus
- S. lacustris
- S. mamillatus
- S. palustris
- S. quinqueflorus
- S. sylvaticus
- Sieglingia decumbens
- Typha angustifolia
- T. latifolia

- Hengeaks
- Blåtopp
- Finnskjegg
- Strandrør
- Fjelltimotei
- Takrør
- Seterrapp
- Fjellrapp
- Myrrapp
- Engrapp
- Kvitmyrak
- Brunmyrak
- Sivblom
- Brunskiene
- Småbjønnskjegg
- Storbjønnskjegg
- Sveltull
- Sjøsvaks
- Mjuksivaks
- Sumpsivaks
- Småsvaks
- Skogsivaks
- Knegras
- Smalt dunkjevle
- Bredt dunkjevle

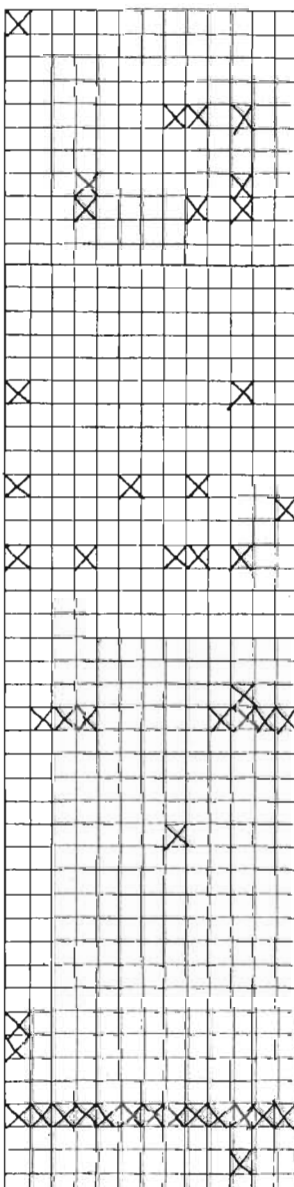

Moser (Bryofytter).

Bladmose (Bryopsida):

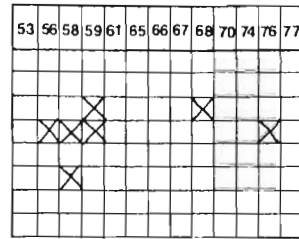
- Bryum pseudotriquetrum
- B. weigelii
- Calliergon giganteum
- C. richardsonii
- C. sarmentosum
- C. stramineum
- C. trifarium
- Calliergonella cuspidata
- Campylium stellatum
- Catoscopium nigratum
- Cinclidium stygium
- Climacium dendroides
- Cratoneuron commutatum
- C. decipiens
- C. filicinum
- Ctenidium molluscum
- Dicranella palustris
- Dicranum bonjeani
- D. leioneuron
- Drepanocladus badius
- D. exannulatus coll.
- D. fluitans coll.
- D. intermedius
- D. revolvens
- D. tundrae
- D. uncinatus
- Fissidens adianthoides
- F. osmundoides
- Helodium blandowii
- Hypnum cupressiforme coll.
- Leucobryum glaucum
- Meesia trifaria
- M. uliginosa
- Mnium cinclidioides
- M. hornum
- M. pseudopunctatum
- M. punctatum
- M. rugicum
- M. seligeri
- Onchoporus virens
- O. wahlenbergii
- Paludella squarrosa
- Philonotis calcarea
- P. fontana/tomentella
- P. seriata
- Pohlia wahlenbergii
- Ptilium crista-castrensis
- Racomitrium lanuginosum
- Rhodobryum rosarium
- Rhytidiadelphus loreus
- R. squarrosus

- Bekkevrangmose
- Tjønnmose
- Blodmose
- Grasmose
- Navermose
- Broddmose
- Stjernemose
- Gittermose
- Palmemose
- Stor tuffmose
- Fjær-tuffmose
- Kalk-fjærmose
- Pjusk-sigdmose
- Vrangklomose
- Vassklomose
- Brunklomose
- Bleik-klomose
- Vanlig sagmose
- Stiv-sagmose
- Myrfjærmose
- Flettemose
- Blåmose
- Svanemose
- Kjempefagermose
- Kyst-fagermose
- Vrang-fagermose
- Bekke-fagermose
- Sump-fagermose
- Piperenseremose
- Kildemose
- Kaldmose
- Fjærmose
- Vanlig gråmose
- Rosettmose
- Kråkefotmose
- Engmose

- R. triquetrus
- Scleropodium purum
- Scorpidium scorpioides
- Splachnum ampullaceum
- S. luteum
- S. sphaericum
- S. vasculosum
- Tomentypnum nitens

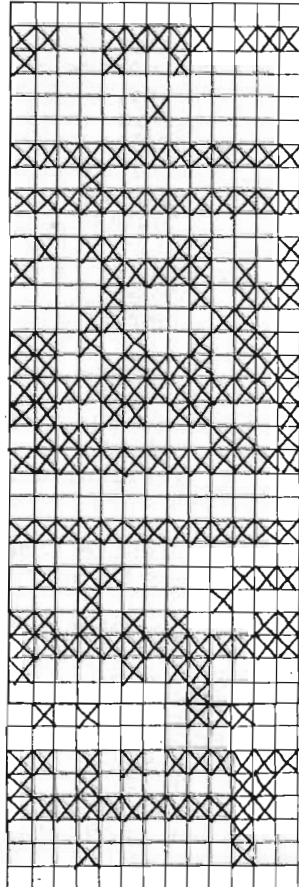
- Kransemose
- Narrefurmose
- Makkmose
- Perekumose
- Gul parasollmose
- Blank-kumose
- Knapp-kumose
- Gullmose

Torvmoser (Sphagnopsida):

- Sphagnum angermanicum
- S. angustifolium/fallax
- S. annulatum
- S. aongstroemii
- S. balticum
- S. centrale
- S. compactum
- S. contortum
- S. cuspidatum
- S. fimbriatum
- S. flexuosum
- S. fuscum
- S. girgensohnii
- S. imbricatum
- S. lescurii/inundatum
- S. lindbergii
- S. magellanicum
- S. majus
- S. molle
- S. nemoreum
- S. obtusum
- S. palustre
- S. papillosum
- S. platyphyllum
- S. pulchrum
- S. quinquefarium
- S. riparium
- S. rubellum
- S. russowii
- S. squarrosum
- S. strictum
- S. subfulvum
- S. subnitens
- S. subsecundum
- S. tenellum
- S. teres
- S. warnstorffii
- S. wulfianum

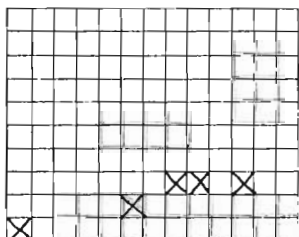
- Glasstorvmose
- Klubbe/broddtorvmose
- Pisktorvmose
- Fjelltorvmose
- Svelt-torvmose
- Kratt-torvmose
- Stivtorvmose
- Vritorvmose
- Vasstorvmose
- Frynsetorvmose
- Blektorvmose
- Rusttorvmose
- Grantorvmose
- Kystorvmose
- Horn/flotorvmose
- Bjrnetorvmose
- Kjtt-torvmose
- Lurvtorvmose
- Flyelstorvmose
- Furtorvmose
- Butt-torvmose
- Sumptorvmose
- Vortetorvmose
- Skjetorvmose
- Fagetorvmose
- Lyngtorvmose
- Skartorvmose
- Rd-torvmose
- Tvretorvmose
- Spriketorvmose
- Heitorvmose
- Lpptorvmose
- Blanktorvmose
- Kroktorvmose
- Dvertorvmose
- Beitetorvmose
- Rosetorvmose
- Huldretorvmose

Levmoser (Marchantiopsida):

- Bazzania trilobata
- Jungermannia cordifolia
- Leccioleia bantriensis
- L. ruthena
- Lophozia borealis
- Moerchia sp.
- Riccardia multifida
- R. pinouin
- Scapania uliginosa
- S. undulata

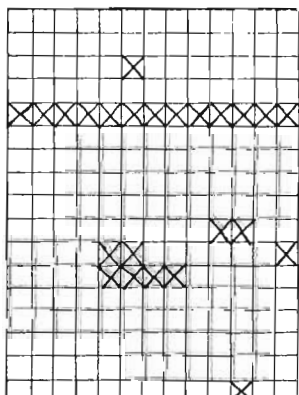
- Stor tretannmose
- Stor fettmose
- Kjelde-tvebladmose
- Bekke-tvebladmose

Lav (Lichenes):

- Cetraria delisei
- C. ericetorum
- C. islandica
- C. nivalis
- Cladonia arbuscula
- C. ciliata var. ciliata
- C. ciliata var. tenuis
- C. gracilis
- C. mitis
- C. portentosa
- C. rangiferina
- C. stellaris
- C. uncialis
- Cornicularia aculeata
- C. divergens
- Lecanodermis ericetorum
- Siphula ceratites

- Snskjerpe
- Smal islandslav
- Islandslav
- Gulskinn
- Lys reinlav
- Gaffelreinlav
- Syllav
- Fjellreinlav
- Kystreinlav
- Gr reinlav
- Kvitkrull
- Pigglav
- Grttagg
- Fjelltagg
- Torvmoselav
- Pyttlav

V. LITTERATUR

- Arnell, S. 1956. Illustrated moss flora of Fennoscandia. I Hepaticae. - Lund. 308 s.
- Dierssen, K. 1982. Die wichtigsten Pflanzengesellschaften der Moore NW-Europas. - Geneve. 414 s., 27 pl.
- Evensen, A. 1984. Botanisk synfaring i Sagelvi, Sogn og Fjordane. - Fagrapport til Samlet plan for vassdrag. 6 s.
- Flatberg, K.I. 1976. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1976-8: 1-112.
- 1984. A. taxonomic revision of the Sphagnum imbricatum complex. - K. norske Vidensk. Selsk. Skr. 1984-3: 1-80.
- Fægri, K. 1960. Maps of distribution of Norwegian plants. I. The coast plants. - Univ. Bergen Skr. 26: 1-134, 54 pl.
- Stølsheimens botaniske betydning i forhold til eksisterende utbyggingsplaner og ønsker I: O. Einevoll (red.): Stølsheimen, landbruk, friluftsliv, vassdragsregulering-naturvern. s. 39-47.
- Hesjedal, O. 1971. Vegetasjonstypar i Stølsheimen. I: O. Einevoll (red.): Stølsheimen, landbruk, friluftsliv, vassdragsregulering-naturvern. s. 48-56.
- Holmsen, G. 1922. Torvmyrenes betydning i det sydlige Norges lavland. - Norges Geol. Unders. 90: 1-244, 5 pl.
- 1923. Vore myrers plantedekke og torvarter. - Norges Geol. Unders. 99: 1-160, 21 pl., 5 kart.
- Holten, J.I. 1980. Vertikal utbredelse og autøkologi for oceaniske planter i Nordmøre-området. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1980-5: 269-275.
- Håland, B. 1979. Terrestr undersøkingar på Storemyr, Mongstad. Ei myr på ytre Vestlandet med dvergbjørk. - Lindåsprosjektet NAVF Rapp. nr. 25: 1-86.
- Kaland, P.E. 1979. Landskapsutvikling og bosetningshistorie i Nordhordlands lynchheimråde. I: Fladby, R. & J. Sandnes (red.): På leiting etter den eldste garden. Oslo. s. 41-70.
- Kristiansen, I.L. 1978. Vegetasjonshistoriske undersøkelser av Storemyr, Mongstad. - Hovedfagsoppgave, Univ. i Bergen 66 s.
- Krog, H., H. Østhagen og T. Tønsberg. 1980. Lavflora. Norsk busk- og bladlav. - Oslo. 312 s.
- Lid, J. 1974. Norsk og svensk flora. 4. utg. - Oslo 808 s.
- Moe, B. 1983a. Flora og vegetasjon i Sogndalsdalen. - Univ. i Bergen. Bot. inst. Rapp. 30: 1-42.
- 1983b. Flora og vegetasjon i Årøyelva - Hola. Univ. i Bergen. 17 s.
- Moen, A. 1984. Myrundersøkelser i Møre og Romsdal i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1984-5: 1-86.
- Moen, A. & medarb. 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983-4: 1-138.
- Moen, A. & T.Ø. Olsen 1983. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983-5: 1-37.
- Nyholm, E. 1954-69. Illustrated moss flora of Fennoscandia. II. Musci. Fasc. 1-6. - Lund. 749 s.
- Overbeck, F. 1975. Botanisch-geologische, Moorkunde. - Neumünster. 719 s.
- Røsberg, I. 1983. Flora og vegetasjon i Jølstravassdraget. - Univ. i Bergen Bot. inst. Rapp. 28: 1-110.
- Singsaas, S. & A. Moen 1984. Supplerende myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. - Univ. i Trondheim, Museet. Rapp. utenom serie. 38 s.

- 1974 1. Klokk, T. Myrundersøkelser i Trondheimsregionen i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 30 s. kr 20,-
 2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Snillfjord kommune, Sør-Trøndelag. 24 s. kr 20,-
 3. Moen, A. & T. Klokk. Botaniske verneverdier i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 15 s. (utgått)
 4. Baadsvik, K. Registreringer av verneverdig strandengvegetasjon langs Trondheimsfjorden sommeren 1973. 65 s. kr 40,-
 5. Moen, B.F. Undersøkelser av botaniske verneverdier i Rennebu kommune, Sør-Trøndelag. 52 s. (utgått)
 6. Sivertsen, S. Botanisk befarings i Åbjøravassdraget 1972. 20 s. (utgått)
 7. Baadsvik, K. Verneverdig strandbergvegetasjon langs Trondheimsfjorden - foreløpig rapport. 19 s. kr 20,-
 8. Flatberg, K.I. & B. Sæther. Botanisk verneverdige områder i Trondheimsregionen. 51 s. kr 40,-
- 1975 1. Flatberg, K.I. Botanisk verneverdige områder i Rissa kommune, Sør-Trøndelag. 45 s. (utgått)
 2. Bretten, S. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Åfjord kommune, Sør-Trøndelag. 51 s. kr 40,-
 3. Moen, A. Myrundersøkelser i Rogaland. Rapport i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 126 s. kr 40,-
 4. Hafsten, U. & T. Solem. Naturhistoriske undersøkelser i Forradalsområdet - et suboceanisk, høytliggende myrområde i Nord-Trøndelag. 46 s. kr 20,-
 5. Moen, A. & B.F. Moen. Vegetasjonskart som hjelpemiddel i arealplanleggingen på Nerskogen, Sør-Trøndelag. 168 s., 1 pl. kr 60,-
- 1976 1. Aune, E.I. Botaniske undersøkingar i samband med generalplanarbeidet i Bemne kommune, Sør-Trøndelag. 76 s. kr 40,-
 2. Moen, A. Botaniske undersøkelser på Kvikne i Hedmark med vegetasjonskart over Innerdalen. 100 s., 1 pl. (utgått)
 3. Flatberg, K.I. Klassifisering av flora og vegetasjon i ferskvann og sump. 39 s. kr 20,-
 4. Kjølvik, L. Botaniske undersøkelser i Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
 5. Hagen, M. Botaniske undersøkelser i Grøvuområdet i Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 57 s. kr 40,-
 6. Sivertsen, S. & Å. Erlandsen. Foreløpig liste over Bacidiomycetes i Rana, Nordland. 15 s. kr 20,-
 7. Hagen, M. & J.I. Holten. Undersøkelser av flora og vegetasjon i et subalpint område, Rauma kommune, Møre og Romsdal. 82 s. kr 40,-
 8. Flatberg, K.I. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane og Hordaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 112 s. kr 40,-
 9. Moen, A., L. Kjølvik, S. Bretten, S. Sivertsen & B. Sæther. Vegetasjon og flora i Øvre Forradalsområdet i Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 135 s., 2 pl. kr 60,-
- 1977 1. Aune, E. I. & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar ved Vefsnavassdraget, med vegetasjonskart. 138 s., 4 pl. kr 60,-
 2. Sivertsen, I. Botaniske undersøkelser i Tydal kommune, Sør-Trøndelag. 49 s. kr 20,-
 3. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjon i planlagte magasin i Bjellådalen og Stordalen, med vegetasjonskart i 1:10 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 1. 65 s., 2 pl. kr 60,-
 4. Baadsvik, K. & J. Suul (red.). Biologiske registreringer og verneinteresser i Litlvatnet, Agdenes kommune i Sør-Trøndelag. 55 s. kr 40,-
 5. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjonen i Saltfjellområdet, med vegetasjonskart Bjellådal 2028 II i 1:50 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 2. 75 s., 1 pl. kr 60,-
 6. Moen, J. & A. Moen. Flora og vegetasjon i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med vegetasjonskart. 94 s., 1 pl. kr 60,-
 7. Frisvoll, A.A. Undersøkelser av mosefloraen i Tromsdalen i Verdal og Levanger, Nord-Trøndelag, med hovedvekt på kalkmosefloraen. 37 s. kr 20,-
 8. Aune, E.I., O. Kjærem & J.I. Koksvik. Botaniske og ferskvassbiologiske undersøkingar ved og i midtre Rismålvatnet, Rødøy kommune, Nordland. 17 s. kr 20,-
- 1978 1. Elven, R. Vegetasjonen ved Flatisen og Østerdalsisen, Rana, Nordland, med vegetasjonskart over Vesterdalen i 1:15 000. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 3. 83 s., 1 pl. kr 40,-
 2. Elven, R. Botaniske undersøkelser i Rien-Hyllingen-området, Røros, Sør-Trøndelag. 53 s. kr 40,-
 3. Aune, E.I. & O. Kjærem. Vegetasjonsundersøkingar i samband med planene for Saltdal-, Beiarn-, Stor-Glomfjord- og Melfjordutbygginga. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 4. 49 s. kr 20,-
 4. Holten, J.I. Verneverdige edellauvskoger i Trøndelag. 199 s. kr 40,-
 5. Aune, E.I. & O. Kjærem. Floraen i Saltfjellet/Svartisen-området. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk delrapport nr. 5. 86 s. kr 40,-
 6. Aune, E.I. & O. Kjærem. Botaniske registreringer og vurderinger. Saltfjellet/Svartisen-prosjektet. Botanisk sluttrapport. 78 s., 4 pl. kr 60,-
 7. Frisvoll, A.A. Mosefloraen i området Borrsåsen-Barøya-Nedre Tynes ved Levanger. 82 s. kr 40,-
 8. Aune, E.I. Vegetasjonen i Vassfaret, Buskerud/Oppland med vegetasjonskart i 1:10 000. 67 s., 6 pl. kr 40,-
- 1979 1. Moen, B.F. Flora og vegetasjon i området Borrsåsen-Barøya-Kattangen. 71 s., 1 pl. kr 40,-
 2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Oppdal kommune, Sør-Trøndelag. 44 s. kr 20,-
 3. Torbergsen, E.M. Myrundersøkelser i Oppland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 68 s. kr 40,-
 4. Moen, A. & M. Selnes. Botaniske undersøkelser på Nord-Posen, med vegetasjonskart. 96 s., 1 pl. kr 60,-
 5. Kofoed, J.-E. Myrundersøkingar i Hordaland i samband med den norske myrreservatplanen. Supplerande undersøkingar. 51 s. kr 40,-
 6. Elven, R. Botaniske verneverdier i Røros, Sør-Trøndelag. 158 s., 1 pl. kr 40,-
 7. Holten, J.I. Botaniske undersøkelser i øvre Sunndalen, Grødalen, Lindalen og nærliggende fjellstrøk. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 1. 32 s. kr 20,-

- 1980
1. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Kobbelv- og Hellemo-området, Nordland med vegetasjonsskart i 1:10 000. 122 s., 1 pl. kr 60,-
 2. Gjærevoll, O. Oversikt over flora og vegetasjon i Trollheimen. 42 s. kr 20,-
 3. Torbergesen, E.M. Myrundersøkelser i Buskerud i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 104 s. kr 40,-
 4. Aune, E.I., S.Aa. Hatlelid & O. Kjærem. Botaniske undersøkingar i Eiterådalen, Vefsn og Krutvatnet, Hattfjelldal. 58 s., 1 pl. kr 40,-
 5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll, 16.3.1980. 279 s. kr 60,-
 6. Aune, E.I., & J.I. Holten. Flora og vegetasjon i vestre Grødalen, Sunndal kommune, Møre og Romsdal. 40 s., 1 pl. kr 40,-
 7. Sæther, B., T. Klokk & H. Taagvoll. Flora og vegetasjon i Gaulas nedbørfelt, Sør-Trøndelag og Hedmark. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 2. 154 s., 3 pl. kr 60,-
- 1981
1. Moen, A. Oppdragsforskning og vegetasjonsskartlegging ved Botanisk avdeling, DKNVS, Museet. 49 s. kr 20,-
 2. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Nesåas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 3. 39 s. kr 40,-
 3. Moen, A. & L. Kjølvik. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonsskart. 106 s., 2 pl. kr 60,-
 4. Kofoed, J.-E. Forsøk med kalibrering av ledningsevne målere. 14 s. kr 20,-
 5. Baadsvik, K., T. Klokk & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 15.-17.3.1981. 261 s. kr 60,-
 6. Sæther, B., S. Bretten, M. Hagen, H. Taagvoll & L.E. Vold. Flora og vegetasjon i Drivas nedbørfelt, Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 4. 127 s. kr 60,-
 7. Moen, A. & A. Pedersen. Myrundersøkelser i Agderfylkene og Rogaland i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 252 s. kr 60,-
 8. Iversen, S.T. Botaniske undersøkelser i forbindelse med generalplanarbeidet i Froya kommune, Sør-Trøndelag. 63 s. kr 40,-
 9. Sæther, B., J.-E. Kofoed & T. Øiaas. Flora og vegetasjon i Ognas og Skjækraas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 5. 67 s. kr 40,-
 10. Wold, L.E. Flora og vegetasjon i Toåas nedbørfelt, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 6. 58 s. kr 40,-
 11. Baadsvik, K. Flora og vegetasjon i Leksvik kommune, Nord-Trøndelag. 89 s. kr 40,-
- 1982
1. Selnes, M. & B. Sæther. Flora og vegetasjon i Sørlivassdraget, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 7. 95 s. kr 40,-
 2. Nettelbladt, M. Flora og vegetasjon i Lomsdalsvassdraget, Helgeland i Nordland. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 8. 60 s. kr 40,-
 3. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Istras nedbørfelt, Møre og Romsdal. Botaniske undersøkelser i 10-årsvernavassdrag. Delrapport 9. 19 s. kr 20,-
 4. Sæther, B. Flora og vegetasjon i Snåsavatnet, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 10. 31 s. kr 20,-
 5. Sæther, B. & A. Jacobsen. Flora og vegetasjon i Stjørdalselvas og Verdalselvas nedbørfelt, Nord-Trøndelag. Botaniske undersøkelser i 10-årsverna vassdrag. Delrapport 11. 59 s. kr 40,-
 6. Kristiansen, J.N. Registrering av edellauvskoger i Nordland. 129 s. kr 40,-
 7. Holten, J.I. Flora og vegetasjon i Lurudalen, Snåsa kommune, Nord-Trøndelag. 76 s., 2 pl. kr 60,-
 8. Baadsvik, K. & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 14.-16.3. 1982. 259 s. kr 60,-
- 1983
1. Moen, A. og medarbeidere. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 160 s. kr 40,-
 2. Holten, J.I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i nedbørfeltene for Sanddøla og Luru i Nord-Trøndelag. 148 s. kr 40,-
 3. Kjærem, O. Fire edellauvskogslokalteter i Nordland. 15 s. kr 20,-
 4. Moen, A. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 138 s. kr 40,-
 5. Moen, A. & T.Ø. Olsen. Myrundersøkelser i Sogn og Fjordane i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 37 s. kr 20,-
 6. Andersen, K.M. Flora og vegetasjon ved Ormsetvatnet i Verran, Nord-Trøndelag. 34 s., 1 pl. kr 40,-
 7. Baadsvik, K. & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 7.-8.3. 1983. 131 s. kr 40,-
- 1984
1. Krovoll, A. Undersøkelser av rik løvskog i Nordland, nordlige del. 40 s. kr 20,-
 2. Granmo, A. Rike løvskoger på Ofotfjordens nordside. 46 s. kr 20,-
 3. Andersen, K.M. Flora og vegetasjon i indre Visten, Vevelstad, Nordland. 52 s., 1 pl. kr 60,-
 4. Holten, J.I. Flora- og vegetasjonsundersøkelser i Raumavassdraget, med vegetasjonsskart i M 1:50 000 og 1:150 000. 141 s., 2 pl. kr 60,-
 5. Moen, A. Myrundersøkelser i Møre og Romsdal i forbindelse med den norske myrreservatplanen. 86 s. kr 40,-
 6. Andersen, K.M. Vegetasjon og flora i øvre Stjørdalsvassdraget, Meråker, Nord-Trøndelag. 83 s., 2 pl. kr 60,-
 7. Baadsvik, K. & O.I. Rønning (red.). Fagmøte i vegetasjonsekologi på Kongsvoll 18.-20.3. 1984. 107 s. kr 40,-